

ZMĚNY A DOPLŇKY ZA ROK 2013

ABCHÁZSKO

- 8.4. úřadujícím premiérem exilové vlády Abcházské autonomní republiky se stal Vachtang KOLBAJA

AFGHÁNISTÁN

- 19.3. RB OSN přijala rezoluci č. 2096 (2013) o obnovení mandátu mise OSN UNAMA o dalších 12 měsících
- 18.6. za účasti prezidenta Hamída Karzáiho a generálního tajemníka NATO Anderse Fogha Rasmussena předal na ceremoniálu v Kábulu velitel sil NATO ISAF generál Joseph Dunford veliteli ozbrojených sil Afghánistánu generálu Šérovi Muhammadu Karímímu odpovědnost za bezpečnost na celém území Afghánistánu jeho ozbrojeným silám; tímto aktem byl ukončen proces přebírání afghánské odpovědnosti ve všech provinciích, započatý v r. 2011. USA současně přislíbily zúčastnit se přímých mírových jednání s Talibánem v katarském hlavním městě Dauhá (19.6. byly přerušeny)
- 26.6. prezident Karzái potvrdil svému americkému kolegovi zájem o společné rozhovory o nastolení míru s hnutím Talibán
- 22.7. Sněmovna lidu vyslovila nedůvěru ministru vnitra gen. Mujtaba Patagovi, prezident ho však ve funkci potvrdil na přechodnou dobu
- 1.9. úřadujícím ministrem vnitra se stal Umar Daudzaí
- 16.9. Nezávislá volební komise zahájila přijímání kandidatur do prezidentských voleb 5.4.2014
- 6.10. při ukočení registrace kandidátů do prezidentských voleb bylo zapsáno 27 kandidátů
- 18.11. vláda odmítla klíčový návrh USA na uzavření smlouvy o bezpečnosti, podle které mají zůstat americká vojska v zemi i po r. 2014; návrh smlouvy posoudí zasedání Velké rady, které bylo zahájeno 21.11.
- 21.11. v Kábulu zahájeno za účasti téměř 2 500 delegátů pravidelné zasedání Velké rady (*Loya Jirga*), která má mj. rozhodnout o přítomnosti vojsk USA v zemi i po r. 2014
- 24.11. Velká rada podpořila podmínky dohody o bezpečnostní spolupráci mezi Afghánistánem a USA; na základě skeptického postoje prezidenta Karzáiho se však nedohodla na jejím schválení a podpisu prezidenta
- 25.12. parlament potvrdil ve funkci nového ministra zahraničních věcí Zarara Ahmada Moqbel OSMANI-ho; funkce se ujal 30.12.

ALBÁNIE

- 4.3. parlament schválil (73:61) vypsání celonárodního referenda k otázkách, jejichž přijetí do legislativy umožní přístup země do EU; týkají se reformy soudnictví a veřejné správy a změn parlamentních procedur (termín referenda dosud nebyl stanoven)
- 3.4. z vlády odešli ministři za Hnutí socialistické integrace, vč. MZV Edmonda Panaritiho
- 4.4. parlament schválil změny ve vládě, které provedl prezident na návrh premiéra S. Berishy; novým ministrem zahraničí se stal Aldo BUMÇI
- 23.6. parlamentní volby do Albánského shromáždění se 140 členy proběhly za účasti 53,52 % oprávněných voličů

- 31.7. designovaný premiér Edi Rama jmenoval členy své budoucí vlády (MZV Ditmir BUSHATI)
- 10.9. novým předsedou Albánského shromáždění byl poměrem hlasů 91:45 zvolen Ilir META
- 10.9. prezident oficiálně pověřil Edi Ramu sestavením nové vlády
- 15.9. Albánské shromáždění schválilo poměrem hlasů 82:55 vládu Edi Ramy

ALŽÍRSKO

- 9.1. předsedou Národní rady byl znovu zvolen Abdelkader BENSALAH
- 11.9. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí jmenován Ramtane LAMAMRA
- 15.9. prezident jmenoval předsedou Ústavní rady Mourada MEDELCI-ho

AMERICKÁ SAMOA

- 3.1. úřad nastoupil guvernér Lolo Letalu Matalasi MOLIGA

ANGOLA

- 6.5. změny ve vládě (MZV zůstává)

ANGUILLA

- 18.7. úřadujícím guvernérem se stal Stanley F. REID
- 23.7. úřad guvernéra převzala Christina SCOTT

ARGENTINA

- 1.2. vláda odmítla britský návrh na společné jednání v Londýně se zástupci vlády Falklandských ostrovů o jejich budoucnosti
- 8.5. Senát schválil poměrem hlasů 38:30 zákon o demokratizaci justice, který stanoví, že členové magistrátních rad budou nadále voleni a nikoliv jmenováni, což jeho kritici považují za ohrožení principu soudcovské nezávislosti (27.5. vstoupil zákon v platnost)
- 30.5. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 27.6. novým předsedou Sboru náčelníků štábů ozbrojených sil byl jmenován brigádní generál Luis María CARENA, novým velitelem pozemních vojsk generál César MILANI, novým velitelem válečného loďstva admirál Gastón Fernando ERICE a novým velitelem vojenského letectva brigádýr Mario Miguel CALLEJO
- 22.7. vláda odložila jmenování generála Césara Milaniho vrchním velitelem armády pro pochybnosti o jeho dřívějším působení v ozbrojených silách
- 27.10. v dílčích parlamentních volbách bylo za účasti 76,81 % (S), resp. 77,17 % (PS) oprávněných voličů zvoleno 127 členů Poslanecké sněmovny (s 257 členy) a třetina Senátu (se 72 členy)
- 18.11. změny ve vládě (novým šéfem kabinetu se stal Jorge Milton CAPITANICH, který se funkce ujme 20.11., MZV zůstává)
- 4.12. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Julián Andrés DOMÍNGUEZ
- 18.12. Senát schválil jmenování vrchních velitelů ozbrojených sil z 27.6.

ARMÉNIE

- 18.2. prezidentské volby vyhrál stávající prezident Serž SARKISJAN, který získal 58,64 % odevzdaných hlasů; na dalších místech skončili Raffi Hovannessjan (36,75 %), Hrant Bagratjan (2,15 %), Parujr Hajrikjan (1,23 %), Andrijas

- Ghukasjan (0,57 %), Vardan Sedrakjan (0,42 %) a Arman Melikjan (0,24 %); účast 60,05 % oprávněných voličů (inaugurace 9.4.)
- 14.3. Ústavní soud potvrdil vítězství stávajícího prezidenta Serže Sarkisjana v prezidentských volbách 18.2.; odmítl žádosti jeho soupeřů Raffi Hovannessjana a Andrijase Ghukasjana o zrušení výsledků kvůli volebním podvodům vládní strany
 - 31.3. poražený kandidát Hovannessjan ukončil hladovku na protest proti údajným volebním podvodům, kterou zahájil 10.3.
 - 19.4. nově zvolený prezident jmenoval předsedou nové vlády opět Tigrana SARKISJAN-a
 - 8.5. jmenována nová vláda (MZV Edvard NALBANDJAN)
 - 19.11. prezidenti Arménie a Ázerbajdžánu se na setkání ve Vídni shodli na potřebě oživit jednání o vzájemném sporu o Náhorní Karabach a jeho mírovém řešení

ARUBA

- 27.9. parlamentní volby do Stavů s 21 členem se konaly za účasti 84 % (předseda Pauldrick François Teodoric CROES)

ATHOS

- 14.6. úřad představeného Svatého společenství a Svatého Epistasia nastoupil na roční období geron (opat) kláštera Chiliandari hieromonk STEFANOS

AUSTRÁLIE

- 30.1. předsedkyně menšinové vlády vyhlásila příští parlamentní volby až na 14.9. a slíbila požádat generálního guvernéra o rozpuštění parlamentu k 12.8.
- 2.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 25.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 26.6. ve volbě předsedy Labouristické strany Austrálie porazil Kevin Rudd dosavadní premiérku Julii Gillardovou, když získal podporu 57 zákonodárců, zatímco premiérku jen 45 poslanců; premiérka již ohlásila své rozhodnutí vzdát se funkce
- 27.6. poté, co jej pověřila generální guvernérka, slib složil nový předseda vlády Kevin Michael RUDD
- 1.7. premiér Rudd oznámil složení své vlády (MZV Robert John CARR)
- 4.8. premiér Rudd svolal předčasné parlamentní volby na 7.9., tj. o týden dříve než stanovila jeho předchůdkyně Gillardová
- 7.9. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 150 členy a 40 ze 76 míst v Senátu proběhly za účasti 93,23, resp. 93,88 % oprávněných voličů
- 9.9. novým předsedou vlády byl zvolen Anthony John ABBOTT, který potvrdil jmenování tří klíčových členů jeho kabinetu (MZV se stala Julie Isabel BISHOP)
- 16.9. premiér Abbott oznámil složení celé vlády, kterou 18.9. schválila Poslanecká sněmovna
- 26.9. premiér vytvořil Poradní radu pro záležitosti domorodců, která se bude zabývat otázkami zaměstnanosti a sociální péče o původní obyvatele země; předsedou rady je Walter MUNDINE
- 12.11. předsedkyní Poslanecké sněmovny byla zvolena Bronwyn BISHOP

ÁZERBAJDŽÁN

- 9.10. v prezidentských volbách byl na nové funkční období zvolen Ilham Heydarogly ALIYEV, který za volební účasti 71,62 % oprávněných voličů získal 84,55 % odevzdaných hlasů (inaugurace 19.10.); na dalších místech se umístili Camil Poladchan-ogly Hasanli (5,53 %), Iğbal Aghazade (2,40 %), Qudrat Muzaffar Hasanquliyev (1,99 %), Zahid Oruc (1,45 %), Ilyas Ismayilov (1,07 %), Araz Alizade (0,87 %), Farac Guliyev (0,86 %), Hafiz Alamdar Hacıyev (0,66 %) a Sardar Calal-ogly Mammadov (0,61 %)
- 19.10. Ústavní soud prohlásil vítězem voleb Ilhama Aliyeva, který téhož dne složil ústavní slib
- 22.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 19.11. prezidenti Ázerbajdžánu a Arménie se na setkání ve Vídni shodli na potřebě oživit jednání o vzájemném sporu o Náhorní Karabach a jeho mírovém řešení

BAHRAJN

- 22.1. opoziční hnutí al-Wefaq přistoupilo na nabídku vlády k jednání o politické situaci
- 10.2. ve městě Sakhir byl zahájen národní dialog a konference o usmíření, iniciovaná králem šajchem Hamádem; účastnili se jí členové obou komor Národního shromáždění, představitelé vlády i opozičních politických stran a šíitského obyvatelstva
- 11.3. král jmenoval svého nejstaršího syna a korunního prince šajcha SALMAN-a bin Hamáda bin Isu al-Chalífu prvním místopředsedou vlády
- 12.6. opoziční šíitské skupiny zahájily bojkot tzv. národního dialogu, protože vláda odmítá rovnost mezi sunitskými a šíitskými zástupci; jejich odchod usnadnil dohodu v šesti klíčových otázkách (nová ústava, politická reforma, vyloučení zahraničního vměšování, ukončení sektářství, boj proti násilí a šíření myšlenek míru a tolerance)
- 28.8. obnoveno jednání Konference o národním dialogu a smíření, ačkoliv se jí dosud nepodařilo dosáhnout konsensu v žádném z klíčových problémů ve vztazích mezi většinovým šíitským obyvatelstvem a menšinovým sunitským režimem krále Hamáda
- 3.10. ministr spravedlnosti a islámských záležitostí šajch Khalid bin Ali al-Khalifa potvrdil pokračování Konference o národním dialogu a smíření i poté, co pět opozičních společností a nadací přerušilo svou účast na ní

BANGLADÉŠ

- 20.3. po dlouhé nemoci zemřel prezident Zillur Rahmán, který se léčil od 14.3. v Singapuru; úřadujícím prezidentem je od téhož data předseda Parlamentu Muhammad Abdul HAMID
- 22.4. Volební komisi byl sedmým prezidentem republiky vyhlášen dosavadní úřadující prezident a předseda Parlamentu Muhammad Abdul HAMID Advocate, který jí byl navržen jako jediný kandidát na tento úřad, a to podle čl. 7 zákona o volbě prezidenta z r. 1991 (ústavní slib složil 24.4.)
- 30.4. novou předsedkyní Parlamentu byla zvolena Shirin Sharmin CHAUDHURY
- 2.9. premiérka oznámila, že příští parlamentní volby do Národního shromáždění se budou konat během posledních 90 dní mandátu stávajícího parlamentu, který skončí 24.1.2014, ale bez rozpuštění dosavadního parlamentu a vlády, zatímco opozice trvá na obvyklém ustavení nezávislé přechodné vlády, která by volby připravila; 16.9. vláda schválila příslušné změny volebního zákona

- 18.10. předsedkyně vlády Sheikha Hasin Wajed navrhla vytvoření přechodné koaliční vlády všech politických stran, která připraví parlamentní volby
- 22.10. vůdkyně opozice Khaleda Zia odmítla návrh vlády a trvá na vytvoření úřednické nepolitické vlády, která dohlédne na přípravu a průběh voleb; na 27.-29.10. ohlásila generální stávkou, která má přinutit vládu k rezignaci a ustavit nepolitický kabinet
- 21.11. předsedkyně vlády Sheikha Hasina Wajed vytvořila přechodný koaliční kabinet, který má připravit parlamentní volby; novým ministrem zahraničí se stal Abdul Hasan MAHMUD ALI
- 25.11. vrchní volební komisař oznámil, že parlamentní volby se uskuteční 5.1.2014
- 1.12. předsedkyně opoziční BNP Khaleda Zía odmítla opakovanou výzvu premiérky Sheikhy Hasiny na účast BNP v přechodné koaliční vládě, která dohlédne nad parlamentními volbami 5.1.2014

BARBADOS

- 21.2. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 30 členy
- 23.2. do úřadu byl instalován jako premiér Freundel Jerome STUART a jeho nová vláda (MZV Maxine P.O. McLEAN)
- 6.3. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Michael CARRINGTON, zatímco předsedkyní Senátu opět Kerryann F. ILFILL

BARBUDA

- 8.2. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Kenneth Howard Randolph HORTON
- III/13 předsedou Barbudské rady jako nejvyššího orgánu výkonné moci byl zvolen Arthur Manoah NIBBS

BARMA

- 18.1. na výzvu parlamentu uzavřít po 18 měsících bojů příměří a zahájení mírových rozhovorů s rebely z Kačinské armády nezávislosti (KIA) oznámila vláda ukončení vojenské ofenzívy v Kačinském státu od 19.1.
- 4.2. ve městě Ruili na barmsko-čínské hranici byly zahájeny mírové rozhovory mezi zástupci vlády a Kačinské armády nezávislosti, která 50 let bojuje za větší autonomii Kačínů; dohodu o příměří zprostředkovala Čína
- 13.2. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 20.3. parlament schválil ustavení komise pro revizi ústavy z r. 2008, která zaručuje 25 % křesel v obou parlamentních komorách pro zstupce armády; ústava má rovněž vypustit omezení pro kandidáty, jejichž manžel(ka) a děti jsou cizími státními příslušníky, resp. zvýšit stupeň samosprávy etnických menšin
- 28.3. prezident pohrozil použitím síly proti politickým oportunistům a náboženským extremistům, rozněčujícím náboženskou nenávist v zemi poté, co musel být v řadě míst po 22.3. vyhlášen výjimečný stav a zákaz vycházení kvůli srážkám mezi buddhisty a muslimy, kterým padlo za oběť nejméně 40 lidí
- 22.4. EU zrušila poslední část svých obchodních, hospodářských a personálních sankcí proti barmskému režimu v reakci na jeho reformní politický program; nadále však trvá embargo na dovoz zbraní do země
- 23.4. v reakci na zrušení sankcí ze strany EU vláda propustila nejméně 53 dalších politických vězňů

- 30.5. v hlavním městě Kačinského státu Myitkyina byla po roce a půl jednání podepsána dohoda o příměří mezi vládou a Kačinskou organizací nezávislosti (KIO)
- 13.7. vláda uzavřena mírovou dohodu s rebely z etnické skupiny Wa, žijící v Šanském státě a zastupované Sjedenocnou armádou Státu Wa (UWSA); se 30 tisíci vojáků je jednou z největších ozbrojených etnických skupin na území Barmy
- 23.7. vláda propustila dalších 73 politických vězňů poté, co prezident Thein Sein slíbil propustit všechny politické vězně do konce roku
- 8.10. vláda propustila dalších 56 politických vězňů
- 10.10. po třech dnech jednání v hlavním městě Kačinského státu Myitkyina byla dosažena předběžná dohoda o příměří mezi vládou a Kačinskou organizací nezávislosti (KIO)
- 2.11. vůdci 17 etnických separatistických skupin Kačinského státu podepsali na jednání s vládou ve městě Laiza dohodu o národním příměří za podmínky, že rámcový politický dialog o řešení situace v zemi bude zahájen na začátku roku 2014; dohoda je výsledkem jednání ve dnech 30.10.-2.11. se všemi ozbrojenými etnickými skupinami s výjimkou kmenů Wa a Mongla, které se jednání nezúčastnily, a tzv. Rady pro obnovení státu Šanů, která ji podepsat odmítla
- 5.-6.11. v hlavním městě Kačinského státu Myitkyina se konaly další rozhovory mezi vládou a 16 etnickými skupinami
- 15.11. dalších 69 politických vězňů propustila vláda, jak odpovídá slibu prezidenta Seina propustit všechny zbývající politické vězně do konce r. 2013
- 31.12. prezident Thein Sein vyhlásil amnestii, která má mj. umožnit i omilostnění a propuštění zbývajících politických vězňů

BAŠKORTOSTÁN

- 8.9. parlamentní volby do Státního shromáždění – Kurultaje se 120 členy proběhly za účasti 53,35 % registrovaných voličů
- 3.10. předsedou Státního shromáždění – Kurultaje byl znovu zvolen Konstantin Borisovič TOLKAČOV

BELGIE

- 5.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 3.7. král Albert II. ohlásil k 21.7. svou abdikaci ve prospěch korunního prince Philippe
- 21.7. ústavní slib složil sedmý král Belgičanů PHILIPPE

BĚLORUSKO

- 18.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

BENIN

- 3.3. oznámeno potlačení pokusu o svržení prezidenta Boni Yayiho
- 8.8. prezident odvolal vládu, vč. premiéra Pascala Irénee Koupakiho
- 11.8. prezident jmenoval novou vládu, v níž byl zrušen úřad premiéra (MZV Nassirou Arifari BAKO)

BHÚTÁN

- 23.4. parlamentní volby 20 poslanců Národní rady proběhly za účasti 45,16 % oprávněných voličů; 5 dalších členů Národní rady jmenuje král

- 28.4. král vydal dekret k volbám do Národního shromáždění se 47 členy, s tím 1. kolo proběhne 31.5. a 2. kolo 13.7.
- 10.5. předsedou Národní rady byl zvolen Sonam KINGA
- 31.5. v prvním kole parlamentních voleb proběhlo veřejné hlasování o tom, které dvě ze čtyř politických stran se budou moci zúčastnit 2. kola parlamentních voleb do Národního shromáždění 13.7., proběhlo za účasti 55,27 % registrovaných voličů; do 2. kola se probíjaly Druk Phuensum Tshogpa (44,5 %) a Lidová demokratická strana (32,5 %)
- 13.7. 2. kolo parlamentních voleb do Národního shromáždění se 47 členy proběhlo za účasti 66,13 % oprávněných voličů
- 19.7. vítězná Lidová demokratická strana nominovala na funkci předsedy vlády Tsheringa TOBGAY-e
- 25.7. jmenována nová vláda (MZV Rinzin DORJE), která úřad nastoupila 27.7.
- 2.8. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Jigme ZANGPO

BOLÍVIE

- 17.1. předsedkyní Poslanecké sněmovny byla zvolena Betty Asunta TEJADA SORUCO
- 20.1. předsedkyní Senátu byla znovu zvolena Gabriela MONTAÑO VIAÑA
- 24.4. protože Chile nedostalo svému závazku „efektivně a v dobré víře“ jednat s Bolívií o smírné dohodě, rozhodla vláda o předložení územního sporu s Chile o koridor, který by zemi umožňoval přístup k Tichému oceánu, Mezinárodnímu soudnímu dvoru v Haagu; země o něj přišla po válce v letech 1879-1884
- 30.4. Ústavní soud rozhodl, že prezident Morales se může v prezidentských volbách v prosinci 2014 ucházet o tento úřad potřetí za sebou, protože do svého prvního mandátu byl zvolen v podmínkách staré ústavy, která omezení možnosti kandidovat na dvě po sobě jdoucí funkční období neobsahovala
- 20.5. parlament přijal ústavní dodatek, který v duchu rozhodnutí Ústavního soudu umožňuje prezidentovi Moralesovi ucházet se o třetí funkční období za sebou

BOSNA A HERCEGOVINA

- 25.5. Ústavní soud zbavil obvinění z korupce prezidenta Federace Bosna a Hercegovina Živko Budimira, které bylo proti němu a dalším 19 úředníků federace vznešeno 26.4.
- 19.6. premiéři Bosny a Hercegoviny a Chorvatska podepsali v Bruselu tři dohody o svobodném pohybu občanů a zboží mezi oběma zeměmi poté, co se Chorvatsko stane 1.7. členem Evropské unie
- 10.7. předsedou prezidia se stal Chorvat Željko KOMŠIĆ
- 2.10. představitelé tří hlavních komunit se shodli na zapracování práv národnostních menších do ústavy
- 5.11. předsedou Sněmovny národů byl zvolen Staša KOŠARAC
- 12.11. RB OSN přijala rezoluci č. 2123 (2013) o prodloužení mandátu mnoho-národnostní stabilizační mise EU (EUFOR-Althea) o dalších 12 měsíců

REPUBLIKA SRBSKÁ BOSNA A HERCEGOVINA

- 11.1. premiér Dzombić potvrdil nárok Republiky srbské na zvláštní okres Brčko, ležící na hranici Bosny s Chorvatskem, o který se pře s Federací Bosna a Hercegovina; postavení zvláštního okresu Brčko zůstává nevyjasněno od Daytonských mírových dohod v r. 1995

- 27.2. na přání prezidenta Dodika odstoupila vláda premiéra Aleksandara Dzombiće, novou premiérkou byla jmenována Željka CVIJANOVIC-ová
- 11.3. novou předsedkyní vlády schválilo Národní shromáždění, 13.3. tak učinila i Rada národů

FEDERACE BOSNA A HERCEGOVINA

- 12.2. Poslanecká sněmovna poměrem hlasů 58:26 při 6 abstencích přijala návrh na vyslovení nedůvěry vládě
- 15.2. bosňáčtí poslanci Sněmovny národů zablokovali vyslovení nedůvěry vládě a přinutili předsedu horní komory parlamentu, aby záležitost předal k rozhodnutí Ústavnímu soudu
- 26.4. spolu s dalšími 19 úředníky federace byl zatčen prezident Živko Budimir, obviněný z korupce; 28.4. na něj soud uvalil vazbu (propuštěn 25.5.)
- 5.6. prokurátor obvinili prezidenta Budimira z ilegálního držení zbraní

BRAZÍLIE

- 1.2. předsedou Senátu na období do 31.1.2015 byl zvolen José Renan VASCONCELOS CALHEIROS
- 4.2. předsedou Poslanecké sněmovny byl na období do 31.1.2015 zvolen Henrique Eduardo ALVES
- 16.3. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 22.6. po několika dnech protivládních protestů navrhla prezidentka sérii reforem v oblasti financování veřejných služeb, zejména dopravy, školství a zdravotnictví
- 2.7. prezidentka předložila Národnímu kongresu soubor 5 politických reforem
- 9.7. předseda Poslanecké sněmovny Henrique Eduardo Ales odmítl návrh na uspořádání plebiscitu k navrženým reformám
- 26.8. odstoupil ministr zahraničí Patriota, jeho nástupcem se od 30.8. stal Luiz Alberto FIGUEIREDO MACHADO

BRITSKÉ INDICKOOCEÁNSKÉ ÚZEMÍ

VII/13 funkci správce převzal Thomas MOODY

BRUNEJ

- 22.10. sultán ohlásil zavedení striktnější formy islámského práva *šarija* od dubna 2014, kdy se vedle rodinného práva začne uplatňovat i v právu trestním a reaguje na strmě rostoucí kriminalitu a amorální chování obyvatelstva

BULHARSKO

- 20.2. po celonárodních protestech proti vysokým cenám elektřiny a úsporným opatřením vlády rezignoval premiér Bojko Borisov a jeho kabinet (parlament demisi vlády přijal 21.2. poměrem hlasů 209:5 při jedné abstenci)
- 24.2. prezident pověřil sestavením nové vlády opět předsedu hnutí GERB Bojko Borisova, který však pověření vzápětí vrátil
- 27.2. vytvořením nové vlády byl pověřen vůdce opozice Sergej Stanišev z Bulharské socialistické strany, který je však obratem odmítl
- 28.2. prezident vyhlásil předčasné parlamentní volby do Lidového shromáždění na 12.5.

- 5.3. prezident pověřil sestavením nové vlády předsedu Hnutí za práva a svobody (DPS), které hájí zájmy turecké menšiny a je třetí nejsilnější politickou stranou; DPS pověření obratem vrátilo
- 12.3. poté, co se mu třikrát nepodařilo sestavit politickou vládu, oznámil prezident složení úřednické vlády, která dovede zemi k předčasným parlamentním volbám (MP a MZV Marin RAJKOV), a vyzval Lidové shromáždění, aby se rozpustilo (stalo se tak 14.3.)
- 12.5. předčasné parlamentní volby do Lidového shromáždění s 240 členy se konaly za účasti 51,33 % registrovaných voličů
- 15.5. prezident odmítl výzvy k opakování voleb a po té, co byly oznámeny úřední výsledky voleb, zahájil jednání o vytvoření nové vlády
- 16.5. předák vítězné politické strany GERB B. Borisov oznámil, že jeho strana požádá o zrušení výsledků parlamentních voleb z důvodu „masového porušování zákona“ v předvečer voleb; jeho volební výsledek (30,5 %) totiž neumožňuje, aby GERB vytvořil stabilní vládu
- 21.5. předsedou Lidového shromáždění byl zvolen Michail RAJKOV MIHOV
- 23.5. prezident požádal o vytvoření nové vlády kandidáta socialistů Plamena OREŠARSKI-ho, protože téhož dne předseda vítězné strany Občané za evropský rozvoj Bulharska (GERB) Bojko Borisov stejné pověření k sestavení vlády odmítl
- 27.5. jmenována nová vláda (MZV Kristian VIGENIN), které vyslovil parlament důvěru 29.5. poměrem hlasů 119:98, zatímco její předseda byl schválen poměrem hlasů 120:97
- 27.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 24.7. konec blokády budovy parlamentu, zahájené 23.7. demonstranty, požadujícími demisi vlády

BURJATSKO

- 12.5.2012 úřad předsedy vlády převzal Vjačeslav Vladimirovič NAGOVICYN
- 8.9. parlamentní volby do Lidového churalu s 66 členy se konaly za účasti 45 % registrovaných voličů

BURKINA FASO

- 2.1. oznámeno složení nové vlády (MP Beyon Luc Adolphe TIAO, MZV Yipéne Djibril BASSOLÉ), kterou 4.1. jmenoval prezident do funkce
- 16.4. Mezinárodní soudní dvůr rozhodl hraniční spor mezi Burkinou Faso a Nigerem, který se datoval do r. 1927 a týkal se průběhu hranic v délce 380 km, tj. téměř v polovině jejich celkové délky; obě strany rozsudek přivítaly
- 21.5. Národní shromáždění schválilo (81:46) zákon o vytvoření druhé parlamentní komory, Senátu s 81 členem

BURUNDI

- 13.2. RB OSN přijala rezoluci č. 2090 (2013) o prodloužení mandátu Úřadu OSN v Burundi (BNUB) do 15.2.2014
- 14.10. odstoupil první viceprezident Thérence Sinunguruza, který ztratil podporu strany UPRONA, která jej do funkce nominovala
- 22.10. slib složil nový první viceprezident Bernard BUSOKOZA
Velitel sil obrany Niyongabo PRIME

CLIPPERTON

- 23.8. po skončení mise svého předchůdce se úřadujícím administrátorem stal Gilles CANTAL

COOKOVY OSTROVY

- 5.6. s platností od 27.7. jmenoval premiér Puna novým zástupcem britské královny v zemi místopředsedu vlády Toma MARSTERS-e
19.7. novou Vysokou komisařkou byla jmenována Joanna KEMPKERS
25.7. před převzetím úřadu královčina delegáta odstoupil ministr Tom Marsters; jeho rezort zahraničních věcí převzal premiér Henry Puna
4.11. změny ve vládě (MP a MZV zůstává)

CURAÇAO

- 2.1. slib složila nová přechodná vláda premiéra Daniela Hodge
27.3. vláda premiéra Hodge odstoupila, guvernér jmenoval nového vyjednávače o složení vlády
7.6. slib složila nová koaliční vláda; v jejím čele stojí premiér Ivar O. ASJES
8.11. do úřadu guvernéra instalována Lucille GEORGE-WOUT, jmenovaná do funkce 1.11.

ČAD

- 27.11.2012 předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Haroun KABADI
21.1. odstoupil premiér Emmanuel Nadingar a na jeho místo byl jmenován Joseph DJIMRANGAR DADNADJI
25.1. jmenována nová vláda (MZV Moussa Faki MAHAMAT)
14.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
23.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
2.5. vláda potlačila pokus o státní převrat, který měl destabilizovat zemi
17.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
21.11. v předvečer hlasování parlamentu o důvěře vládě odstoupil premiér Joseph Djimrangar Dadnandji, jeho nástupcem byl prezidentem jmenován Kalzeubé PAHIMI DEUBET
24.11. jmenována nová vláda (MZV Moussa Faki MAHAMAT)

ČEČENSKO

- 8.9. parlamentní volby do Parlamentu se 41 členem se konaly za účasti 92,03 % registrovaných voličů (předseda Dukuvacha Baštajevič ABDURACHMANOV)

ČERNÁ HORA

- 14.2. Sociálně-demokratická strana podala stížnost k Ústavnímu soudu ve věci další kandidatury prezidenta Vujanoviće na tuto funkci, protože jde již o třetí následné období, což ústava zapovídá
7.4. v prezidentských volbách byl do čela státu znovu zvolen Filip VUJANOVIĆ, který získal 51,21 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidát Miodrag Lekić 48,79 %; volební účast dosáhla 63,9 % (inaugurace 20.5.)
15.4. Státní volební komise zamítla všechny stížnosti opozice na neregulérnost prezidentských voleb 7.4. a potvrdila platnost jejich výsledků
13.5. vláda oznámila změny ústavy, odpovídající požadavkům EU na nezávislost justice a umožňující další pokrok v přístupových jednáních země do EU

ČESKO

- 10.1. Ústavní soud zamítl stížnost kandidáta pro prezidentské volby Tomia Okamury proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o nepřijetí jeho kandidatury
- 11.-12.1. v prezidentských volbách zvítězil Miloš Zeman se ziskem 24,21 % odevzdaných hlasů a spolu s Karlem Schwarzenbergem (23,40 %) postupuje do II. kola, které se uskuteční 25.-26.1.; na dalších místech se za volební účasti 61,31 % oprávněných voličů umístili Jan Fischer (16,35 %), Jiří Dienstbier (16,12 %), Vladimír Franz (6,84 %), Zuzana Rothová (4,95 %), Taťána Fischerová (3,23 %), Přemysl Sobotka (2,46 %) a Jana Bobošíková (2,39 %)
- 25.-26.1. ve II. kole prezidentských voleb byl za účasti 59,11 % oprávněných voličů do čela státu zvolen Ing. Miloš Karel ZEMAN, který získal 54,80 % odevzdaných hlasů, zatímco Karel Schwarzenberg 45,19 (inaugurace 8.3.)
- 19.2. Nejvyšší správní soud nevyhověl žádné ze 109 stížností na průběh prezidentských voleb a označil zvolení M. Zemana za platné
- 4.3. poměrem hlasů 38:30 schválil Senát ústavní žalobu na prezidenta Václava Klause pro velezradu a předal ji Ústavnímu soudu k vynesení rozsudku
- 19.3. novým ministrem obrany byl jmenován Ing. Vlastimil PICEK
- 22.3. prezident republiky jmenoval prezidentem Nejvyššího kontrolního úřadu Ing. Miloslava KALU, 11.4. pak viceprezidentskou Zdeňku HORNÍKOVOU
- 30.5. Sněm Hospodářské komory ČR potvrdil Petra KUŽEL-a ve funkci jejího prezidenta
- 12.6. svou demisi k 30.6. oznámila ministryně kultury Alena Hanáková
- 17.6. demisi svou i celé vlády předal prezidentu republiky premiér Petr Nečas
- 25.6. novým předsedou vlády byl jmenován Ing. Jiří RUSNOK, kterého prezident pověřil sestavením nové vlády
- 10.7. jmenována nová vláda (MZV PhDr. Jan KOHOUT)
- 7.8. poměrem hlasů 100:93 nevyslovila Poslanecká sněmovna důvěru vládě premiéra Rusnoka, která 13.8. podala svou demisi do rukou prezidenta
- 7.8. novým předsedou Ústavního soudu byl opět jmenován JUDr. Pavel RYCHETSKÝ
- 20.8. Poslanecká sněmovna poměrem hlasů 140:7 vyzvala prezidenta, aby ji rozpustil a vyhlásil předčasné parlamentní volby
- 28.8. prezident republiky rozpustil Poslaneckou sněmovnu a vyhlásil předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny na termín 25. a 26.10.
- 25.-26.10. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 200 členy proběhly za účasti 59,48 % oprávněných voličů
- 21.11. prezident republiky pověřil jednáním o vytvoření nové vlády Bohuslava Sobotku
- 26.11. na ustavující schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu byl jejím předsedou zvolen Jan HAMÁČEK, který získal podporu 195 poslanců ze 198 přítomných
- 20.12. z funkce odstoupil z rodinných důvodů veřejný ochránce práv JUDr. Pavel Varvařovský

ČÍNA

- 15.1. vláda oznámila, že zavede trvalý dohled nad spornými ostrovy Diaoyu (Senkaku) ve Východočínském moři, na něž územní nárok vznáší také Japonsko, a to v rámci „programu sebeobraný námořních práv a zájmů“

- 5.3. zahájeno první plenární zasedání 12. Všečínského shromáždění lidových zástupců s 2 987 poslanci, které 14.3. zvolilo poměrem hlasů 2955:1 při 3 abstencích novým prezidentem Si Ťin-pchinga /Xi Jinping/ a viceprezidentem Li Jüana-čchao /Li Yuanchao/; 15.3. zvolil parlament poměrem hlasů 2940:3 se 6 abstencemi novým předsedou vlády Li Kche-čiang /Li Keqiang/
- 14.3. předsedou stálého výboru Všečínského shromáždění lidových zástupců byl zvolen Zhang Dejiang
- 16.3. na závěr svého zasedání schválilo Všečínské shromáždění lidových zástupců složení nové vlády (MZV Wang Yi)
- 20.5. premiéři Číny a Indie se při návštěvě čínského ministerského předsedy v Indii dohodli na zlepšení mechanismu jednání o dlouhodobém hraničním sporu v duchu míru a pokoje
- 23.10. vlády Číny a Indie podepsaly při návštěvě indického premiéra v Pekingu dohodu o spolupráci při ochraně společné hranice v těch územích Himaláje, kde trvají hraniční spory
- 23.11. vláda vyhlásila rozšíření tzv. vzdušné obranné zóny kolem svého území tak, že protiletectká kontrola zahrnuje i prostory na sporných ostrovech Senkaku/Diaoyu ve Východočínském moři, o které se soudí s Japonskem a které si nárokuje i Tchajwan

DAGESTÁN

- 28.1. ruský prezident odvolal prezidenta Magomedalama Magomedova a pověřil jej funkcí zástupce vedoucího své administrativy; úřadujícím prezidentem se stal Ramazan Gadžimuradovič ABDULATIPOV
- 30.1. úřadující prezident jmenoval novým předsedou rady ministrů Mughtara Murtuzalievoviče MEDŽIDOV-a, kterého 31.1. potvrdilo Lidové shromáždění a téhož dne se ujal výkonu své funkce
- 18.4. Lidové shromáždění rozhodlo, že v souladu s dekretem prezidenta Ruské federace z 2.4. bude nová hlava republiky volena nepřímo parlamentem
- 22.7. úřadující prezident odvolal vládu premiéra Mughtara Medžidova; úřadujícím předsedou vlády byl jmenován dosavadní první místopředseda Anatolij Šamsutdinovič KARIBOV
- 25.7. předsedou vlády byl jmenován Abdusamad Mustafajevič GAMIDOV
- 19.8. na základě rozhodnutí Lidového shromáždění z 18.4. nominoval ruský prezident tři kandidáty na tento úřad, a to Ramazana Abdulatipova, Malika Baglijeva a Ummupazil Omarovovu
- 8.9. Lidové shromáždění zvolilo hlavou republiky Ramazana Gadžimuradoviče ABDULATIPOV-a, pro kterého hlasovalo 86 poslanců, zatímco pro Ummupazil Omarovovu 2 poslanci a třetí kandidát Malik Baglijev nezáskal ani jeden hlas

DÁNSKO

- 9.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 21.11. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 11.12. ze zdravotních důvodů odstoupil MZV Villy Søvndal
- 12.12. změny ve vládě, novým MZV se stal Holger Kirkholm NIELSEN

DOMINICA

- 30.9. za bojkotu opozice, která požadovala stažení jeho sporné kandidatury, zvolila Poslanecká sněmovna poměrem hlasů 19:0 novým prezidentem Charlese Angelo SAVARIN-a; inaugurace 2.10.

DŽIBUTSKO

- 22.2. parlamentní volby do Národního shromáždění se 65 členy se konaly za účasti 69,2 % oprávněných voličů
- 18.3. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Idriss ARNAOUD ALI
- 13.3. Ústavní rada odmítla všechny stížnosti opozice na neregulérní průběh parlamentních voleb
- 31.3. jmenována nová vláda (MP Abdoukader Kamil MOHAMED, MZV Mahamoud Ali YOUSOUF), která se funkce ujala 1.4.

EGYPT

- 6.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 27.1. ve 3 oblastech (Port Said, Ismajlíja, Suez) vyhlásil prezident na 30 dní výjimečný stav, aby zabránil šíření nepokojů po odsouzení pachatelů fotbalového násilí z minulého roku 25.1.
- 31.1. Muslimské bratrstvo a další rozhodující politické strany podepsaly pod patronátem velkého imáma mešity al-Azhar tzv. dohodu o národním dialogu, která má zabránit zvyšování politického napětí v zemi a odsuzuje násilí protivládních protestů, organizovaných radikální opozicí
- 21.2. prezidentským dekretem byly vyhlášeny termíny parlamentních voleb do Lidového shromáždění (nyní Sněmovny reprezentantů), které proběhnou ve 4 etapách (1. etapa v 5 governorátech: 1. kolo 27.-28.4., 2. kolo 4.-5.5.; 2. etapa v 7 governorátech: 1.kolo 15.-16.5., 2. kolo 22.-23.5.; 3. etapa v 8 governorátech: 1. kolo 2.-3.6., 2. kolo 9.-10.6.; 4. etapa v 6 governorátech: 1. kolo 19.-20.6., 2. kolo 26.-27.6.); poté, co si Koptové stěžovali na souběh konání 1. kola 1. etapy voleb a jejich Velikonoc, rozhodl 23.2. prezident o posunutí jejich termínu na 22.4.
- 26.2. opoziční Fronta národní spásy oznámila, že bude následující parlamentní volby bojkotovat, protože nebudou podle ní svobodné a spravedlivé
- 6.3. správní soud zrušil prezidentský dekret o svolání parlamentních voleb do Lidového shromáždění, a to dokud Nejvyšší ústavní soud neprozkoumá, zda je volební zákon, podle kterého volby proběhnou, v souladu s ústavou země (7.3. volební komise termíny voleb následně zrušila)
- 21.4. Nejvyšší správní soud odmítl protest Úřadu pro soudní řízení proti egyptskému státu (ESLA) proti rozhodnutí správního soudu ze 6.3. ve věci voleb do Sněmovny reprezentantů
- 7.5. prezident jmenoval 9 nových členů rady ministrů (MP i MZV zůstávají)
- 2.6. Nejvyšší ústavní soud prohlásil volby do horní komory parlamentu, Poradní rady, a do Ústavodárného shromáždění za neplatné, protože byly uskutečněny podle zákonů, které odporují ústavě; Poradní rada však bude rozpuštěna až po té, co budou uspořádány nové volby
- 1.7. armádní velení dalo prezidentovi Mursímu ultimátum 48 hodin pro politické urovnání trvajících nepokojů obyvatel Káhiry a dalších měst, jinak převezme odpovědnost za bezpečnost a nezávislost země; protesty proti vládě Muslimského bratrstva a za odstoupení Mursího z funkce trvají od 30.6., kdy začali přívrženci prezidenta slavit první výročí jeho nástupu do úřadu;

- v souvislosti s nepokojí odstoupilo šest ministrů z vlády, vč. ministra zahraničí Mohameda Kamela Amra
- 3.7. poté, co 2.7. se prezident Mursí odmítl podřídit diktátu ozbrojených sil a navrhl vytvoření nové koaliční vlády, svolal velitel ozbrojených sil generál Abdel Fattah al-Sisi krizové zasedání vojáků s politickými a náboženskými silami; na jeho závěr ozbrojené síly svrhly prezidenta Mursího, do úřadu prezidenta instalovaly předsedu Nejvyššího ústavního soudu Adlího Mahmúda Mansúra a pozastavily platnost ústavy; bude ustavena úřednická vláda a vytvořen Výbor národního usmíření
 - 4.7. ústavní slib složil prozatímní prezident Adlí Mahmúd MANSÚR /Adly Mahmud Mansour/
 - 5.7. prozatímní prezident rozpustil Poradní radu a jmenoval novým náčelníkem zpravodajské služby Mohameda Ahmeda Farida
 - 5.7. kvůli sesazení demokraticky zvoleného prezidenta pozastavila AU členství Egyptu
 - 8.7. prozatímní prezident vydal dekret, který předpokládá vytvoření panelu pro revizi ústavy do 15 dnů, předložení změn ústavy celonárodnímu referendu do 4 měsíců, parlamentní volby na začátek r. 2014 a svolání prezidentských voleb po ustavující schůzi parlamentu; dosud vládnoucí Muslimské bratrstvo dekret odmítlo, 9.7. jej odmítla i liberální opoziční Národní fronta spásy
 - 9.7. dočasný prezident jmenoval předsedou prozatímní vlády Házima BIBLÁVÍ-ho /Hazem el-Beblawi/ a viceprezidentem Muhammada Mustafu BARADEJ-e /Mohamed Mustafa El-Baradei/, který složil slib 14.7.
 - 14.7. jmenován nový ministr zahraničí Nabil FAHMY
 - 16.7. slib složila prozatímní vláda
 - 20.7. dočasný prezident jmenoval desetičlennou komisi soudců a právníků, která má do 30 dní předložit návrh změn stávající ústavy a připravit tak zemi k parlamentním a prezidentským volbám v r. 2014; návrh do 60 dní posoudí občanská komise s 50 členy (duchovní, politici, odboráři, důstojníci) a pak bude předložen k celonárodnímu referendu
 - 14.8. vláda vyhlásila výjimečný stav a zákaz nočního vycházení na období 30 dní; na protest proti násilí armády a policie odstoupil viceprezident Mohammed Baradej
 - 2.9. vláda jmenovala 50-členný výbor, aby připravil dodatky k návrhu nové ústavy, schválené v r. 2012
 - 12.9. vláda prodloužila výjimečný stav o další dva měsíce
 - 23.9. mimořádný soud v Káhiře zakázal veškeré aktivity Muslimského bratrstva jako nevládní organizace
 - 12.11. s účinností od 17,00 hod. GMT zrušila vláda výjimečný stav a zákaz nočního vycházení ze 14.8. poté, co správní soud nařídil jejich ukončení, protože nařízení z 12.9. o jeho prodloužení může platit nejvýše dva měsíce
 - 25.11. premiér Bibláví oznámil, že referendum o novelizované ústavě proběhne ve druhé polovině ledna 2014; návrh ústavy od září posuzovala občanská komise 50 expertů a po jejím schválení v referendu se mají uskutečnit parlamentní a prezidentské volby
 - 1.12. předseda ústavního výboru Amr Moussa oznámil, že výbor schválil návrh nové ústavy a předal jej prozatímnímu prezidentovi (převzal ji 3.12.)

EKVÁDOR

- 17.2. prezidentské volby, v nichž byl za účasti 79,17 % oprávněných voličů znovu zvolen Rafael CORREA DELGADO, který získal 56,77 % hlasů; za ním se umístili Guillermo Alberto Santiago Lasso Mendoza (22,87 %), Lucio Edwin Gutiérrez Borbúa (6,88 %), Mauricio Rodas Espinel (3,99 %), Álvaro Fernando Noboa Pontón (3,67 %), Alberto Acosta Espinosa (3,28 %), Norman Stef Wray Reyes (1,36 %) a Nelson Martín Zavala Avellán (1,18 %) , neplatných hlasů bylo 8,52 %, prázdných 12,32 %; inaugurace 24.5.
- 17.2. parlamentní volby do Národního shromáždění se 137 členy se konaly za účasti 80,89 % oprávněných voličů
- 8.3. Národní volební rada (CNE) potvrdila výsledky voleb do Národního shromáždění ze 17.2.
- 30.4. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 8.5. po prezidentských volbách jmenována nová vláda (MZV Ricardo PATIÑO AROCA)
- 14.5. předsedkyní Národního shromáždění byla zvolena Gabriela Alejandra RIVADENEIRA BURBANO

ERITREA

- 21.1. vzbouření vojáci obsadili ministerstvo informací, na několik hodin přerušili vysílání státní televize a v mimořádném vysílání vyzvali k uplatňování ústavy z r. 1997 a k propuštění politických vězňů
- 24.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2111 (2013), která prodlužuje mandát panelu expertů na dodržování embarga na dovoz zbraní do Eritreje a Somálska o dalších 16 měsíců, tedy do 25.11.2014

ESTONSKO

- 9.4. prezident předložil parlamentu 19 návrhů na změny zákonů, které mu připravilo mimoparlamentní Lidové shromáždění (*Rakoakogu*), které shromažďuje připomínky a návrh veřejnosti k otázkám volebního systému, politických stran a roli občanské společnosti

ETIOPIE

- 4.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
 - 7.10. aklamací 659 poslanců obou komor Federálního parlamentního shromáždění byl novým prezidentem ustaven MULATU Teshome Wirtu, Ph.D., který se téhož dne ujal funkce složením ústavního slibu
- Ministr zahraničních věcí Dr. Tedros ADHANOM GHEBREYESUS

FALKLANDY

- 10.-11.3. v referendu o setrvání ostrovů ve svazku s Velkou Británií se pro současný stav vyslovilo 1513 z 1517 hlasujících, tj. 99,7 %, 0,2 % bylo proti a 0,1 % odevzdalo neplatný hlasovací lístek; z 1672 oprávněných voličů se referenda zúčastnilo 1517, tj. 90,73 %
- 7.11. parlamentní volby 8 poslanců Zákonomádné rady s 10 členy proběhly za volební účasti 75,4 % v obvodu Stanley s 5 mandáty, resp. 85,2 % v obvodu Camp se třemi mandáty (předseda Keith BILES)

FIDŽI

- 10.1. prezident Nailatikau sdělil, že instruoval vládu, aby prostudovala návrh ústavy, který v prosinci 2012 obdržel od nezávislé Ústavní komise
- 15.1. vláda nařídila opakovanou registraci politických stran před nadcházejícími volbami, ke kterým má dojít v příštím roce
- 14.2. v termínu pro přeregistrování o to požádaly 3 ze 17 existujících politických stran (Fiji Labour Party /FLP/, National Federation Party /NFP/ a Social Democratic and Liberal Party /SODELPA/)
- 21.3. vláda zveřejnila svou verzi návrhu ústavy, která mění předlohu zpracovanou Ústavní komisí z prosince 2012; protože politické strany ztratily zájem o obnovení své registrace, a tak nelze zvolit Ústavodárné shromáždění, jak se předpokládalo, mohou občané podávat své připomínky k ústavě přímo vládě do 5.4. s tím, že konečný návrh ústavy pro předložení referendu bude hotova 12.4. Návrh předpokládá jednokomorový parlament se 45 členy, volenými na období čtyř let, sekulární stát s vlastními politickými, občanskými a sociálně ekonomickými právy, nezávislým soudnictvím a dohledem na dodržování lidských práv a boj proti diskriminaci.
- 2.5. vládní registr Mohammed Saneem oznámil, že podmínku registrace podle nového nařízení splnily pouze 3 strany – NFP, FLP a SODELPA
- 29.5. zaregistrována byla i nová Lidově demokratická strana (PDP)
- 23.8. vláda zveřejnila konečný návrh 4. ústavy země, který rozšiřuje počet poslanců Poslanecké sněmovny ze 45 na 50, ruší oblastní volební obvody a zavádí ochranu domorodého obyvatelstva; od zveřejnění předběžného textu 21.3. bylo podáno 1099 návrhů na úpravu či doplnění a konalo se 19 veřejných diskusí o ústavě
- 6.9. prezident Ratu Epeli Nailatikau schválil a podepsal text nové ústavy
- 31.12. vypršel termín pro podávání námětů do nové ústavy s tím, že nedošlo ke změně textu podepsaného prezidentem 6.9. a žádné nové návrhy nebyly podány; každá příp. změna musí být proto vždy schválena v referendu

FILIPÍNY

- 21.1. novým velitelem armády byl jmenován generálporučík Noel COBALLES, zatímco novým náčelníkem Štábu obrany se stal jeho předchůdce generálporučík Emmanuel BAUTISTA
- 22.1. vláda oznámila, že požádá Tribunál OSN pro námořní právo (UNCLOS) o rozhodnutí ve věci územních národů Číny na ostrovy Scarborough a Spratley v Jihočínském moři, které si rovněž nárokují Filipíny
- 11.2. prezident navštívil štáb separatistické Islámské osvobozené fronty Morů (MILF) ve městě Sultan Kudarat v provincii Maguindanao na ostrově Mindanao, s níž podepsal v říjnu 2012 rámcovou mírovou dohodu, která povede k vytvoření autonomní entity Bangsamoro („národ Morů“)
- 12.2. ve městě Lahad Datu v Sabahu (Malajsie) se vylodila ozbrojená skupina asi 100 příslušníků tzv. Královské armády sultanátu Sulu, pocházejících z Filipín, která chce na území Sabahu obnovit historický sultanát, rozkládající se původně na jižních filipínských ostrovech i severu Bornea před tím, než se r. 1878 stalo britským protektorátem; skupinu vedl bratr pretendenta na sultánský trůn Jamalula Kirama III. Agbinuddin Kiram. Vedle Kiramovců nárok na trůn sultána uplatňuje i potomek sultánů z Patikulu Jainal Abirin Bahjin.

- 26.2. prezident Aquino vyzval sultána Jamalula Kirama III., aby stáhl své příznivce z Bornea jinak bude čelit zákonnému postihu; vlády obou zemí se mezitím dohodly na mírovém řešení tohoto konfliktu
- 7.3. sultán Jamalul Kiram III. vydal prohlášení, požadující příměří a ukončení bojů v Sabahu; připojil se tak k výzvě generálního tajemníka OSN na okamžité zastavení násilí. Malajsijská armáda však požaduje okamžitou kapitulaci Filipínců a zahájila letecké útoky na jejich pozice.
- 29.3. vláda oznámila, že 4771 filipínských emigrantů usazených v Sabahu se z obav před pronásledováním malajsijskými bezpečnostními silami vrátilo do vlasti
- 13.5. parlamentní volby do poloviny Senátu s 24 členy a Poslanecké sněmovny s 292 členy proběhly za účasti 75,63 % , resp. 77,19 %
- 13.7. vláda dosáhla dohody s Islámskou osvobozenou frontou Morů (MILF) o dělbě zisků z těžby surovin v budoucí autonomii Bangsamoro
- 22.7. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Feliciano R. BELMONTE, Jr. a předsedou Senátu Franklin M. DRILON
- 12.8. vůdce separatistické Národní fronty osvobození Morů (MNLF) Nur Misauri vyhlásil nezávislost jižních částí ostrova Mindanao na Filipínách a ohlásil návrat MNLF k myšlenkám na nezávislost Mindanaa, kterou r. 1996 opustila
- 14.9. viceprezident Jejomar Binay zahájil jednání o příměří s muslimskými rebely z Národní fronty osvobození Morů (MNLF), jejíž vůdce Núr Misuari vyhlásil v srpnu na ostrově Mindanao nezávislý muslimský stát Bangsamoro
- 12.10. ukončeno 41. kolo mírových rozhovorů mezi vládou a separatistickou MILF, kdy se však nepodařilo dosáhnout dohody o dvou přílohách k rámcové mírové dohodě
- 8.12. v Kuala Lumpur byla podepsána dohoda mezi vládou a Islámskou frontou osvobození Morů (MILF) o rozdělení pravomocí v nové autonomní oblasti Bangsamoro, která bude mít vlastní demokraticky zvolené orgány státní moci a vystřídá správu guvernéra Mudživa Hatamana v dosavadní autonomní oblasti Muslimské Mindanao. Podle dohody bude za zahraniční politiku, obranu, imigraci, měnovou politiku a zahraniční obchod nadále odpovídat ústřední vláda, zatímco vláda navrhované autonomní oblasti Bangsamoro bude odpovídat za zemědělství, rozvoj měst, zaměstnanost, veřejné práce a ochranu životního prostředí; dohoda také stanoví, že Zákonodárné shromáždění Bangsamora bude mít nejméně 50 členů, aby mohlo být strukturováno podle zastoupení menšin a zabránilo politické moci tradičních klanů

FINSKO

- 4.2. předsedou Sněmu byl znovu zvolen Eero HEINÄLUOMA
- 17.5. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)

FRANCIE

- 2.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

FRANCOUZSKÁ GUAYANA

- 5.6. novým prefektem byl jmenován Éric SPITZ, úřad nastoupil 24.6.

FRANCOUZSKÁ POLYNÉSIE

- 21.4. 1. kolo parlamentních voleb do Shromáždění s 57 členy proběhlo za účasti 66,07 % oprávněných voličů; podle nového zákona rozhodlo o účasti v 2. kole těch stran, které získaly alespoň 12,5 % odevzdaných hlasů (Lidové sjednocení

- TaHoeraa Huiraatira, TH – 40,15 %, Svaz pro demokracii – UDP- 24,09 % a A Tia Porinetia – 19,92 %)
- 5.5. 2. kolo parlamentních voleb do Shromáždění proběhlo za účasti 72,79 % oprávněných voličů
- 16.5. předsedou Shromáždění byl zvolen Édouard FRITCH
- 17.5. Shromáždění zvolilo novým prezidentem Gastona FLOSSE, který získal 38 hlasů, zatímco Antony Géros 11 hlasů a Teva Rohfritsch 8 hlasů. Nově zvolený prezident převzal ve své vládě post ministra zahraničí, viceprezidentem se stal Nuihau LAUREY
- 6.6. prezident Flosse vyzval francouzského prezidenta Hollanda, aby zorganizoval referendum o nezávislosti Francouzské Polynésie; k tomuto požadavku prezidenta vyzvala rezoluce nového Shromáždění, která se současně obrátila na Valné shromáždění OSN, aby zařadilo Francouzskou Polynésii mezi území, která podléhají rezoluci o dekolonizaci
- 7.7. Shromáždění přijalo rezoluci, požadující na francouzském prezidentovi, aby změnil ústavu tak, aby tahitština byla uznána za úřední jazyk území
- 21.8. novým vysokým komisařem byl jmenován Lionel BEFFRE (úřad nastoupil 16.9.)
- 23.8. po skončení mise svého předchůdce se úřadujícím vysokým komisařem stal Gilles CANTAL

GAMBIE

- 10.7. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 2.10. vláda ohlásila záměr vystoupit z britského Společenství národů, protože země nadále nechce být členem „neo-kolonialistické organizace“

GHANA

- 7.1. na ustavující schůzi 6. Parlamentu byl jeho předsedou zvolen Edward Doe ADJAHO
- 7.1. inaugurace prezidenta Johna Dramani Mahamy
- 11.1. jmenování první členové nové vlády (MZV Hanna TETTEH), zbytek do konce března 2013
- 29.8. Ústavní soud odmítl právní stížnost opoziční Nové vlastenecké strany (NPP) na průběh voleb a potvrdil výsledky prezidentských voleb z prosince 2012

GIBRALTAR

- 19.9. novým guvernérem jmenován gen.por. Sir James Benjamin DUTTON (nástup úřadu 6.12.)
- 13.11. po skončení svého mandátu odjel guvernér Sir Adrian Johns, úřadující guvernéřkou se stala jeho zástupkyně Alison MacMILLAN

GRENADA

- 19.2. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 15 členy se konaly za účasti 87,6 % voličů
- 20.2. novým předsedou vlády byl zvolen Keith Claudius MITCHELL
- 3.3. jmenována nová vláda (MZV Nickolas STEELE)
- 27.3. předsedou Sněmovny reprezentantů byl zvolen Michael PIERRE a předsedou Senátu Lawrence JOSEPH
- 9.4. novou generální guvernéřkou byla jmenována Dame Dr. Cécile LA GRENADE (inaugurace 7.5.)

GRÓNSKO

- 12.3. volby do Parlamentu (*Inatsisartut*) s 31 členem se konaly za účasti 73,16 % oprávněných voličů
- 25.3. předsedou Parlamentu byl zvolen Lars-Emil JOHANSEN
- 25.3. předsedkyní vlády byla zvolena Aleqa HAMMOND, která dohodla koalici své vítězné strany Siumut (Vpřed) se stranami Atassut (Obec) a Inuitskou stranou (Partii Inuit)
- 26.3. sestavena nová vláda, v níž premiérka zastává i úřad ministryně zahraničních věcí; vláda složila slib 5.4.

GRUZIE

- 21.3. Parlament schválením ústavních změn omezil pravomoci prezidenta Saakašviliho, které vstoupí v platnost po příštích prezidentských volbách, k nimž má dojít v říjnu 2013
- 3.7. prezident Saakašvili změnil datum prezidentských voleb z 31. na 27.10., aby umožnil i hlasování Gruzínců žijících v zahraničí
- 17.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 9.9. premiér Ivanišvili potvrdil, že uvolní místo předsedy vlády po prezidentských volbách, pokud v nich zvítězí kandidát jeho strany Margvelašvili, a že navrhne parlamentu svého nástupce sám
- 27.10. v prezidentských volbách s 23 kandidáty zvítězil Giorgi MARGVELAŠVILI, který za volební účasti 46,96 % oprávněných voličů získal podporu 62,11 % z nich (inaugurace 17.11.); na dalších místech se umístili Davit Bakradze (21,73 %), Nino Burdžanadzeová (10,18 %), Šalva Natelašvili (2,88 %), Giorgi Targamadze (1,06 %), Koba Davitašvili (0,60 %), Zurab Charatišvili (0,23 %), Levan Čačua (0,19 %), Nino Čanišvili (0,14 %), Sergo Džavachidze (0,13 %), Giorgi Liluašvili (0,12 %), Akaki Asatiani (0,10 %), Tejmuraz Mžavia (0,08 %), Mikheil Saluašvili (0,08 %), Mamuka Melikišvili (0,06 %), Giorgi Čichladze (0,05 %), Nestan Kirtadze (0,05 %), Nugzar Avaliani (0,04 %), Tamaz Bibiluri (0,04 %), Avtandil Margiani (0,04 %), Kartlos Gharibašvili (0,03 %), Tejmuraz Bobochidze (0,02 %) a Mamuka Čochonelidze (0,02 %)
- 27.10. z funkce premiéra odstoupil předseda hnutí GD-DG Bidzina Ivanišvili poté, co kandidát jeho strany Margvelašvili zvítězil v prezidentských volbách
- 20.11. poměrem hlasů 93:19 schválil Parlament složení a program nové vlády (MP Irakli GARIBAŠVILI, MZV Maia PANJIKIDZE); prezident je jmenoval do funkcí 21.11.

GUADELOUPE

- 23.1. prefektkou byla jmenována Marcelle PIERROT, úřad nastoupila 14.2.

GUANGXI

- 28.3. předsedou vlády se stal Chen Wu (do 19.4. úřadující)

GUAM

- 8.1. předsedkyní Parlamentu znovu zvolena Judith T. WON PAT

GUATEMALA

- 7.1. změny ve vládě; odvolán ministr zahraničí Harold Caballeros a jeho nástupcem byl s účinností 14.1. jmenován Fernando CARRERA

- 14.1. na ustavující schůzi Kongresu republiky byl jeho předsedou zvolen Pedro MAUDI MENÉNDEZ (jeho funkční období končí 14.1.2014)
- 24.4. prezident zrušil plánované referendum 6.10. o tom, zda má být hraniční spor s Belize předložen k rozhodnutí Mezinárodnímu soudnímu dvoru v Haagu; důvodem jsou vysoké náklady a málo informací, které mohou být poskytnuty veřejnosti, jakož i skutečnost, že pro stejné referendum, konané 6.10. v Belize, místní zákony vyžadují minimálně 60 % účast voličů
- 4.7. změny ve vládě (MZV zůstává)

GUINEA

- 11.2. při letecké nehodě zahynul vrchní velitel ozbrojených sil generál Souleymane Kelefa Diallo, dne 26.2. byl jeho nástupcem jmenován brigádní generál Namory TRAORÉ
- 13.4. prezident Conde stanovil termín parlamentních voleb do Národního shromáždění na 30.6. bez konzultace s politickými stranami, což vyvolalo velké protesty 18.4.
- 28.5. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)
- 9.7. Nezávislá volební komise oznámila, že dlouho odkládané parlamentní volby se budou konat 24.9.
- 24.9. původní termín parlamentních voleb byl odložen, aby se volební komisi vyřídit všechny stížnosti k seznamu voličů
- 28.9. parlamentní volby do Národního shromáždění se 114 členy se konaly za účasti 64,37 % oprávněných voličů (při volbě 76 poslanců poměrným zastoupením), resp. 63,53 % oprávněných voličů (při volbě 38 poslanců přímou volbou v obvodech)
- 15.11. předseda Nejvyššího soudu Mamadou Sylla oznámil, že soud potvrdil výsledky parlamentních voleb z 28.9. poté, co opoziční strany požádaly o jejich anulování kvůli údajným podvodům

GUINEA – BISSAU

- 22.2. RB OSN schválila rezoluci č. 2092 (2013) o prodloužení mandátu Integrovaného mírového úřadu OSN v Guineji-Bissau (UNIOGBIS) do 31.5.2013
- 22.5. RB OSN schválila rezoluci č. 2103 (2013) o prodloužení mandátu Integrovaného mírového úřadu OSN (UNIOGBIS) do 31.5.2014
- 6.6. prozatímní prezident jmenoval novou vládu (MP Rui Duarte DE BARROS, MZV Fernando Delfim DA SILVA)
- 15.11. prozatímní prezident Manuel Serifo Nhamadjo oznámil konání parlamentních voleb do Národního lidového shromáždění, původně plánovaných na 24.11., dne 16.3.2014
- 13.12. kvůli obvinění Portugalska, že země vyslala do Lisabonu 74 syrských uprchlíků s falešnými pasy, odstoupil mj. i MZV Fernando Delfim da Silva

HAITI

- 12.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 15.1. předsedou Senátu byl znovu zvolen Simon Dieuseul DESRAS
- 16.1. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Jean Tholbert ALEXIS
- 11.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

- 19.4. prezidentský dekret vytvořil Přejchodnou akademii stálých volebních rad (CTCEP), která má zorganizovat dlouhodobě odkládané volby třetiny míst v Senátu a místních rad, plánované na r. 2011, ale neuskutečněné z administrativních důvodů
- 10.10. RB OSN přijala rezoluci č. 2119 (2013) o prodloužení mise OSN MINUSTAH do 15.10.2014

HONDURAS

- 30.1. Kongres schválil návrh zákona o změně ústavy, která zavádí možnost odvolávání všech státních úředníků, vč. prezidenta
- 16.4. s účinností od 1.5. byla novou ministryní zahraničí jmenována Mireya AGÜERO DE CORRALES, protože její předchůdce byl pověřen jinou funkcí ve vládě
- 24.11. prezidentské volby vyhrál Juan Orlando HERNÁNDEZ ALVARADO, který získal 36,89 % odevzdaných hlasů (inaugurace 27.1.2014); na dalších místech se umístili Iris Xiomara Castro Sarmiento de Zelaya (28,77 %), Mauricio Villeda Bermúdez (20,30 %). Salvador Alejandro César Nasralla Salum (13,43 %), Romeo Orlando Vásquez Velásquez (0,20 %), Orle Aníbal Solís Meraz (0,17 %), Jorge Rafael Aguilar Paredes (0,14 %) a Andres Pavón Murillo (0,10 %); volební účast dosáhla 61,16 %, neplatné hlasy 3,3 %, prázdné hlasovací lístky 1,58 %
- 24.11. parlamentní volby do Národního kongresu se 128 členy (úřadující předsedkyně Lena KARIN GUTIÉRREZ od 24.11.) proběhly za volební účasti 59,14 %
- 28.11. poražená kandidátka opozice Xiomara Castro odmítla uznat svou porážku a prohlásila prezidentské volby za zfalšované a zmanipulované; její Strana svobody odmítla uznat výsledky a podá stížnost k volebnímu soudu
- 2.12. předseda Volebního tribunálu David Matamoros oznámil, že soud vyhověl žádosti opozice o přepočítání hlasů podle 16 135 záznamů o hlasování ve více než 5 tisících hlasovacích místnostech
- 12.12. Vrchní volební soud (TSE) potvrdil vítězství Juana Orlanda Hernández v prezidentských volbách 24.11.
- 24.12. Nejvyšší soud odmítl stížnost kandidátky Castrové na podvodný průběh voleb

HORSKÝ BADACHŠÁN

- 19.11. novým předsedou Správy AO byl jmenován Šodichon Azatchonovič DŽAMŠEDOV

CHAKASKO

- 14.1.1. prezident Putin jmenoval dosavadního hlavu vlády Viktora Michailoviče ZIMIN-a, kterému skončilo funkční období, úřadující hlavou vlády
- 8.9. volby hlavy státu se 6 kandidáty vyhrál Viktor Michailovič ZIMIN, který získal 63,76 % odevzdaných hlasů (inaugurace 18.9.); na něm se umístili Viktor Vasiljevič Sobolev (10,05 %), Igor Vladimirovič Čunčel (8,56 %), Denis Vladimirovič Brazauskas (5,42 %), Vladimir Nikolajevič Bykov (4,76 %) a Nikolaj Michailovič Dudko (3,63 %); volební účast 37,8 %
- 8.9. parlamentní volby do Nejvyšší rady se 75 členy proběhly za účasti 35,21 % registrovaných voličů
- 19.9. předsedou Nejvyšší rady byl opět zvolen Vladimir Nikolajevič ŠTYGAŠEV

CHILE

- 20.3. předsedou Senátu byl zvolen Jorge PIZARRO SOTO
- 3.4. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Edmundo ELUCHANS URENDA
- 7.5. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 17.11. v prezidentských volbách za účasti 49,35 % oprávněných voličů nejlepšího výsledku dosáhly Michelle Bachelet Jeria (46,68 %) a Evelyn Matthei Fornet (25,01 %), které postupují do druhého kola 15.12.; na dalších místech se umístili Marco Enríquez-Ominami Gumucio (10,96 %), Franco Parisi Fernández (10,12 %), Marcel Claude Reyes (2,80 %), Alfredo Sfeir Younis (2,34 %), Roxana Miranda Meneses (1,27 %), Ricardo Israel Zipper (0,57 %) a Tomás Jocelyn-Holt Letelier (0,19 %)
- 17.11. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 120 členy a poloviny Senátu s 38 členy se konaly za účasti 49,25 % oprávněných voličů
- 15.12. ve 2. kole byla prezidentkou zvolena znovu Michelle BACHELET JERIA, která získala 62,16 % odevzdaných hlasů, její soupeřka Evelyn Matthei 37,83 % (inaugurace 11.3.2014); volební účast 41,97 %

CHORVATSKO

- 26.3. Evropská komise potvrdila vstup země do Evropské unie jako jejího 28. člana od 1.7.2013
- 19.6. premiéři Chorvatska a Bosny a Hercegoviny podepsali v Bruselu tři dohody o svobodném pohybu občanů a zboží mezi oběma zeměmi poté, co se Chorvatsko stane 1.7. členem Evropské unie

INDIE

- 8.1. odstoupil hlavní ministr svazového státu Jharkhand Ardžun Munda s tím, že nad státem bude od 18.1. vyhlášen prezidentský režim
- 19.3. vládní koalici opustila strana Dravida Munnetra Kazhagam (DMK) s 18 poslanci, 5 jejích ministrů odstoupilo 20.3.
- 10.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 20.5. premiéři Indie a Číny se při návštěvě čínského ministerského předsedy v Indii dohodli na zlepšení mechanismu jednání dlouhodobém hraničním sporu v duchu míru a pokoje
- 17.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 13.7. inaugurační premiéra místní vlády Hemanta Sorena byl ukončen prezidentský režim ve státě Jharkhand (16.7. jej ve funkci potvrdilo Státní shromáždění)
- 30.7. ústřední vláda rozhodla o vytvoření nového svazového státu TELANGANA, a to vyčleněním 23 vnitrozemských okresů státu Andhrapradéš, vč. hlavního města Hajdarabádu
- 29.9. premiéři Indie a Pákistánu Manmóhan Singh a Nawaz Sharif se na VS OSN sešli k první schůzce, při níž se shodli na společných krocích k uklidnění situace v Kašmíru
- 3.10. vláda definitivně rozhodla o vytvoření nového svazového státu Telangana s hlavním městem Hyderabad a 10 distrikty, avšak zatím bez konkrétního data vyhlášení; na protest proti tomu nabídli svou demisi čtyři členové federální vlády, pocházející ze státu Andhrapradéš, jehož rozdělením Telangana vznikla
- 23.10. vlády Indie a Číny podepsaly při návštěvě indického premiéra v Pekingu dohodu o spolupráci při ochraně společné hranice v těch územích Himaláje, kde trvají hraniční spory

- 19.12. velitel pozemních sil generál Bikram SINGH byl jmenován předsedou Výboru náčelníků vojenských štábu s platností od 1.1.2014; ke stejnému dni se funkce ujme i nový velitel letectva letecký maršál Arup RAHA

INDONÉSIE

- 22.4. inaugurační úřadujícího guvernéra Irianto Lambrie nabyl účinnosti dekret z října 2012 o vytvoření nové 34. provincie Severní Kalimantan (Kalimantan Utara) vyčleněním 4 regencí provincie Východní Kalimantan na ostrově Borneo; bude ve funkci do příštího roku, kdy proběhnou řádné volby
- 20.5. změny ve vládě (MZV zůstává)

INGUŠSKO

- 8.5. Národní shromáždění rozhodlo v souladu s dekretem ruského prezidenta z 2.4. o nepřímé volbě hlavy státu parlamentem
- 4.7. prezident Ruské federace přijal demisi hlavy státu Junus-beka Jevkurova a jmenoval ho do nových voleb úřadující hlavou státu
- 19.8. na základě rozhodnutí Národního shromáždění z 8.5. navrhl ruský prezident své kandidáty na úřad hlavy státu, a to Junus-Beka Jevkurova, Uruschana Jevlojeva a Magomeda Tatrijeva
- 8.9. Národní shromáždění zvolilo 25 hlasy hlavou státu na další pětileté funkční období Junus-Beka Bamatgirejeviče JEVKUROV-a, který se složením přísahy téhož dne ujal svého úřadu; Uruschan Jevlojev získal podporu 2 poslanců
- 19.9. předsedou vlády se stal Abubakar Magometovič MALSAGOV

IRÁK

- 26.1. Rada zástupců omezila výkon funkce prezidenta, předsedy Rady zástupců a předsedy vlády na dvě období, bez ohledu zda po sobě následují či nikoli, aby zamezila premiérovi Malíkímu usilovat o třetí funkční období
- 23.4. oznámeno, že premiér Malíkí jmenoval novým ministrem zahraničí místopředsedu vlády Husajna al-ŠAHRASTÁNÍ-ho /Hussein el-Shahrastani/, protože se jeho předchůdce angažuje v kurdském bojkotu ústředního parlamentu
- 24.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2110 (2013) o prodloužení mandátu pomocné mise OSN UNAMI o dalších 12 měsíců, tj. do 31.7.2014

ÍRÁN

- 7.5. zahájena registrace kandidátů pro prezidentské volby 14.6.
- 16.5. Rada strážců oznámila, že ústava vylučuje kandidaturu žen na úřad prezidenta poté, co se do prezidentských voleb registrovalo mezi 686 uchazeči i 30 žen
- 22.5. Rada strážců schválila kandidaturu osmi uchazečů o prezidentské volby (PhD. Saeed Jalili, Mohammed-Baqer Qalibaf, Dr. Ali Akbar Velayati, Dr. Hassan Rowhani, Gholamali Haddad-Adel, Mohammad Reza Aref, Dr. Mohsen Rezai, Mohammad Gharazi); prezident Ahmadínedžád oznámil, že podá stížnost na vyřazení svého spojence Esfandiyara Rahima Mashaei-ho
- 28.5. předsedou Islámského poradního shromáždění byl znovu zvolen Alí Ardešír LARIDŽÁNÍ
- 14.6. v 1. kole prezidentských voleb zvítězil za volební účasti 72,7 % Dr. Hasan ROUHÁNÍ /Hassan Rowhani/, který získal 50,71 % odevzdaných hlasů, na dalších místech se umístili Mohammad-Baqer Qalibaf (16,56 %), PhD. Saeed Jalili (11,36 %), Dr. Mohsen Rezai Mir-Ghaed (10,58 %), Dr. Ali Akbar

- Velayati (6,18 %) a Seyed Mohammad Gharazi (1,22 %), 3,39 % odevzdaných hlasů bylo neplatných; svou kandidaturu stáhli Gholamali Haddad-Adel a Mohammad Reza Aref (inaugurace 3.8.)
- 4.8. prezident Rouhání se složením slibu ujal funkce a jmenoval novou vládu (MZV Mohammad Džavad ZÁRIF /Mohammad Javad Zarif/)
- 15.8. parlament potvrdil 15 z 18 členů nové vlády, vč. ministra zahraničí
- 7.11. v Ženevě zahájeny rozhovory mezi Íránem, USA a EU o sporném jaderném programu; zakončeny 24.11. dohodou, podle které země po dobu 6 měsíců omezí své jaderné aktivity výměnou za uvolnění hospodářských sankcí a dohoda bude moci být prodloužena na neurčito

IRSKO

- 4.10. v celonárodním referendu k článku 32 ústavy odmítlo 51,73 % hlasujících návrh vlády na zrušení Senátu, 48,27 % návrh podpořilo; účast dosáhla 39,17 % registrovaných voličů

ISLAND

- 27.4. parlamentní volby do Althingu s 63 členy proběhly za účasti 81,44 % oprávněných voličů
- 30.4. prezident pověřil sestavením koaliční vlády Sigmundura Davída GUNNLAUGSSON-a
- 22.5. oznámeno složení nové vlády (MZV Gunnar Bragi SVEINSSON), která se 23.5. ujala funkce
- 22.5. pravicové koaliční strany odvolaly přístupová jednání s EU a slíbily uspořádat k otázce členství země v EU celonárodní referendum
- 6.6. předsedou Althingu byl zvolen Einar K. GUDFINNSSON
- 13.6. na jednání v Bruselu oznámil ministr zahraničí Sveinsson, že země ukončuje přístupová jednání s EU do doby, než o vstupu do EU rozhodne všelidové referendum
- 7.7. Althing schválil (35:6 při 7 abstencích) návrh opozice na přijetí zákona, umožňujícího změny ústavy, které v říjnu 2012 schválilo referendum

ITÁLIE

- 24.-25.2. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 630 členy a Senátu s 322 členy se konaly za účasti 75,19 % (PS), resp. 75,11 % (S) oprávněných voličů
- 16.3. ustavující schůze obou komor parlamentu zvolila předsedkyní Poslanecké sněmovny Lauru BOLDRINI a předsedou Senátu Pietra GRASSO
- 20.3. prezident zahájil konzultace o vytvoření nové vlády, 22.3. pověřil sestavením vlády předsedu vítězné koalice Pier Luigi BERSANI-ho
- 26.3. na protest proti rozhodnutí vlády o vydání dvou italských námořníků k soudnímu přeličení do Indie dne 22.3. odstoupil ministr zahraničí Giulio Terzi di Sant'Agata; 27.3. úřadujícím ministrem zahraničí se stal premiér Mario Monti
- 27.3. designovaný premiér Bersani oznámil, že není schopen sestavit vládu a že vrátí pověření prezidentovi
- 30.3. prezident Napolitano se obrátil na skupinu 10 významných osobostí, aby dojednala vytvoření politické platformy pro překonání povolební krize a vytvoření nové vlády; současně odmítl předčasně skončit svůj mandát, který vyprší 15.5.

- 12.4. panel expertů představil prezidentovi reformní návrhy, které by mohly odblokovat politický pat a vést k vytvoření nové vlády; reforma mj. obsahuje snížení počtu členů obou komor parlamentu a státní správy, nový volební zákon, zlepšení výběru daní a opatření na podporu ekonomického růstu
- 18.4. v 1. kole ne zvolilo 1.007 volitelů (členové Poslanecké sněmovny, Senátu a 20 regionálních rad) nového prezidenta, když žádný z uchazečů nezískal ústavou požadovanou 2/3 většinu, tedy 672 hlasů (Franco Marini – 521, Stefano Rodotà – 240, Sergio Chiamparino – 41, Romano Prodi – 14, Emma Bonino – 13, Massimo D'Alema – 12, Giorgio Napolitano – 10, Anna Finocchiaro – 7, Annamaria Cancellieri – 2, Mario Monti – 2, 18 dalších - 1), 104 hlasovací lístky prázdné, 15 neplatných, pět volitelů nepřítomno; ani ve 2. kole ne zvolilo 948 volících volitelů hlavu státu (Stefano Rodotà – 230, Sergio Chiamparino – 90, Massimo D'Alema – 38, Alessandra Mussolini – 15, Franco Marini – 15, Romano Prodi – 13, Emma Bonino – 10, Sergio De Caprio – 9, Cosimo Sibilio – 7, Rosy Bindi – 6, 55 dalších s méně než 6 hlasy - 83), 418 hlasovacích lístků bylo prázdných, 14 neplatných;
- 19.4. ani ve 3. kole ne zvolilo 949 přítomných volitelů prezidenta republiky (Stefano Rodotà – 250, Massimo D'Alema – 34, Romano Prodi – 22, Giorgio Napolitano – 12, Annamaria Cancellieri – 9, Claudio Sabelli Fioretti – 8, Sergio De Caprio – 7, Franco Marini – 6, Antonio Palmieri – 5, Alessandra Mussolini – 5, 54 dalších s méně než 5 hlasy - 79), 465 hlasovacích lístků bylo prázdných, 47 neplatných; ve 4. kole hlasovalo 732 volitelů, kteří opět ne zvolili hlavu státu, ačkoliv ke zvolení stačilo již jen 504 hlasů (Romano Prodi – 395, Stefano Rodotà – 213, Annamaria Cancellieri – 78, Massimo D'Alema – 15, Franco Marini – 3, Giorgio Napolitano – 2, Giuseppe Fiorini – 1, Emma Bonino – 1, Maurizio Migliacacca – 1, Giulio Andreotti – 1, Walter Veltroni – 1, další hlasy – 2), 15 hlasovacích lístků bylo prázdných a 4 neplatné
- 20.4. 5. kolo prezidentských voleb nepřineslo výsledek, když od 741 hlasujících volitelů žádný kandidát nezískal potřebných 504 hlasů (Stefano Rodotà – 210, Giorgio Napolitano – 20, Rosario Monteleone – 15, Emma Bonino – 9, Claudio Zin – 4, Annamaria Cancellieri – 3, Franco Marini – 2, Massimo D'Alema 2, 14 dalších s 1 hlasem), 445 lístků bylo prázdných a 17 neplatných; až 6. kolo prezidentské volby přineslo výsledek, prezidentem na další sedmileté funkční období byl znovu zvolen Giorgio NAPOLITANO, když od 997 hlasujících volitelů obdržel 783 hlasů (inaugurace 22.4.); na dalších místech se umístili Stefano Rodotà (217 hlasů), Sergio De Caprio (8 hlasů), Massimo D'Alema (4 hlasy), Romano Prodi (2 hlasy) a dalších 5 kandidátů po jednom hlasu, neplatných bylo 12 hlasovacích lístků, prázdných bylo odevzdáno 10
- 24.4. novým předsedou vlády byl jmenován Enrico LETTA, kterého prezident pověřil sestavením nové vlády
- 27.4. uzavřena koaliční dohoda mezi největšími politickými stranami země o polesné vládě velké koalice Demokratické strany (PD) a Lidem svobody (PDL)
- 28.4. slib do rukou prezidenta složila nová vláda (MZV Emma BONINO)
- 29.4. Poslanecká sněmovna vyslovila důvěru nové vládě poměrem hlasů 453:153, zatímco Senát o den později poměrem hlasů 233:59 při 18 abstencích
- 28.9. na protest proti zbavení S. Berlusconiho senátorského mandátu odstoupilo pět ministrů jeho strany Lid svobody v koaliční vládě; od důvěře vlády nechal premiér Letta hlasovat 2.10.
- 2.10. Senát vyslovil vládě důvěru poměrem hlasů 235:70

- 11.12. v hlasování o důvěře vládě ji vyslovila jak Poslanecká sněmovna (379:212), tak Senát (173:127)

IZRAEL

- 22.1. předčasné parlamentní volby do Knessetu se 120 členy se konaly za účasti 67,78 % oprávněných voličů
- 2.2. prezident pověřil sestavením nové vlády Benjamina Netanjahu
- 2.3. protože vypršela zákonná lhůta 28 dnů, kterou měl B. Netanjahu na sestavení nové vlády, prodloužil ji prezident Šimon Peres o dalších 14 dní, tj. do 16.3.; pokud opět marně uplyne, pověří prezident tímto úkolem jiného politika
- 14.3. designovaný premiér Netanjahu úspěšně dokončil jednání o vytvoření koaliční vlády 5 politických stran (vláda složila přísahu 18.3., MP a MZV Benjamin NETANJAHU)
- 18.3. poměrem hlasů 68:48 schválil Knesset novou vládu premiéra Netanjahua
- 18.3. předsedou Knessetu byl zvolen Yuli-Yoel EDELSTEIN
- 19.7. za zprostředkování USA dosáhly vlády Izraele a Palestiny dohody o obnovení mírových rozhovorů a propuštění některých politických vězňů Izraelem; palestinský Hamás dohodu okamžitě odsoudil
- 28.7. vláda schválila zákon, podle kterého musí být jakákoliv mírová dohoda s Palestinci předložena ke schválení celonárodnímu referendu
- 29.7. vláda rozhodla o propuštění 104 palestinských politických vězňů
- 29.7. ve Washingtonu byly pod patronátem USA po třech letech obnoveny přímé rozhovory zástupců vlád Izraele a Palestiny
- 14.8. v Jeruzalému byly zahájeny první přímé mírové rozhovory mezi představiteli Izraele a Palestiny od r. 2010
- 6.11. do funkce ministra zahraničí byl s platností od 11.11. po zproštění všech obvinění opět uveden Avigdor LIEBERMAN (Knesset schválil 11.11. jeho jmenování poměrem hlasů 62:17)
- 31.12. vláda v rámci smířování s Palestinou propustila skupinu 26 palestinských politických vězňů

JAPONSKO

- 5.2. guvernér Bank of Japan Masaaki Shirakawa ohlásil svůj odchod z funkce k 19.3.
- 28.2. vláda jmenovala novým guvernérem Bank of Japan Haruhiko KURODA-u a jeho náměstký Kikuo Iwatu a Hiroshi Nakaso-a, kteří se funkce ujmou 19.3. (15.3. všechny tři schválila Sněmovna poslanců)
- 10.4. podepsána dohoda Japonska s Tchajwanem, která umožňuje tchajwanským rybářům lovit v 19 km pobřežním pásmu sporných ostrovů Tiaoyutai (Senkaku), o které se Japonsko pře také s ČLR
- 29.4. japonský premiér Šinzó Abe se při návštěvě v Moskvě dohodl s prezidentem Putinem na zahájení rozhovorů o ukončení územního sporu o tzv. Jižní Kurily, který od r. 1945 brání uzavření mírové smlouvy mezi oběma zeměmi
- 21.7. parlamentní volby do poloviny mandátů Sněmovny rádců s 242 členy se konaly za volební účasti 52,61 %
- 2.8. předsedou Sněmovny rádců byl zvolen Masaaki YAMAZAKI

JEMEN

- 27.1. prezident Hádí oznámil, že Konference národního dialogu bude zahájena 18.3. se záměrem dosáhnout smíření mezi všemi částmi jemenské společnosti, vč. severu a jihu
- 24.2. separatistické tzv. Jižní hnutí (Harak) vydalo deklaráci o zahájení ozbrojeného boje proti vládě v Sana'a s cílem obnovy nezávislosti Jižního Jemenu
- 16.3. prezident vydal dekret o cílech nadcházející Konference národního dialogu; jsou jimi vytvoření výboru pro přípravu nové ústavy, vyřešení problému Jižního Jemenu, řešení problematiky severního governorátu Saada, vytvoření demokratického systému reformou státní správy, soudnictví i místní samosprávy, ochrana lidských práv, postavení žen a menšin, jakož i stanovení priorit hospodářského a sociálního rozvoje
- 18.3. 565 zástupců politických stran a společenských organizací zahájilo pod předsednictvím prezidenta Hádího jednání Konference národního dialogu, které se koná pod patronátem OSN a má trvat šest měsíců (konference se účastní 112 zástupců vládnoucího Všeobecného lidového kongresu, 85 zástupců tzv. Hnutí jihu Harakat, 50 zástupců Islamistické strany Islah, 37 zástupců Jemenské socialistické strany, 35 šíitů ze severního kmene Huthi, 184 představitelů dalších skupin a společností; další 62 místa jsou vyhrazena pro kmenové hodnostáře a zástupce náboženských menšin, vč. Židů); jednání o celonárodním usmíření se odmítají zúčastnit nejtvrdí zastánci oddělení Jižního Jemenu z hnutí al-Hiraak al-Janoubi, vedení bývalým jihojemenským prezidentem Ali Sálimem al-Bajdou
- 10.4. prezident odvolal z velení Republikánské gardy generála Ahmeda Ali Sáliha v rámci restrukturalizace ozbrojených sil a získání kontroly nad jejich řízením
- 10.6. zahájeno 2. formální zasedání Konference národního dialogu
- 17.7. předsednictvo Konference národního dialogu stanovilo termín zakončení jednání na 18.9., jak bylo plánováno, a odmítlo návrhy na jeho prodloužení
- 15.9. Všeobecný lidový kongres jako člen vládní koalice se rozhodl bojkotovat jednání Konference národního dialogu, protože prezident údajně toleruje snahy zástupců jihojemenského hnutí Harakat obnovit Jižní Jemen jako nezávislý stát, stejně jako odmítá požadavek zástupkyň ženských organizací, aby v budoucí vládě bylo minimálně 30 % žen
- 23.10. rada ministrů prohlásila souostroví Sokotra v Indickém oceánu 22. governorátem země (dosud bylo součástí governorátu Hadramaut)
- 29.10. do jednání Konference národního dialogu se opět zapojilo hnutí šíitské milice Huthi ze severu země, bojkot Všeobecného lidového kongresu však nadále trvá, přestože je strana součástí vládní koalice
- 23.12. na závěr jednání Konference národního dialogu byla podepsána účastníky dohoda o budoucnosti jemenského státu a statutu Jižního Jemenu v rámci federálního uspořádání země

JERSEY

- 24.4. v referendu o změně volebního systému se za účasti 26,24 % oprávněných voličů vyslovila většina 54,98 % pro variantu B (Stavy složené z 12 konstáblů, zastupujících 12 farností, a 30 poslanců, volených v šesti okresech), zatímco menšina 45,02 % pro variantu A (Stavy složené pouze ze 42 poslanců volených v šesti okresech)

JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

9.7. změny ve vládě (MZV zůstává)

JIŽNÍ GEORGIE A SANDWICOVY OSTROVY

XI/13 magistrátem jmenován Dickie HALL

JIŽNÍ OSETIE

24.7. prezident Tibilov vyhlásil záměr země spojit se do jedné republiky se Severní Osetií a stát se součástí Ruské federace

JIŽNÍ SÚDÁN

- 4.1. v Addis Abebě byly obnoveny pod dohledem Vysokoúrovňového implementačního panelu (AUHIP) rozhovory prezidentů Jižního Súdánu a Súdánu o plnění dohody ze září 2012 o řešení problémů, které přivedly obě země na pokraj války po oddělení jihu v r. 2011; prezidenti dohodli „rychlou, bezpodmínečnou a koordinovanou implementaci“ smluv o spolupráci, které byly podepsány oběma stranami v září 2012
- 19.1. přerušeny rozhovory mezi Jižním Súdánem a Súdánem na vládní úrovni z důvodů angažování se severosúdánské odnože Súdánského lidového osvobozenického hnutí (SPLM-N) v súdánských státech Modrý Nil a Severní Kordofán
- 9.3. ministři obrany Jižního Súdánu a Súdánu schválili plán implementace dohod o spolupráci, které podepsali prezidenti obou zemí v září 2012
- 12.3. v Addis Abebě byla podepsána dohoda Jižního Súdánu a Súdánu o implementaci 9 smluv, týkajících se produkce a tranzitu jihosúdánské ropy přes území Súdánu, o úpravě výkonu státní správy a policejních sil ve sporné oblasti Abyei
- 12.4. při své vůbec první návštěvě v Jižním Súdánu nařídil súdánský prezident Omar al-Bašír otevření vzájemných hranic a vyzval k uzavření míru a normálních vztahů mezi oběma zeměmi
- 26.4. tři tisíce bojovníků největší vzbouřenecké organizace země, Svobozenické armády Jižního Súdánu (SSLA) se vzdaly a odevzdaly své zbraně vládnímu vojsku poté, co jim prezident Kiir udělil amnestii
- 18.6. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 11.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2109 (2013) o prodloužení mandátu mise OSN UNMISS o jeden rok, tj. do 15.7.2014
- 23.7. prezident Salva Kiir odvolal viceprezidenta Rieka Machara a ostatní členy své vlády; úřadujícím ministrem zahraničí se stal podsekretář Charles Manyang D'AWOL
- 27.7. novým ministrem zahraničí byl jmenován Barnaba Marial BENJAMIN
- 31.7. prezident jmenoval zbývající členy své nové vlády
- 2.8. vláda zahájila mírové rozhovory s rebely z Jihosúdánského hnutí (armády) osvobození (SSLM/A), Jihosúdánské demokratické armády (SSDA) a Sil obrany Jižního Súdánu (SSDF)
- 23.8. novým viceprezidentem byl jmenován James Wani IGGA
- 2.9. novým předsedou Národního zákonodárního shromáždění byl zvolen Manasseh Magok RUNDIAL
- 27.10. příslušníci etnika Dinka Ngok zahájili třídní neoficiální referendum o připojení oblasti Abyei k Jižnímu Súdánu, zatímco arabsky hovořící Misserijaové proti němu protestují a chtějí setrvat v Súdánu

- 31.10. zveřejněny výsledky neoficiálního referenda v oblasti Abyei, v němž se pouze 12 ze 63 433 hlasujících vyslovilo pro setrvání oblasti ve svazku se Súdánem a 99,9 % požaduje připojení k Jižnímu Súdánu; referendum odmítla jihosúdánská vláda i Africká unie
- 16.12. vláda oznámila potlačení pokusu o státní převrat, který připravovala část armády podporující bývalého viceprezidenta Rieka Machara
- 21.12. vzbouřenci pod vedením bývalého viceprezidenta Machara oznámili získání kontroly nad státem Unity, jehož naftová pole jsou rozhodující pro hospodářství země; stát Jonglei padl do rukou rebelů 18.12.
- 23.12. při projevu před parlamentem vyzval prezident Kiir svého bývalého zástupce k jednání za zprostředkování Východoafrického společenství
- 24.12. RB OSN přijala rezoluci č. (2013) o posílení mírové mise AU o 5,5 tisíce vojáků a 400 mužů mezinárodních policejních sil
- 27.12. vláda přijala nabídku příměří, kterou ji předložili prezidenti států IGAD na konferenci v Nairobi; 30.12. však prezident Kiir odmítl jakýkoliv podíl na moci pro svého bývalého zástupce Machara
- 31.12. poté, co jeho vojsko obsadilo strategické město Bor, přistoupil vůdce vzbouřenců Machar na účast své delegace na mírových jednání v Addis Abebě

JORDÁNSKO

- 23.1. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 150 členy proběhly za bojkotu opozice, avšak volební účast dosáhla 56,5 %
- 10.2. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Sa'ad Hayel SROUR
- 9.3. král přijal demisi dosavadní vlády a požádal stávajícího ministerského předsedu, aby sestavil novou vládu
- 9.3. Poslanecká sněmovna schválila novým premiérem Abdullaha ENSOUR-a, který vytvoří novou vládu
- 30.3. do rukou krále složila slib nová vláda premiéra Ensoura (MZV Nasser JUDEH), kterou téhož dne svým dekretem jmenoval
- 21.8. král jmenoval novou vládu znovu jmenovaného premiéra Abdullaha ENSOUR-a (MZV Nasser JUDEH)
- 24.10. král svým dekretem rozpustil k 25.10. dosavadní 60-členný Senát, jmenovaný v r. 2011
- 25.10. funkce se ujal nový rozšířený Senát se 75 členy a jeho předseda Abdul-Raouf RAWABDEH, které svými dekrety jmenoval král
- 3.11. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Atef TARAWNEH

JUBALAND

- 28.2. v Kismaayu byl zahájen konvent 485 delegátů z oblastí Gedo (165), Dolní (185) a Střední (135) Jubba, jehož cílem je ustavení federálního SOMÁLSKÉHO STÁTU JUBALAND
- 15.5. místní kmenoví vůdci formálně vyhlásili regionální SOMÁLSKÝ STÁT JUBALAND; jeho prvním prezidentem byl konventem 550 delegátů z oblastí Gedo, Dolní a Střední Jubba zvolen předák milicí Raskamboni Ahmed Mohamed ISLAM „Madoobe“ z klanu Ogadeni (Darood). Jeho oponent z kmene Marehan Jale Barre Aden Shire „Hirale“, podporovaný Etiopií, se rovněž prohlásil za podpory stařešinů z tohoto kmene prezidentem tohoto státu, stejně jako velitel jiných milicí operujících v Kismaayu Iftin Hassan Basto. Federální vláda volby prohlásila za ilegální.

- 7.6. útokem na pozice svého odpůrce Basta začal Madoobe v Kismaayu souboj milicí dvou ministátů soupeřících o vliv v oblasti tzv. Jubalantu a o přístup na jednání s federálním ministrem obrany Abdirahimem Haji Mahmoudisem, který přijel do města na inspekci vojenské situace
- 4.7. vláda nařkla keňskou armádu z podněcování ozbrojených střetů různých frakcí v Kismaayu a z úsilí o vytvoření nelegálního federálního státu Jubaland; v bojích zahynulo již 65 osob
- 12.7. na žádost viceprezidenta generála Abdullahi Sheikh Ismaila Fartaaga prodloužili delegáti ustavujícího konventu Jubalantu prezidentu Madoobemu lhůtu na jmenování rady ministrů o dalších 30 dní; současně schválili rozšíření počtu členů prozatímního parlamentu z 65 na 75 poslanců
- 21.8. pod patronátem IGAD byly v Addis Abebě zahájeny rozhovory mezi prezidentem Jubalantu Ahmedem Mohamedem Islamem „Madoobem“ a zástupci federální vlády o uznání Jubalantu za autonomní federální stát v rámci Somálské federativní republiky
- 28.8. jednání v Addis Abebě mezi federální vládou a poloautonomním Jubalantem byla po týdnu zakončena dohodou o jeho uznání ústřední vládou a zapojení do federálních struktur; dohoda, kterou podepsali somálský státní ministr v úřadu prezidenta Farah Sheikh Abdulkadir a samozvaný vůdce Jubalantu Ahmed Mohamed Islam „Madoobe“, stanoví, že dosavadní vedení bude území oblastí Dolní a Střední Jubba a Gedo dočasně spravovat po dva následující roky jako Přechodná správa Jubby, ale kontrolu nad přístavem a letišťem v pobřežním městě Kismaayo převezme okamžitě federální vláda a všechny milice a další bezpečnostní složky, včetně brigády Raskamboni, budou začleněny pod velení Somálské národní armády
- 28.8. dohodou z Addis Abeby tak zanikl Somálský stát Jubaland (3), který nahrazuje tzv. PŘECHODNÁ SPRÁVA JUBBY (Jubba Interim Administration), zahrnující oblasti Dolní Jubba, Střední Jubba a Gedo, řízena novou Výkonnou radou, sestávající z předsedy Madoobeho a tří jeho zástupců, které sám jmenuje po poradě s federální vládou, a Regionálním shromážděním, zvoleným proporčně kmenovými staršími všech klanů žijících na území JIA; Výkonná rada jmenuje nové guvernéry Střední a Dolní Jubby, zatímco guvernér oblastí Gedo zůstává nadále v úřadu
- 7.10. vůdce Přechodné správy Jubby Madoobe odmítl účast na konferenci o usmíření v Jubbalantu, která má koncem října proběhnout v Mogadišu
- 21.10. federální vláda a Přechodní správa Jubby oznámily, že první kolo konference o usmíření bude 23.10. zahájeno v Mogadišu
- 3.11. pod vedením předsedy federální vlády Shirdona a předáka Přechodné správy Jubby Madoobeho byla v Mogadišu za účasti 200 delegátů zahájena Konference o usmíření v Jubalantu, která má umožnit v r. 2015 vytvoření federálního autonomního státu na území oblastí Dolní Jubba, Střední Jubba a Gedo;
- 6.11. v Mogadišu skončila konference, na které delegáti ze tří oblastí Jubby diskutovali o dosažení smíru mezi občany oblastí, podpoře federalizace země a o integraci všech místních milicí do národní armády; další fáze se má uskutečnit v Kismaayu
- 7.12. prezident autonomní oblasti zveřejnil seznam 9 členů své vlády, v níž zasedá i zastupující viceprezident Suldan Abdulkadir Mohamed aka LUGADHEERE a ministr mezinárodních vztahů Mohamed Nur IFTIN „Shamabara“ (inaugurace 20.1.2014)

KABARDINSKO-BALKARSKO

- 9.9. z funkce předsedy vlády byl uvolněn Ruslan Chasanov, kterého jako úřadující premiérka zastoupila jeho dosavadní první náměstkyně Irina Jevgenijevna MARJAŠ
- 7.11. parlament schválil většinou hlasů novým předsedou vlády Konstantina Konstantinoviče CHRAMOV-a, kterého mu 31.10. navrhla hlava republiky Arsen Kanokov
- 6.12. ruský prezident přijal demisi hlavy republiky Arsena Kanokova a úřadující hlavou republiky jmenovala Jurije Alexandroviče KOKOV-a

KAJMANSKÉ OSTROVY

- 22.5. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění s 18 členy se konaly za účasti 79,82 % registrovaných voličů
- 28.5. novým premiérem byl jmenován Alden McNee McLAUGHLIN, Jr., jehož vláda složila slib 29.5. a ujala se funkce
- 29.5. předsedkyní Zákonodárného shromáždění byla zvolena Juliana O'CONNOR-CONNOLLY
- 14.6. novou guvernérkou byla jmenována Helen KILPATRICK (úřad nastoupila 6.9.)
- 7.8. skončil mandát guvernéra Duncana Taylora, úřadujícím guvernérem se stal jeho zástupce Franz MANDERSON

KALMYCKO

- 8.9. parlamentní volby do Lidového churalu s 27 členy
- 20.9. předsedou Lidového churalu opět zvolen Anatolij Vasiljevič KOZAČKO

KAMBODŽA

- 28.7. parlamentní volby do Národního shromáždění se 123 členy se konaly za volební účasti 69 % oprávněných voličů
- 29.7. poražená opozice odmítla výsledky voleb kvůli vážným nesrovnalostem ve volebním procesu
- 30.7. předseda opoziční Kambodžské strany národní záchrany (CNRP) Sam Rangsi podal protest proti předběžným výsledkům voleb, které volební komise publikovala 28.7. večer
- 12.8. Národní volební výbor potvrdil přes protesty opozice vítězství Kambodžské lidové strany v parlamentních volbách 28.7.
- 14.8. opoziční CNRP podala formální stížnost volebnímu výboru na průběh voleb a požádala o jejich prověření
- 18.8. volební výbor dokončil šetření 17 stížností CNRP a všechny je odmítl jako bezdůvodné, další příp. stížnosti se mohou uplatnit už jen u Ústavní rady
- 8.9. poté, co Národní volební výbor odmítl protesty opozice a oficiálně potvrdil vítězství Kambodžské lidové strany v parlamentních volbách 28.7., vyhlásila opoziční Kambodžská strana národní záchrany bojkot ustavující schůze Národního shromáždění
- 23.9. ustavující schůze Národního shromáždění se konala za bojkotu opozice a zvolila předsedou Národního shromáždění znovu Henga SAMRIN-a a 24.9. předsedou vlády opět Hun SEN-a
- 31.10. skončil proces s předáky bývalého hnutí Rudých Khmerů, vedený zvláštním soudem OSN pro Kambodžu (ECCC)
- 11.11. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu přiznal svrchovanost nad územím kolem sporného chrámu Preah Vihear na kambodžsko-thajské hranici Kambodži a

Thajsku nařídil, aby z tohoto území stáhlo své vojáky; soud tak doplnil rozsudek z r. 1962, který přiznal Kambodži svrchovanost nad samotným chrámem, o přilehlém území se však nezmiňoval

KAMERUN

- 14.4. parlamentní volby do Senátu se 100 členy 9 785 voliteli (99,45 % všech oprávněných)
- 12.6. předsedou Senátu byl zvolen Marcel Niat NJIFENJI
- 13.8. země formálně převzala svrchovanost nad poloostrovem Bakassi, který jí 14.8.2008 postoupila Nigérie na základě rozhodnutí Mezinárodního soudního dvora v Haagu v r. 2002
- 30.9. odložené parlamentní volby do Národního shromáždění se 180 členy se konaly za účasti 76,79 %
- 5.11. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Djibril Cavayé YEGUIE

KANADA

- 2.5. novým guvernérem centrální Rezervní banky byl jmenován Stephen POLOZ, který úřad nastoupil 3.6.
- 15.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

KARAČAJSKO-ČERKESKO

- 15.11.12 předsedou vlády byl jmenován Murat Jakubovič KARDANOV

KATAR

- 25.6. emír šajch Hamád bin Chalífa bin Hamád al-Sání se vzdal trůnu ve prospěch svého syna, korunního prince šajcha TAMÍN-a bin Hamád bin Chalífa al-Sání /Shaikh Tamin Bin Hamad Bin Khalifah Al Thani/
- 26.6. nový emír šajch Tamín bin Hamád dal-Sání jmenoval novou vládu, v jejímž čele stojí ministerský předseda šajch ABDALLÁH bin Násir bin Chalífa al-Sání /Shaikh Abdullah Bin Nasser Bin Khalifah Al Thani/ (MZV šajch Chálid bin Mohammed AL-ATÍJA /Shaikh Khalid Bin Mohammed Al-Attayah/)
- 1.7. předsedou Poradní rady byl znovu zvolen Muhammad Bin Mubarak AL-CHULAJFÍ /Al-Khulaifi/

KAZACHSTÁN

- 16.1. restrukturalizace vlády a jednotlivých ministerstev (MP i MZV zůstávají)
- 10.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 2.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 16.10. poté, co se předseda Senátu Kairat Mami stal předsedou Nejvyššího soudu, byl novým předsedou Senátu zvolen Kassymžomart Kemel-uly TOKAJEV
- 6.11. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

KEŇA

- 15.2. soud vydal rozhodnutí, které umožňuje, aby se Uhuru Kenyatta, obviněný ze zločinů proti lidskosti po volbách v r. 2007 u Mezinárodního soudního dvora v Haagu, zúčastnil prezidentských voleb 4.3.
- 4.3. prezidentské volby vyhráli Uhuru Muigai KENYATTA a William Samoei RUTO (viceprezident), kteří získali 50,51 % odevzdaných hlasů, za nimi se umístili Raila Amollo Odinga (43,7 %), Wycliffe Musalia Mudavadi (3,93 %), Peter Kenneth (0,59 %), Mohamed Abduba Dida (0,43 %), Martha Wangari

- Karua (0,36 %), James Legilisho ole Kayiapi (0,33 %) a Paul Kibugi Muite (0,10 %); neplatných a prázdných hlasů bylo 0,88 %, volební účast 86,05 % (inaugurace 23.3. byla odložena)
- 4.3. parlamentní volby do rozšířeného Národního shromáždění s 350 členy a do Senátu s 68 členy se konaly za účasti 85,9 %
- 16.3. poražený kandidát Raila Odinga se odvolal k Nejvyššímu soudu proti těsnému vítězství Uhuru Kenyatty v 1. kole prezidentských voleb 4.3., které bylo údajně spojeno s volebními manipulacemi, nedostatky v registraci voličů a elektronickým sčítáním hlasů (Nezávislá volební a hraniční komise IEBC odvolání okamžitě odmítla)
- 25.3. Nejvyšší soud nařídil přepočítání hlasů ve 22 volebních místnostech z 33 tisíc při prezidentských volbách 4.3.
- 28.3. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Justin MUTURI a předsedou Senátu Ekwee ETHURO
- 30.3. Nejvyšší soud odmítl všechny stížnosti na nezákonnost prezidentských voleb a jejich vítězi prohlásil U. Kenyattu a W. Ruta, kteří byli inaugurováni do úřadu 9.4.
- 23.4. jmenování první členové nové vlády (MZV Amina MOHAMED, která se 19.5. ujala funkce)
- 15.5. dokončeno jmenování členů nové vlády

KIRIBATI

- 14.10. změny ve vládě (MZV zůstává)

KOLUMBIE

- 14.1. hlavní vyjednávač vlády Humberto de la Calle vyzval k urychlení mírových rozhovorů v Havaně, a to do vypršení jednostranného příměří FARC 20.1.; FARC téhož dne prodloužení příměří vyloučily, ale na zahájení jednání přistoupily
- 20.1. skončilo jednostranné příměří FARC, protože vláda se k němu nepřipojila
- 31.1. zahájeno další kolo přímých rozhovorů mezi vládou a FARC v Havaně
- 21.3. v Havaně skončilo další kolo jednání vlády se zástupci FARC
- 23.4. zahájeno další kolo jednání s FARC v Havaně, na kterém vyzvala vláda k urychlenému dokončení jednání a přijetí dohod
- 26.5. vláda se na jednáních v Havaně dohodla s FARC na podobě pozemkové reformy
- 11.6. v Havaně bylo obnoveno další kolo jednání mezi zástupci vlády a FARC
- 1.7. největší vzbouřenecké skupiny, Revoluční ozbrojené síly Kolumbie (FARC) a Armáda národního osvobození (ELN), zahájily jednání o svém sloučení
- 20.7. funkci předsedy Poslanecké sněmovny do 20.7.2014 nastoupil Hernán PENAGOS GIRALDO, funkci předsedy Senátu na stejné období Juan Fernando CRISTO BUSTOS
- 28.7. v Havaně bylo zahájeno další kolo jednání zástupců vlády a FARC o mírové smlouvě
- 15.8. prezident jmenoval nejvyššími vojenskými hodnostáři genmjr. Leonarda BARRERO-a (vrchní velitel ozbrojených sil), genmjr. Huga ACOSTA-u (hlava Sboru náčelníků štábů ozbrojených sil), genmjr. Juana Pabla RODRÍGUEZ-e (velitel armády), kontraadmirála Hernanda WILLS-e (velitel válečného loďstva), genmjr. Guillerma LEÓN-a (velitel vojenského letectva) a genmjr. Rudolfa PALOMINO (velitel policie)

- 23.8. přerušeno jednání mírových rozhovorů mezi vládou a FARC v Havaně (25.8. obnoveno)
- 29.8. poté, co propustila kanadského rukojmí, potvrdil prezident připravenost vlády zahájit mírové rozhovory také s druhou největší levicovou guerilou, Armádou národního osvobození (ELN)
- 5.9. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 19.9. skončilo 14. kolo mírových jednání vlády s FARC v Havaně, další má začít 3.10.
- 13.10. v Havaně skončilo 15. kolo jednání mezi vládou a rebely z FARC
- 6.11. při jednání v Havaně se vláda a Revoluční ozbrojené síly Kolumbie (FARC) dohodly mj. na pozemkové reformě a dalších opatřeních, na přetvoření FARC v politickou stranu a na tom, že FARC složí zbraně; uzavření mírové smlouvy se očekává v blízké budoucnosti
- 27.11. nikaragujská vláda obvinila u Mezinárodního soudního dvora Kolumbii, že porušuje její územní svrchovanost a námořní zónu kolem ostrovů San Andres v Karibském moři, které sice soud v listopadu 2012 přičkl Kolumbii, ale výrazně překreslil její námořní hranici ve prospěch Nikaraguy; Kolumbie následně odvolala svého velvyslance v Managui
- 8.12. Revoluční ozbrojené síly Kolumbie (FARC) ohlásily jednostranné 30-denní příměří s platností od 15.12.

KOMORY

- 13.7. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Said Hassane El-ARIF

KONGO (K)

- 3.1. vzbouřenecká skupina M23 pohrozila odchodem z mírových jednání, která mají začít 4.1. v Kampale, pokud prezident Kabila nepodepíše dohodu o příměří
- 8.1. na konferenci v Kampale před zahájením 2. kola mírových rozhovorů s vládou vyhlásili rebelové z M23 jednostranné příměří
- 24.2. za účasti generálního tajemníka OSN podepsalo v Addis Abebě 11 nejvyšších představitelů a zástupců států oblasti Velkých jezer dohodu o obnovení míru, bezpečnosti a spolupráce ve východní části země, ovládaném ve značném rozsahu rebely z M23; dohoda počítá s vysláním mírové mise OSN do provincie Severní Kivu
- 18.3. na americkém velvyslanectví ve Rwandě se Mezinárodnímu trestnímu soudu v Haagu po 7 letech na útěku vzdal bývalý generál konžské armády a velitel vzbouřeneckého hnutí M23 Bosco Ntaganda
- 28.3. RB OSN přijala rezoluci č. 2098 (2013) o vyslání zvláštní bojové brigády pro boj s rebely na východě země v rámci mírové mise OSN MONUSCO a o jejím prodloužení do 31.3.2014
- 1.4. zatímco vláda umístění zvláštní bojové brigády do mírových sil mise MONUSCO uvítala, rebelové z hnutí M23 rozhodnutí OSN ústy svého politického vedoucího Bertranda Bisimwy odsoudili
- 20.5. poté, co OSN zahájila rozmístování nových mírových sil v oblasti Severního Kivu, byly obnoveny ozbrojené boje mezi vládním vojskem a rebely z M23
- 9.6. v ugandské Kampale byly obnoveny rozhovory o příměří se vzbouřenci z M23
- 30.8. vzbouřenecká skupina M23 oznámila ukončení bojů s vojsky, podporovanými silami OSN, a stažení se 5 km z bojové linie, aby umožnila nezávislé vyšetření údajného odstřelování rwandského území vojsky Konžské demokratické republiky

- 7.9. v Kinshase zahájil prezident „národní dialog“ o obnovení územní jednoty za účasti zástupců různých politických stran a společenských skupin
- 30.9. více než 600 doporučeními skončil národní dialog; na základě nich byl např. 15.10. prezidentem podepsán zákon o zřízení Ústavního soudu
- 3.11. vzbouřenecká skupina M23 vyhlásila jednostranné příměří, aby umožnila pokračování mírových rozhovorů s vládou v ugandské Kampale, přerušených minulý měsíc; v reakci na příměří zintenzivnili vládní vojáci útoky na pozice M23
- 5.11. velitel M23 Bertrand Bisimwa vyzval náčelníka generálního štábu a velitele vyšších jednotek, aby připravili vojska k odzbrojení, demobilizaci a integraci do řádné armády podle podmínek, které budou dohodnuty s konžskou vládou; rebelové tak ukončili své ozbrojené povstání a na splnění svých cílů se budou podílet výlučně politickými prostředky; krátce předtím vláda oznámila definitivní porážku povstání ve východním Kongu
- 7.11. velitel vzbouřenců M23 Sultani Makenga se v Ugandě vzdal spolu s stovkami spolubojovníků ugandským vládním silám, umístěným v Národním parku Mgahinga
- 11.11. z procedurálních důvodů odmítla vláda návrh textu mírové dohody s rebely z hnutí M23, zprostředkované Ugandou
- 20.11. ozbrojeným silám se ve městě Bweremana v Severním Kivu vzdali rovněž vzbouřenci z Aliance vlastenců za svobodné a suverénní Kongo (APCLS) a milic Nyatura
- 12.12. v Nairobi podepsala vláda za účasti prezidentů Keni, Ugandy a Malawi mírovou dohodu s rebely z hnutí M23 poté, co byli v listopadu poraženi

KOREA – JIŽNÍ

- 24.1. zvolená prezidentka Park Geun Hye jmenovala předsedou vlády Kim Yong Joon-a; 29.1. však dominant svou kandidaturu stáhnul
- 8.2. nově zvolená prezidentka nominovala na post předsedy vlády Chung Hong Won-a
- 13.2. na návrh nového premiéra jmenovala prezidentka novou vládu (MZV Jon Pjong-se /Yun Byung Se/)
- 25.2. inaugurace nové prezidentky Pak Kun-hje /Park Geun Hye/
- 26.2. Národní shromáždění potvrdilo poměrem hlasů 197:67 do funkce premiéra Chung Hong Won-a
- 11.3. prezidenta přijala slib nové vlády, která se tak ujala funkce
- 26.3. dokončeno jmenování členů nové vlády
- 27.5. vláda odmítla nabídku KLDR na obnovení šestistranným rozhovorů o jaderném odzbrojení Korejského poloostrova
- 6.6. vláda přijala nabídku KLDR na jednání o normalizaci činnosti v obchodní a průmyslové zóně Kaesong
- 10.6. předběžné rozhovory zástupců vlád Jižní Koreje a KLDR o normalizaci vztahů v Pchanmundžonu byly zakončeny dohodou na uspořádání jednání na nejvyšší úrovni, prvních od r. 2007; rozhovory se uskuteční 12. a 13.6. v Soulu
- 5.9. vlády Korejské republiky a KLDR se dohodly na obnovení horké linky zajišťující naléhavou komunikaci mezi armádami obou zemí
- 11.9. vlády Korejské republiky a KLDR oznámily znovuotevření průmyslové zóny Kaesong k 16.9.
- 8.12. vláda oznámila rozšíření vzdušné obranné zóny ve Východočínském moři od 15.12. tak, aby zahrnula i neobydlené ostrovy Ieodo/Suyan, o které se pře

s Čínou, která stejným opatřením z 23.11. nárokuje leteckou kontrolu nad ostrovy, které jsou předmětem jejího sporu s Japonskem; toto opatření však zahrnuje i kontrolu nad mezinárodními vodami kolem ostrovů Marado a Hongdo

Předseda Sboru náčelníků štábů generál Jung Seung Jo

KOREA – SEVERNÍ

- 18.2. Rada EU posílila sankce proti KLDR podle doporučení rezoluce RB OSN č. 2087 (2013) v souvislosti s nukleárním testem, uskutečněným 12.2.
- 8.3. poté, co RB OSN schválila 7.3. posílení sankcí proti KLDR, vypověděla vláda k 11.3. všechny smlouvy o neútočení s Jižní Koreou, přerušila přímé telefonní spojení mezi hlavními městy obou zemí a uzavřela hlavní hraniční přechod
- 30.3. vláda oznámila, že země vstupuje do válečného stavu s Jižní Koreou
- 1.4. 12. Nejvyšší lidové shromáždění na svém (7.) mimořádném zasedání schválilo novým předsedou vlády Pak Pong-čua /Pak Pong-ju/
- 13.5. novým ministrem lidových ozbrojených sil se stal generál Čang Čong-nam /Jang Jong Nam/
- 22.5. novým náčelníkem Generálního štábu Korejské lidové armády byl jmenován generál Kim Kjok-sik /Kim Kyok Sik/
- 10.6. předběžné rozhovory zástupců vlád KLDR a Jižní Koreje o normalizaci vztahů v Pchanmundžonu byly zakončeny dohodou na uspořádání jednání na nejvyšší úrovni, prvních od r. 2007; rozhovory se uskutečnily 12. a 13.6. v Soulu
- 16.6. vláda nabídla USA rozhovory o míru v regionu bez předběžných podmínek; USA se zatím odmítly k nabídce vyjádřit
- 5.7. vláda odsouhlasila návrh Jižní Koreje na obnovení rozhovorů o znovuotevření průmyslové zóny Kaesong (zahájeny 6.7.)
- 5.9. vlády KLDR a Korejské republiky se dohodly na obnovení horké linky zajišťující naléhavou komunikaci mezi armádami obou zemí
- 11.9. vlády KLDR a Korejské republiky oznámily znovuotevření průmyslové zóny Kaesong k 16.9.
- 10.10. potvrzeno jmenování generála Ri Yong Gila náčelníkem štábu armády

KORSIKA

- 6.5. prefektem departementu Haute-Corse se stal Alain ROUSSEAU

KOSOVO

- 16.1. premiér Thaci odmítl nabídku srbského premiéra na přiznání místa Kosova v OSN proti přiznání autonomie pro srbské okresy na severu země
- 17.-18.1. v Bruselu proběhla další etapa přímých rozhovorů premiérů Kosova a Srbska o řešení problémů, vzniklých po vyhlášení nezávislosti Kosova v r. 2008
- 1.2. v Bělehradu a Prištině bylo otevřeno oficiální zastoupení protistrany
- 6.2. rozhovory prezidentů Kosova a Srbska v Bruselu pod patronátem EU byly prvními na úrovni hlav států
- 19.-20.2. rozhovory Kosova a Srbska o normalizaci vztahů pokračovaly na úrovni předsedů vlád
- 4.3. na úrovni předsedů vlád Kosova a Srbska proběhlo v Bruselu další kolo jednání pod patronátem EU o statutu etnických Srbů v Kosovu a míře jejich samosprávy
- 20.3. bez úspěchu skončilo další jednání předsedů vlád Kosova a Srbska v Bruselu pod patronátem EU

- 2.4. v Bruselu proběhlo bez úspěchu další kolo jednání mezi vládami Kosova a Srbska, tentokrát o postavení srbské menšiny v Kosově
- 19.4. za prostřednictvím EU se premiéři Kosova a Srbska dohodli na smlouvě o normalizaci vztahů, podle které budou mít Srbové z Kosova vlastní policii a odvolací soud a obě země si nebudou bránit při vstupu do EU; smlouva neznamena autonomii pro srbskou menšinu v Kosovu, ani uznání nezávislosti Kosova Srbskem
- 21.4. parlament schválil v 1. čtení dohodu se Srbskem z 19.4.
- 16.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 22.5. v Bruselu podepsali předšedové vlády Kosova a Srbska smlouvu o implementaci dohod z 19.4.
- 27.6. Kosovské Shromáždění schválilo poměrem hlasů 84:3 při jedné abstenci EU zprostředkovanou dohodu se Srbskem z 19.4. o úpravě vzájemných vztahů
- 11.7. Shromáždění schválilo poměrem hlasů 90:17 zákon o amnestii, navazující na dohodu ze Srbskem z 19.4. o normalizaci vztahů a umožňující integraci Srbů v severním Kosovu
- 29.8. ministr zahraničí vyzval OSN ke stažení dočasné správní mise UNMIK ze země; Srbsko tento krok odsoudilo
- 3.9. Ústavní soud potvrdil, že dohoda o částečné normalizaci se Srbskem, podepsaná 19.4. a schválená parlamentem 27.6., a s ní spojená amnestie jsou v souladu s ústavou
- 7.10. na rozhovorech v Bruselu se premiéři Kosova a Srbska dohodli na účasti srbského obyvatelstva na volbách místních rad 3.11. (19.10. za tím účelem srbský premiér Dačić navštívil srbské politické činitele v Kosovu)
- 3.11. na naléhání srbské vlády se místních voleb měli poprvé zúčastnit i příslušníci srbské menšiny; volby však proběhly za etnických střetů i rozsáhlého bojkotu ze strany místních Srbů (průměrná volební účast dosáhla necelých 46 %, v oblastech se srbským obyvatelstvem se však pohybovala i kolem 7 %)
- 6.11. úřady nařídily opakování voleb do místních rad ve třech okrscích obvodu Kosovská Mitrovica, kde byly volby předčasně ukončeny z důvodů zničení urn srbskými radikály; výsledky v těchto třech okrscích volební komise anulovala, zatímco ve zbývajících třech obvodech obývaných Srby byly výsledky voleb prohlášeny za platné
- 17.11. proběhly opakované volby ve 3 okrscích na severu Kosovské Mitrovice
- 13.12. v Bruselu proběhlo jednání předšedů vlád Kosova a Srbska o fungování soudnictví v severním Kosovu, o vytvoření vládních fondů na rozvoj této oblasti, o přístupu Srbů do kosovské policie a o spolupráci obchodních komor obou zemí

KOSTARIKA

- 1.5. úřad předsedy Zákonodárského shromáždění na období do 30.4.2014 převzal Luis Fernando MENDOZA JIMÉNEZ
- 15. a 22.5. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 22.11. v teritoriálním sporu Kostariky a Nikaraguy nařídil Mezinárodní soudní dvůr v Haagu Nikaragui, aby se zdržela veškerých aktivit ve sporných vodách v ústí řeky San Juan, jakož i stáhla veškerý svůj personál v této oblasti s tím, že obě země mají každé tři měsíce informovat soud o dodržování nařízených opatření, týkajících se vzájemného sporu o průběh námořní hranice obou zemí

KUBA

- 3.2. parlamentní volby do Národního shromáždění lidové moci s 612 členy proběhly za účasti 91,27 % oprávněných voličů
- 24.2. ustavující zasedání Národního shromáždění lidové moci zvolilo jeho novým předsedou Juana Estébana LAZO HERNÁNDEZ-e, předsedou Státní rady a rady ministrů Raúla Modesta CASTRO RUZ-e a prvním místopředsedou Miguela DÍAZ CANEL BERMÚDEZ-e

KURDISTÁN

- 10.8. intervencí v občanské válce v Sýrii pohrozil prezident Barzání, když oznámil ochranu kurdského obyvatelstva při hranicích s Tureckem před útoky islamistických protivládních rebelů; Kurdové tvoří 10 % obyvatel Sýrie
- 21.9. parlamentní volby do Kurdského národního shromáždění se 111 volenými členy proběhly v iráckých provinciích Irbíl, Sulajmánija a Dohuk (předseda Dr. Arslan BAIZ)

KUVAJT

- 16.6. Ústavní soud nařídil rozpuštění Národního shromáždění a svolání nových parlamentních voleb, protože vyhověl stížnosti opozice na emírovův dekret o změnách volebního systému, který ve volbách v prosinci 2012 znevýhodňoval opoziční kandidáty
- 20.6. vláda svolala předčasné volby do Národního shromáždění na 27.7.
- 16.7. Ústavní rada potvrdila termín předčasných voleb 27.7.
- 27.7. předčasné parlamentní volby do Národního shromáždění s 50 volenými a 15 jmenovanými poslanci proběhly za účasti 52,5 %
- 29.7. emír znovu jmenoval šejcha DŽÁBIRA al-Mubaraka al-Hamada al-Sahhaha předsedou vlády
- 4.8. jmenována nová vláda (MP šajch DŽÁBIR al-Mubarak al-Hamad al-Sabbah, MZV šajch SABAH al-Chálid al-Hamad al-Sabbah)
- 6.8. na ustavující schůzi byl předsedou Národního shromáždění zvolen Marzouq Ali Mohammed AL-GHANIM, který získal 36 hlasů, zatímco dosavadní předseda Ali al-Rashid 18 hlasů a Radhwan al-Radhwan osm hlasů
- 13.12. emír přijal demisi vlády šajcha Džábira Mubaraka al-Hamada al-Sabbaha, která odstoupila poté, co Ústavní soud odmítl petici požadující zrušení výsledků parlamentních voleb z 27.7. a rozpuštění Národního shromáždění z voleb vzešlého

KYPR

- 24.1. RB OSN přijala rezoluci č. 2089 (2013) o prodloužení mandátu mírové mise OSN UNFICYP do 31.7.2013
- 17.2. v prezidentských volbách za účasti 83,14 % oprávněných voličů získali Nikos Anastasiades 45,46 %, Stavros Malas 26,91 % Giorgios Lilikas 24,93 % odevzdaných hlasů; na dalších místech se umístili Giorgios Charalambous (0,88 %), Praxoula Antoniadou-Kyriacou (0,61 %), Makaria-Andri Stylianou (0,43 %), Lakis Ioannou (0,29 %), Solon Gregoriou (0,18 %), Kostas Kypriacou (0,16 %), Andreas Efstratiou (0,10 %) a Loukas Stavrou (0,05 %). 2. kolo se koná 24.2.
- 24.2. ve 2. kole prezidentských voleb, kterého se zúčastnilo 81,58 % oprávněných voličů, byl zvolen novým prezidentem Nikos ANASTASIADES, který obdržel

- 57,48 % odevzdaných hlasů, zatímco Stavros Malas 42,52 % (neplatných a prázdných bylo odevzdáno 7,36 % hlasovacích lístků); inaugurace 28.2.
- 25.2. nově zvolený prezident jmenoval svou vládu (MZV Ioannis KASOULIDIS), která složila slib 1.3.
- 2.4. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 11.4. vláda potvrdila zahájení jednání se Severním Kyprem o obnovení procesu sjednocení ostrova, který byl přerušen 10.2.2012 poté, co Kypř byl určen od 1.7.2012 převzít rotující předsednictví EU a tuto funkci přijal
- 30.7. RB OSN schválila rezoluci č. 2114 (2013) o prodloužení mandátu mírové mise OSN UNFICYP do 31.1.2014 a vyzvala řeckou a tureckou komunitu k obnovení jednání o pětovném sjednocení ostrova

KYRGYZSTÁN

- 6.-7.1. incidenty při instalaci elektrického vedení v uzbecké enklávě Sokh uvnitř kyrgyzského údolí Fergana vedly ke srážkám mezi obyvatelstvem obou oblastí a vzrůstu napětí mezi oběma státy
- 17.1. uzbecké úřady zablokovaly kyrgyzskou enklávu okresu Barak v odvetu za akci v enklávě Sokh a přerušily do ní dodávku elektřiny
22. a 26.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

LESOTHO

- 16.5. Ústavní soud zamítl požadavek, aby dcerám krále bylo umožněno po něm převzít náčelnickou hodnost, což platí i pro dcery ostatních náčelníků v zemi

LIBANON

- 22.3. premiér Nadžíb Mikátí oznámil demisi své vlády poté, co se na nátlak Hizballáhu neshodla na složení volební komise, která má dohlédnout na červnové parlamentní volby, a neschválila prodloužení funkčního období generálního ředitele Sil vnitřní bezpečnosti genmjr. Ašaafa Rifiho; demisi prezident přijal, ale vláda zůstává ve funkci do vytvoření nové vlády
- 6.4. novým předsedou vlády byl jmenován Tammám SALÁM /Tammam Salam/ a pověřen sestavením vlády; již předtím jeho nominaci hlasy 124 ze 128 poslanců schválilo Národní shromáždění
- 7.4. prezident podepsal dekret o odložení parlamentních voleb z 9.6. na 16.6.
- 31.5. Národní shromáždění rozhodlo o prodloužení svého mandátu do listopadu 2014, na kdy byly odloženy parlamentní volby, které se měly konat v červnu t.r.; důvodem jejich odkladu je zhoršení bezpečnostní situace v zemi v souvislosti s konfliktem v Sýrii
- 31.5. odložení parlamentních voleb umožnilo designovanému premiérovi Salámovi obnovit jednání o sestavení nové vlády

LIBÉRIE

- 18.9. RB OSN schválila rezoluci č. 2116 (2013) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIL o jeden rok, tj. do 30.9.2014
- 10.12. RB OSN schválila rezoluci č. 2128 (2013) o obnovení a úpravě podmínek embarga na dovoz zbraní a prodloužení mandátu Panelu expertů, monitorujících dodržování embarga, a to o jeden rok

LIBYE

- 7.1. největší frakce ve Všeobecném národním kongresu – liberální Aliance národních sil (NFA) – zahájila bojkot jeho práce na protest proti opoždování prací na nové ústavě země
- 7.1. premiér Zajdán jmenoval novým ministrem zahraničí Mohameda Imhamida ABDULAZÍZ-e, kterého téhož dne potvrdil ve funkci parlament
- 6.2. Všeobecný národní kongres rozhodl o volbách 60-členného Ústavodárného shromáždění, které má připravit návrh nové ústavy země a bude zvoleno do konce r. 2013; návrh ústavy bude předložen k celostátnímu referendu a přijat, získá-li podporu alespoň 2/3 hlasujících
- 14.3. RB OSN přijala rezoluci č. 2095 (2013) o 12-měsíčním prodloužení mandátu mise OSN UNSMIL
- 5.5. Všeobecný národní kongres přijal hlasy 115 ze 157 přítomných členů zákon o politické izolaci bývalých vysokých úředníků Kaddáfího režimu, kteří nesmějí vykonávat veřejné funkce po dalších 10 let
- 28.5. protože byl přijat zákon, který zakazuje vykonávat veřejné funkce všem, kdo pracovali pro Kaddáfího režim, odstoupil předseda Všeobecného národního kongresu Muhammad al-Magarief, který před odchodem do exilu před 31 roky pracoval jako velvyslanec Libye v Indii v 80. letech minulého století; úřadujícím předsedou kongresu se stal jeho první zástupce Guma Ahmed AT-TIGHA
- 9.6. po bojích mezi milicemi a protestujícími v ulicích Benghází, při nichž bylo zabito 30 lidí, odstoupil náčelník Štábu ozbrojených sil generál Youssef al-Mangoush; parlament jeho demisi přijal a výkonem funkce pověřil jeho dosavadního zástupce generálmajora Salima AL-GNAIDY-ho
- 17.6. Všeobecný národní kongres provedl změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 25.6. Všeobecný národní kongres zvolil svým předsedou Nouri ABU-SAHMAYN-a, který získal ve 2. kole volby podporu 96 poslanců, zatímco jeho protikandidát Muhammad al-Sharif al-Wafi 80 (v 1. kole hlasování končilo poměrem hlasů 73:60)
- 5.-18.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 25.8. brzké zahájení národního dialogu, který by řešil aktuální problémy země, oznámil premiér Alí Zajdán
- 10.10. při pokusu o státní převrat byl kyrenaiskými rebely unesen a po několik hodin v budově ministerstva vnitra násilně držen předseda vlády Zajdán; v pozdních hodinách téhož dne byl propuštěn
- 3.11. v oblasti Kyrenaiky byla vytvořena autonomní vláda v podobě Politického byra Kyrenajky, do jehož čela byl 6.11. jmenován Abd-Rabbo AL-BARASÍ /Abd-Rabbo al-Barassi/
- 13.11. Všeobecný národní kongres schválil zákon o začlenění ozbrojených milicí z Tripolisu a okolí do řádných ozbrojených sil
- 14.12. Všeobecný národní kongres prodloužil svůj mandát do 14.12.2014 s tím, že do srpna 2014 musí být hotový návrh nové ústavy

LICHTENŠTEJNSKO

- 3.2. parlamentní volby do Zemského sněmu s 25 členy proběhly za účasti 79,8 % oprávněných voličů

- 27.3. na ustavující schůzi Zemského sněmu byl jeho novým předsedou zvolen Albert FRICK a hlasy 18 poslanců i novou hlavou vlády Adrian HASLER; sestavena nová vláda (MZV Aurelia FRICK)

LITVA

- 3.10. předsedkyní Sejmu byla zvolena Loreta GRAUINIENE

LOTYŠSKO

- 26.11. odstoupil premiér Valdis Dombrovskis a jeho vláda; prezident demisi přijal a požádal vládu, aby setrvala ve funkci do vytvoření vlády nové

LUCEMBURSKO

- 10.7. svou demisi k 11.7. ohlásil premiér Jean-Claude Juncker poté, co byla jeho vláda spojena se skandálem v tajné službě SREL z let 2004-2009, která mu podléhá; současně slíbil vyvolání mimořádných voleb do tří měsíců
- 11.7. premiér Juncker odvolal svůj záměr rezignovat a po dohodě s koalicí setrvává jeho vláda ve funkci až do předčasných parlamentních voleb, plánovaných na 20.10.
- 20.10. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 60 členy se konaly za účasti 91,15 % registrovaných voličů
- 21.10. demisi podala dosavadní vláda, kterou velkovévoda požádal, aby zůstala v úřadě do vytvoření vlády nové
- 25.10. velkovévoda pověřil sestavením nové vlády dosavadního starostu Lucemburku Xaviera BETTEL-a,
- 29.11. strany vládní koalice – Demokratická strana (DP/PD), Lucemburská socialistická dělnická strana (LSAP/POSL) a Zelení - se shodly na Xaveru Bettelovi jako premiérovi a vládním programu
- 4.12. slib složil nový premiér Xavier BETTEL, jakož i členové jeho vlády (MZV Jean ASSELBORN)
- 5.12. předsedou Poslanecké sněmovny Mars DI BARTOLOMEO

MACAU

15. a 26.9. parlamentní volby do Zákodárného shromáždění s 33 členy se konaly za účasti 55,03 % oprávněných voličů; neplatné lístky 0,72 %, prázdné 2,86 %
- 16.10. předsedou Zákodárného shromáždění byl zvolen HO Iat Seng

MADAGASKAR

- 6.6. oznámeno, že prezidentské volby plánované na červenec 2013 budou posunuty do 23.8., protože volební komise poukázala na ohrožení mezinárodní pomoci zemi od USA, EU a AU, zůstanou-li prezidentskými kandidáty dosavadní prozatímní prezident Andry Rajoelina, manželka jeho svrženého předchůdce Lalao Ravalomanana Rakotonirainy a bývalý prezident Didier Ratsiraka
- 17.8. Zvláštní volební soud CES zabránil Andry Rajoelinovi, Lalao Ravalomanana Rakatonirainy-ové a Didieru Ratsirakovi v účasti na plánovaných a odložených prezidentských volbách, přeložených na říjen
- 26.8. aby mohl kandidovat na prezidenta, odstoupil ministr zahraničí Pierrot Rajaonarivelo (úřadujícím MZV se stal Jacques Ulrich RANDRIANTIANA)
- 4.9. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Jacques Ulrich RANDRIANTIANA

- 25.10. v prezidentských volbách se za volební účasti 61,76 % oprávněných voličů nejlépe umístili Jean-Louis Richard Robinson (21,10 %) a Hery Martial Rajaonarimampianina Rakotoarimanana (15,93 %), kteří postupují do 2. kola 20.12.; na dalších místech skončili Hajo Herivelona Andrianainarivelo (10,51 %), Iarovana Roland Ratsiraka (9,00 %), Albert Camille Vital (6,85 %), Saraha épouse Georget Rabeharisoa (4,50 %), Edgard Razafindravahy (4,35 %), Pierrot Jocelyn Rajaonarivelo (2,69 %), Joseph Martin dit Dadafara Randriamampionona (2,32 %), Benjamin Radavidson Andriaamparany (2,23 %), William Ratrema (2,14 %), Jean Eugéne Voninahitsy (2,13 %), Julien Razafinmanazato (1,61 %), Roindefo Zafitsimivalo Monja (1,51 %), Brigitte Ihantanirina Rabemanantsoa (1,38 %), Willy Sylvain Rabetsaroana (1,28 %), Clément Zafisololo Ravalisoana (1,15 %), Fetison Rakoto Andrianirina (1,10 %), Tabera Randriamanantsoa (0,89 %), Jean Lahiniriko (0,88 %), Laza Razafiarison (0,88 %), Patrick Ratsimba Rajaonary (0,86 %), Rajemison Rakatomaharo (0,86 %), Roland Dieu Donné dit Vahömbey Rabeharison (0,71 %), Djacoba Alain Tehindrazanarivelo (0,57 %), Faharo Ratsimbalsou (0,54 %), Venance Patrick Raharimanana (0,43 %), Mickaël Brécharard Dofa (0,34 %), William Noelson (0,31 %), Fleury Rabarison Lezava (0,25 %), Guy Ratrimoarivony (0,24 %), Jean Pierre Rakoto (0,22 %) a Freddy Tinasoa (0,22 %)
- 8.11. byly oznámeny prozatímní výsledky prezidentských voleb a ještě před jejich potvrzením soudem i termín 2. kola, které se bude konat 20.12. současně s parlamentními volbami
- 20.12. ve 2. kole byl prezidentem zvolen Hery Martial RAJAONARIMAMPIANINA RAKOTOARIMANANA, který za volební účasti 50,39 % oprávněných voličů, získal podporu 51,81 % z nich, zatímco Jean-Louis Richard Robinson 48,19 %; neplatných a prázdných hlasovacích lístků bylo odevzdáno 4,51 % (inaugurace 25.1.2014)
- 20.12. parlamentní volby do Národního shromáždění (*Antenimieram-Pirenena*) se 127 členy a Senátu (*Antenimieram-Doholona*) se 33 členy (z toho 22 volenými) za účasti 50,72 % oprávněných voličů
- 30.12. Zvláštní volební soud začal projednávat stížnost poraženého kandidáta Robinsona na průběh 2. kola prezidentských voleb, kterou podal po zveřejnění konečných výsledků 26.12.

MAĎARSKO

- 4.1. Ústavní soud odmítl jako protiústavní návrh vlády na změnu volebního zákona, která nařizovala opakovanou registraci voličů před každým hlasováním
- 11.3. Národní shromáždění schválilo (265:11 při 33 abstencích) kontroverzní ústavní změny, které neodpovídají demokratickým principům a jsou kritizovány EU a Radou Evropy (mj. omezují pravomoci Ústavního soudu a politickou soutěž ve volební kampani)
- 16.9. Národní shromáždění schválilo poměrem hlasů 260:41 při 35 abstencích již pátou změnu ústavy, kterou reaguje na kritiku ústavních poměrů ze strany EU

MAKEDONIE

- 19.2. Shromáždění schválilo změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 8.-9.4. v New Yorku byla obnovena jednání s Řeckem, zprostředkovaná USA, o řešení dlouhodobého sporu o úřední jméno této bývalé jugoslávské republiky; zatím bez výsledku

- 8.5. v Athénách jednal místopředseda vlády pro evropské záležitosti Fatmir Besimi s řeckým ministrem zahraničí Dimitrisem Avramopoulosem o řešení dlouholetého sporu o úřední název Makedonie před zahájením jednání o jejím vstupu do EU
- 28.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 10.9. premiér Gruevski jednal se zprostředkovatelem OSM Matthewem Nimetzem o sporu s Řeckem o úřední název země; zprostředkovatel konstatoval, že nedošlo k dohodě o jeho návrhu označit republiku jako Horní nebo Severní Makedonii
- 5.11. v další etapě rozhovorů v New Yorku sponzorovaných OSN odmítl ministr zahraničí Popovski další návrh Řecka na pojmenování země, a to jako Slovansko-albánská Makedonie

MALAJSIE

- 12.2. ve městě Lahad Datu v Sabahu se vylodila ozbrojená skupina asi 100 příslušníků tzv. Královské armády sultanátu Sulu, pocházejících z Filipín, která chce na území Sabahu obnovit historický sultanát, rozkládající se původně na jižních filipínských ostrovech i severu Bornea před tím, než se r. 1878 stalo britským protektorátem; skupinu vedl bratr pretendenta na sultánský trůn Jamalula Kirama III. Agbinuddin Kiram. Vedle Kiramovců nárok na trůn sultána uplatňuje i potomek sultánů z Patikulu Jainal Abirin Bahjin.
- 26.2. filipínský prezident Aquino vyzval sultána Jamalula Kirama III., aby stáhl své příznivce z Bornea, jinak bude čelit zákonnému postihu; vlády obou zemí se mezitím dohodly na mírovém řešení tohoto konfliktu
- 1.3. při bojích o osvobození města Lahad Datu, obsazeného filipínským klanem z tzv. Královské armády Sulu bylo zabito nejméně 14 osob; obležení města bylo ukončeno ozbrojeným zásahem armády 5.3.
- 7.3. filipínský sultán Jamalul Kiram III. vydal prohlášení, požadující příměří a ukončení bojů v Sabahu; připojil se tak k výzvě generálního tajemníka OSN na okamžité zastavení násilí. Malajsijská armáda však požaduje okamžitou kapitulaci Filipínců a zahájila letecké útoky na jejich pozice (k 30.3. bylo zabito 68 a zatčeno 121 vzbouřenců a zabito 8 policistů).
- 29.3. filipínská vláda oznámila, že 4771 filipínských emigrantů usazených v Sabahu se z obav před pronásledováním malajsijskými bezpečnostními silami vrátilo do vlasti
- 3.4. premiér Nadžíb Razak navrhl králi rozpustit Sněmovnu reprezentantů a zahájil jednání o termínu nových parlamentních voleb; řádné volby měly proběhnout v dubnu
- 10.4. Volební komise stanovila termín parlamentních voleb na 5.5.
- 14.4. mluvčí údajného sultána ze Sulu Jamalula Kirama III. oznámil, že jeho královská armáda zřídila svou základnu v džungli státu Sabah a posílila své pozice o 400 dalších vojáků z Filipín
- 5.5. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 222 členy proběhly za účasti 84,63 % registrovaných voličů
- 6.5. slib složil ministerský předseda Datuk Seri Najib Abdul RAZAK
- 6.5. předák opozice Anwar Ibrahim vyzval své příznivce k protestům proti zfalšování výsledků parlamentních voleb, které vynesly k moci opět vládní Národní frontu (Barisan Nasional), které zemi vládne od udělení nezávislosti před více než 50 lety
- 15.5. jmenována nová vláda (MZV Dato´ Seri Anifah Haji AMAN)
- 21.5. předsedou Senátu byl znovu jmenován Tan Sri Abu Zahar Dato´NIKA UJANG

- 12.6. velitelem armády byl jmenován generál Raja Mohamed Affandi Raja Mohamed NOOR
- 24.6. předsedou Sněmovny reprezentantů byl znovu zvolen Tan Sri Pandikar AMIN HAJI MULIA

MALAWI

- 13.3. bratr bývalého prezidenta Peter Mutharika a 11 dalších vysokých funkcionářů bylo obviněno z velezrady, protože se snažili s využitím ozbrojených sil zabránit bývalé viceprezidentce Joyce Bandové nastoupit na místo jejího předchůdce Bingu wa Muthariky
- 9.10. prezidentka odvolala svoji vládu pro podezření z korupčního chování řady jejích členů
- 15.10. prezidentka jmenovala novou vládu (MZV Ephraim Mganda CHIUME)

MALEDIVY

- 25.8. zemřel ministr zahraničí Abdul Samad Abdulla, 26.8. se úřadujícím ministrem stal Asim AHMED
- 7.9. v prezidentských volbách zvítězil za účasti 88,4 % registrovaných voličů Mohamed Nasheed, který získal 45,45 % odevzdaných hlasů, zatímco Abdulla Yaameen Gayoom 25,35 %, Gasim Ibrahim 24,07 % a Mohammed Waheed Hassan 5,13 %; první dva kandidáti postupují do 2. kola 28.9.
- 8.9. poražený kandidát Gasim Ibrahim za stranu Jumhoory (JP) požádal o anulování výsledků u Nejvyššího soudu kvůli údajným volebním podvodům
- 12.9. úřadující ministryní zahraničí se stala Mariyam SHAKEELA
- 24.9. Nejvyšší soud ohlásil odložení 2. kola prezidentských voleb do vydání rozsudku ve věci stížnosti JP
- 27.9. Nejvyšší soud na základě stížnosti kandidáta Gasima Ibrahima na údajné podvody, přestože mezinárodní pozorovatelé uznali volby za svobodné a spravedlivé, zrušil výsledky 1. kola prezidentských voleb 7.9., a tak se 2. kolo prezidentských voleb, které se mělo konat 28.9., stalo bezpředmětným
- 27.9. Volební komise potvrdila odklad 2. kola, ačkoliv ústava požaduje konání 2. kola do 21 dní po kole prvním
- 8.10. Nejvyšší soud anuloval poměrem hlasů 4:3 výsledky 1. kola prezidentských voleb 7.9. pro zjištěné nedostatky ve volebním procesu a rozhodl o jeho opakování do 20.10.
- 9.10. volební komise stanovila termín nových voleb na 19.10.
- 12.10. dosavadní prezident Mohammed Waheed Hassan odstoupil z prezidentských voleb
- 18.10. dva ze tří registrovaných kandidátů Gasim Ibrahim a Abdullah Yameen požádali Nejvyšší soud o odložení 1. kola, protože nestihli dodat požadované listiny voličů
- 19.10. policie rozehnala voliče a znemožnila konání nových voleb, ačkoliv Nejvyšší soud se k žádosti z 18.10. ještě nevyjádřil
- 21.10. volební komise stanovila nový termín 1. kola nových prezidentských voleb na 9.11. (2. kolo proběhne v případě nutnosti 10.11.)
- 6.11. protože podle ústavy je třeba, aby nový prezident nastoupil do 11.11., oznámil zástupce vlády Masood Imad, že příp. druhé kolo prezidentských voleb bude třeba uspořádat ihned 10. nebo 11.11.
- 9.11. prezidentské volby vyhrál za účasti 87,20 % registrovaných voličů Mohamed Nasheed se 46,93 %, zatímco jeho soupeři Abdullah Yameen 29,73 % (oba

- postupují do 2. kola) a Gasim Ibrahim (23,34 %) skončili v poli poražených; neplatných bylo 2.331 hlasů
- 9.11. na základě žádosti kandidáta Yameena o prodloužení volební kampaně před 2. kolem voleb zrušil Nejvyšší soud konání 2. kola prezidentských voleb 10.11. a odložil je o šest dní; Nejvyšší soud současně prodloužil mandát stávajícího prezidenta Waheeda Hassana, kterému má podle ústavy skončit 11.11.
 - 10.11. prezident Waheed Hassan po předchozím odmítnutí přijal prodloužení svého mandátu do 16.11.; jeho chování odmítl Lidový medžlís, který v rezoluci požadoval, aby se po 11.11. stal dočasným prezidentem jeho předseda, jak předpokládá ústava
 - 16.11. ve 2. kole opakovaných prezidentských voleb byl prezidentem za volební účasti 91,41 % zvolen Abdulla YAMEEN ABDUL GAYOOM, který obdržel hlas 51,39 % oprávněných voličů, zatímco jeho soupeř Mohamed Nasheed 48,61 % ; neplatných bylo 2.237 hlasů (inaugurace 17.11.)
 - 17.11. funkce se kromě prezidenta ujali i viceprezident Mohamed Jameel AHMED a nová vláda (MZV se stala Dhunya MAUMOON)
 - 19.11. Volební komise oznámila termín konání parlamentních voleb na 22.3.2014 s tím, že počet poslanců Lidového madžlísu bude zvýšen ze 77 na 85

MALI

- 9.1. předseda AU a beninský prezident Thomas Boni Yayi vyzval NATO, aby vyslalo své jednotky do Malí na pomoc vládě v boji s militantními islamisty na severu země
- 11.1. RB OSN vyzvala k urychlenému rozmístění mezinárodních mírových sil v zemi, jejíž vláda téhož dne požádala o vojenskou pomoc proti islamistickým militantům Azawadu vládu Francie
- 11.1. francouzské letecké síly zahájily bojové operace na hranicích Mali a islamistického Azawadu proti jeho jednotkám
- 24.1. z islamistické organizace Ansar Dine, ovládající severní část země – tzv. Azawad – se oddělilo Islámské hnutí Azawadu (IMA), jehož vůdce Al-Ghabass Ag Intalla se vyslovil pro zahájení dialogu s vládou a odmítl všechny formy extremismu a terorismu
- 28.1. spojená vojska Mali a Francie obsadila město Timbuktu, jedno ze středisek vzbouřeneckého Azawadu poté, co z něj francouzské letecké útoky vyhnaly islamistické militanty, a co obsadila 26.1. další významné středisko odporu – město Gao (29.1. vstoupila i do Kidalu)
- 15.2. ministr územní samosprávy a decentralizace plk. Moussa Coulibaly Sinko oznámil konání prezidentských voleb 7.7., jejichž příp. druhé kolo proběhne spolu s parlamentními volbami 21.7.
- 25.4. RB OSN přijala rezoluci č. 2100 (2013) o vyslání mírové mise OSN MINUSMA o síle 12.600 mužů na období 12 měsíců od 1.7., aby převzala od ozbrojených sil Francie a západoafrických zemí AFISMA dohled nad bezpečností v zemi v souvislosti s plánovanými prezidentskými volbami
- 25.5. francouzská vojska zahájila rozhodující etapu svého stahování ze země poté, co sem byla před čtyřmi měsíci vyslána potlačit vzpouru islamistických rebelů na severu
- 8.6. v hlavním městě Burkiny Faso Ouagadougou byly zahájeny rozhovory mezi vládou a tuaréžskými separatisty z MNLA
- 18.6. v Ouagadougou podepsala vláda za zprostředkování burkinského prezidenta a po dvoutýdenních jednáních mírovou smlouvu s tuaréžskými separatisty

- z Národního hnutí pro osvobození Azawadu (MNLA), která předpokládá okamžité příměří a jednání o autonomii tuaréžských území na severu; dohoda umožní vyslání 12.600 vojáků mírových sil OSN, které dohlédnou na průběh voleb 28.7., do severomalijského města Kidal
- 22.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 25.6. RB OSN potvrdila zahájení operací mírové mise OSN MINUSMA o síle 12 600 vojáků s platností od 1.7.; mise má zajistit bezpečnost při prezidentských volbách 28.7.
- 6.7. v očekávání voleb zrušila vláda výjimečný stav, zavedený v zemi v lednu po zásahu francouzských vojsk proti vzbouřencům na severu země
- 28.7. 1. kolo prezidentských voleb s 28 kandidáty a volební účastí 51,54 % vyhráli Ibrahim Boubakar Kéita (39,24 %) a Soumaila Cissé (19,44 %), kteří postupují do 2. kola 11.8.; na dalších místech se umístili Dramane Dembélé (9,59 %), Modibo Sidibé (4,87 %), Housseini Amion Guindo (4,63 %), Oumar Mariko (2,40 %), Choguel Kokalla Maiga (2,29 %), Cheick Modibo Diarra (2,08 %), Jeamille Bittar (1,74 %), Mountaga Tall (1,52 %), Moussa Mara (1,50 %), Mamadou Bakary Sangare (1,06 %), Dr. Soumana Sacko (0,87 %), Oumar Ibrahim Touré (0,82 %), Haidara Aichata Chada Alassane Cissé (f) (0,76 %), Hamed Sow (0,56 %), Niankoro Yéah Samake (0,56 %), Konimba Sidibé (0,55 %), Racine Seydou Thiam (0,53 %), Ousmane Ben Traoré (0,52 %), Oumar Boury Touré (0,51 %), Cheick Kéita (0,49 %), Siaka Diarra (0,47 %), Youssouf Cissé (0,41 %), Cheick Boucadry Traoré (0,30 %), Sibiri Koumare (0,29 %), Oumar Alhousseini Maiga (0,28 %) a Tiébilé Drame (0,19 %)
- 11.8. ve 2. kole byl prezidentem zvolen Ibrahim Boubacar KÉÏTA, který obdržel 77,61 %, zatímco jeho protikandidát Soumaila Cissé 22,39 %; volební účast dosáhla 45,78 % (inaugurace 4.9.)
- 5.9. prezident Kéita jmenoval novým předsedou vlády Oumara Tatama LY-ho
- 8.9. jmenována nová vláda (MZV Zahabi Ould Sidi MOHAMED)
- 26.9. tuaréžští separatisté z Národního hnutí za osvobození Azawadu (MNLA), Vysoké rady pro jednotu Azawadu (HCUA) a Arabského hnutí Azawadu (MAA) stáhli svou účast z mírových rozhovorů a jednostranně ukončili příměří, protože vláda podle nich nerespektuje podmínky dohody o příměří z 18.6. a dostatečně nerealizuje své závazky, které v této dohodě převzala
- 9.11. prezident jmenoval novým velitelem ozbrojených sil generála Mahamane TOURÉ-ho
- 24.11. 1. kolo parlamentních voleb do Národního shromáždění se 147 členy proběhlo za účasti 38,6 % oprávněných voličů, kteří zvolili 16 poslanců
- 29.11. tuaréžské separatistické hnutí MNLA jednostranně ukončilo příměří, vyhlášené u příležitosti konání parlamentních voleb
- 15.12. ve 2. kole parlamentních voleb se zúčastnilo 38,2 % registrovaných voličů, kteří zvolili zbývajících 131 poslanců Národního shromáždění (13 poslanců bylo voleno v zahraničí)

MALTA

- 7.1. prezident Abela rozpustil Poslaneckou sněmovnu a vyhlásil parlamentní volby na 9.3.
- 9.3. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 69 členy se konaly za účasti 92,95 % oprávněných voličů
- 11.3. novým předsedou vlády byl inaugurován Dr. Joseph MUSCAT, 13.3. pak jmenována jeho vláda (MZV George VELLA)

6.4. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Angelo FARRUGIA

MAROKO

- 11.5. vedení Strany nezávislosti Istiklál rozhodlo o jejím odchodu z vlády premiéra Benkiraneho, ale na žádost krále v zájmu zachování stability země ponechalo 12.5. své nominanty ve funkcích
- 29.6. Strana nezávislosti definitivně opustila koaliční vládu, která není schopna postupovat v současné hospodářské a sociální krizi
- 9.7. z koaliční vlády vedené islamisty vystoupila sekulární strana pravého středu Istiklál, a to kvůli hospodářské politice vlády a omezování dotací; jejích pět ministrů odešlo ze svých funkcí
- 13.9. premiér Benkirane povolal pět bývalých ministrů za sekulární stranu Istiklál zpět do funkcí, které 8.7. z vlastní vůle opustili
- 25.9. dosud opoziční Národní sdružení nezávislých rozhodlo o vstupu do vládní koalice
- 10.10. jednání o nové vládě po odchodu strany Istiklál vyvrcholila jmenováním nového kabinetu (MP Abdelilah BENKIRANE, MZV Salaheddine MEZOUAR)

MAURITÁNIE

- 11.1. uvolnila se funkce předsedy Senátu, úřadujícím předsedou se stal Mohamed EL-HACEN Ould El Hadj
- 17.9. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Ahmed Ould TEGUEDI
- 23.11. parlamentní volby do Národního shromáždění se 147 členy se konaly za účasti 75,84 % oprávněných voličů, kteří zvolili 78 poslanců v obvodech; 20 poslanců bylo voleno z celonárodní kandidátky (účast 73,90 %) a 20 poslankyň z celonárodní kandidátky vyhražené ženám (účast 71,39 %); 2. kolo se má konat 7.12.
- 21.12. ve 28 obvodech se za volební účasti 78,22 % konalo 2. kolo parlamentních voleb, protože v prvním kole žádný z kandidátů nezískal dostatek hlasů potřebný ke vstupu do parlamentu; 2 poslanecké mandáty zůstaly neobsazeny s ohledem na právní stížnosti podané po 1. kole

MAYOTTE

- 30.1. novým prefektem byl jmenován Jacques WITKOWSKI (úřad nastoupil 18.2.)

MEXIKO

- 12.12.2012 novým předsedou Federální poslanecké sněmovny byl zvolen Francisco ARROYO VIEYRA
- 1.9. úřad předsedy Federální poslanecké sněmovny s mandátem do 31.8.2014 nastoupil Ricardo ANAYA CORTÉS, úřad předsedy Senátu na stejné funkční období Raúl CERVANTES ANDRADE

MIKRONÉSIE

- 5.3. parlamentní volby na 10 míst s dvouletým mandátem do Kongresu se 14 členy (zbývající 4 poslanci byli zvoleni v r. 2011 na 4 roky)
- 11.5. na ustavující schůzi byl předsedou Kongresu zvolen Dohsis HALBERT

MOLDAVSKO

- 5.3. Parlament vyslovil hlasy 54 poslanců ze 101 nedůvěru vládě premiéra Vlada Filata, když se na stranu opozičních komunistických poslanců postavili i zákonodárci za Demokratickou stranu, jednoho ze tří členů vládní koalice
- 8.3. premiér Vlad Filat odstoupil
- 10.4. prezident Timofti požádal premiéra Filata o sestavení nové vlády
- 22.4. Ústavní soud nařídil, že sestavením nové vlády nemůže být pověřena osoba, které byla parlamentem vyslovena nedůvěra, stejně jako tatáž osoba nemůže stát v čele přechodné vlády
- 23.4. úřadujícím předsedou vlády byl prezidentem jmenován Iurie LEANCA s účinností od 25.4.
- 25.4. hlasy 76 poslanců odvolal Parlament svého předsedu Mariana Lupu, úřadující předsedkyní se stala Liliana PALIHOVICI
- 15.5. prezident jmenoval novým předsedou vlády Iurie LEANCA-u
- 30.5. Parlament schválil hlasy 58 poslanců ze 101 složení nové vlády, která se 31.5. ujala funkce (MZV Natalia GHERMAN)
- 30.5. novým předsedou Parlamentu byl zvolen Igor CORMAN
- 3.10. vlády Moldavska a Podněsterska se dohodly na zavedení kontroly migrace obyvatelstva přes společnou hranici na vybraných hraničních přechodech

MONAKO

- 10.2. parlamentní volby do Národní rady s 24 členy proběhly za účasti 74,55 % oprávněných voličů
- 21.2. novým předsedou Národní rady byl zvolen Laurent NOUVION

MONGOLSKO

- 26.6. v prezidentských volbách byl do čela státu znovu zvolen Cachjagín ELBEGDORDŽ, který za účasti 66,5 % oprávněných voličů získal 50,89 % odevzdaných hlasů, zatímco Badmaanjabuu Bat-erdene 42,52 % a Nacung UDVAL-ová 6,58 % (inaugurace 1.8.)

MOSAMBIK

- 21.10. opoziční hnutí RENAMO jednostranně ukončilo mírovou smlouvu s vládnoucí politickou stranou FRELIMO z r. 1992, protože prý vláda není ochotna vytvořit podmínky pro svobodné a spravedlivé volby; 22.10. začali příslušníci vojenského křídla RENAMO útočit na policejní stanice ve městě Maringue
- 5.11. RENAMO odmítlo nabídku prezidenta Guebuzy na mírové rozhovory po současných střetech

MUSLIMSKÉ MINDANAO

- 13.5. parlamentní volby do Oblastního zákonodárského shromáždění s 24 členy
- 13.5. guvernérem oblasti byl zvolen Mujiv Sabbihi HATAMAN, pověřený touto funkcí od 22.12.2011

NÁHORNÍ KARABACH

- 19.11. prezident Arménie a Ázerbajdžánu se na setkání ve Vídni shodli na potřebě oživit jednání o vzájemném sporu o Náhorní Karabach a jeho mírovém řešení

NAURU

- 7.2. odstoupil MZV Kieren Keke

- 1.3. předseda Parlamentu Ludwig Scotty jej rozpustil a stanovil volby nového na 6.4.
- 6.3. Nejvyšší soud na žádost opozice zrušil příkaz předsedy Parlamentu Scottyho o rozpuštění zákonodárného sboru jako nezákonný a zrušil plánované volby
- 11.3. přes rozsudek Nejvyššího soudu potvrdil prezident Sprent Dabwido rozpuštění parlamentu a svolal předčasné parlamentní volby na 6.4.
- 15.3. předseda Nejvyššího soudu Geoffrey Eames znovu nařídil, že rozpuštění parlamentu bylo protizákonné a prohlásil svolání všeobecných voleb za neplatné
- 18.4. odstoupil předseda Parlamentu Ludwig Scotty, který v březnu protizákonně legislativní orgán rozpustil
- 19.4. novým ministrem zahraničí byl jmenován Roland KUN
- 25.4. předsedou Parlamentu byl zvolen Godfrey THOMA, který získal podporu 10 poslanců, zatímco jeho protikandidát Baron Waqa 8 hlasů
- 23.5. předseda Godfrey Thoma rozpustil Parlament a tak ukončil politický pat, který trval od dubna; předpokládaný termín voleb nového Parlamentu je 22.6.
- 27.5. prezident Dabwido vyhlásil výjimečný stav s tím, že volby se uskuteční již 8.6., aby se včas stihla příprava státního rozpočtu
- 28.5. rezignoval ministr zahraničí Roland Kun, jeho rezort převzal 30.5. prezident Dabwido
- 28.5. předčasně rozpuštěn Parlament
- 8.6. předčasné volby do Parlamentu s 19 členy se konaly za účasti 96,76 % registrovaných voličů
- 11.6. předsedou Parlamentu byl poměrem hlasů 14:5 znovu zvolen Ludwig SCOTTY
- 11.6. Parlamentem byl novým prezidentem zvolen Baron WAQA, který porazil Rolanda Kuna poměrem hlasů 13:5
- 13.6. oznámeno složení vlády, v níž bude rezort zahraničí řídit prezident Waqa

NĚMECKO

- 16.1. poměrem hlasů 60:40 zvolil Zemský sněm Porýní-Falce novou ministerskou předsedkyní Marii-Luise (Malu) DREYER-ovou
- 20.1. parlamentní volby do zredukovaného Zemského sněmu Dolního Saska se 137 členy proběhly za účasti 59,4 % registrovaných voličů
- 5.2. oznámeno, že parlamentní volby do Bundestagu proběhnou nejspíše 22.9.
- 9.2. odstoupila spolková ministryně školství a výzkumu Annette Schavanová, obviněná z plagiátorství; ve funkci ji nahradila Johanna WANKA
- 19.2. poměrem hlasů 69:68 zvolil zemský sněm ministerským předsedou Dolního Saska Stephana WEIL-a (SPD)
- 29.7. zemský ministerský předseda Braniborska Matthias Platzeck ohlásil svou demisi ze zdravotních důvodů; koncem srpna jej ve funkci nahradí Dietmar Woidke
- 28.8. Zemský sněm Braniborska zvolil poměrem hlasů 59:25 novým zemským ministerským předsedou Dietmara WOIDKE-ho
- 15.9. parlamentní volby do Zemského sněmu Bavorska se 180 členy proběhly za účasti 57,9 % oprávněných voličů
- 22.9. parlamentní volby do Spolkového sněmu s 630 členy se konaly za účasti 71,53 % oprávněných voličů
- 22.9. parlamentní volby do Zemského sněmu Hesenska se 110 členy proběhly za účasti 73,2 % oprávněných voličů (MP Volker Bouffier)
- 17.10. zahájena formální jednání o velké koalici mezi CDU/CSU a SPD

- 22.10. na ustavující schůzi 18. Bundestagu byl jeho předsedou znovu zvolen Dr. Norbert LAMMERT, stejně jako šest místopředsedů
- 1.11. úřad předsedy Spolkové rady do 31.10.2014 nastoupil Stephan WEIL
- 26.11. uzavřena koaliční smlouva o společné vládě „velké koalice“ CDU/CSU a SPD
- 16.12. podepsána koaliční smlouva mezi CDU/CSU a SPD
- 17.12. Spolkový sněm schválil poměrem hlasů 462:150 při 9 abstencích Angelu Merkelovou potřetí spolkovou kancléřskou
- 17.12. jmenována nová vláda (MP Dr. Angela Dorothea Kasner MERKEL, MZV Dr. Frank-Walter STEINMEIER)

NEPÁL

- 13.3. pod vedením předsedy vlády Bhattaraie bylo dosaženo dohody hlavních politických stran o vytvoření prozatímní vlády, která má do 21.6. uspořádat parlamentní volby do Ústavodárného shromáždění
- 14.3. předsedou prozatímní vlády byl jmenován předseda Nejvyššího soudu Khil Raj REGMI
- 19.3. jmenována nová vláda (MZV Madhav Prasád GHIMIRE)
- 1.4. Nejvyšší soud zrušil zákon o komisích pravdy a smíření, které měly šetřit následky občanské války z let 1996-2006, protože připouštěl amnestii pro osoby odpovědné za závažné zločiny
- 29.4. hlavní volební komisař Neel Kantha Uprety potvrdil, že probíhající přípravy voleb do nového Ústavodárného shromáždění jsou směřovány na listopad 2013, protože v březnu politiky dohodnutý termín v červnu t.r. nelze z technických důvodů dodržet
- 14.6. prozatímní vláda oznámila, že volby do nového Ústavodárného shromáždění se 491 členem se uskuteční 19.11.
- 22.8. čtyři hlavní politické strany země (UCPN-M, UML, NCP a MJF) souhlasily se zahájením rozhovorů s aliancí 33 tzv. disidentských stran, vedených Komunistickou stranou Nepálu-maoisty, o jejich požadavcích na zrušení nových voleb Ústavodárného shromáždění a rozpuštění prozatímní vlády
- 19.9. prezident Ram Baran Yadav schválil požadavek prozatímní vlády na zvýšení počtu členů Ústavodárného shromáždění ze 491 na 601 podle dohody čtyř hlavních stran ve Vrchním politickém výboru (HLPC); HLPC současně oznámil, že 58 % členů Ústavodárného shromáždění bude zvoleno poměrným systémem, 42 % přímou volbou v obvodech
- 19.11. volby do Ústavodárného shromáždění (601 členů) se konaly za účasti 78,34 % oprávněných voličů
- 21.11. předseda poražené USPN-M Pushpa Kamal Dahal vyzval k zastavení sčítání hlasů, protože volby byly údajně zmanipulovány a kvůli spiknutí volební komise s armádou
- 24.12. maoisté z UCPN-M ukončili bojkot práce Ústavodárného shromáždění poté, co vítězné strany (NCP a UML) přislíbily prošetřit jejich stížnosti na volební podvody, vinou kterým měli skončit až na třetím místě s 80 poslanci z 575 přímo volených

NEVIS

- 22.1. parlamentní volby do Shromáždění s 8 členy (předseda Christen SPRINGETTE)
- 23.1. premiérem byl jmenován a do úřadu 27.1. nastoupil vítěz voleb Vance Winkworth AMORY

NIGER

- 16.4. Mezinárodní soudní dvůr rozhodl hraniční spor mezi Nigerem a Burkinou Faso, který se datoval do r. 1927 a týkal se průběhu hranic v délce 380 km, tj. téměř v polovině jejich celkové délky; obě strany rozsudek přivítaly
- 13.8. vytvořena vláda národní jednoty (MP Brigi RAFFINI, MZV Bazoum MOHAMED)

NIGÉRIE

- 28.1. předák militaristické sekty Boko Haram vyhlásil jednostranné příměří
- 8.3. prezident odmítl poskytnutí amnestie bojovníkům islamistické skupiny Boko Haram, které bylo podmínkou, aby militanti ukončili svou teroristickou činnost na severu země
- 11.4. předák sekty Boko Haram Abubakar Shekau odmítl nabídku amnestie, kterou podal prezident Jonathan 5.4.
- 17.4. prezident zřídil prezidentskou komisi, která má zapojit militanty ze skupiny Boko Haram v rámci celkového řešení otázky bezpečnosti v zemi (11.4. Boko Haram svou účast na jednáních s vládní komisí odmítla)
- 14.5. prezident vyhlásil výjimečný stav v severozápadních státech Adamawa, Borno a Yobe, kde jsou nejsilnější útoky islamistů ze sekty Boko Haram a jiných ozbrojených skupin
- 5.6. prezident prohlásil dvě militantní islamistické skupiny, Boko Haram a Ansaru, za teroristické organizace a postavil je tak mimo zákon; tresty hrozí každému, kdo by jim chtěl pomáhat
- 11.9. následkem rozkolu ve vládní Lidově demokratické straně odvolal prezident devět ministrů, vč. MZV Olugbengy Ashiru
- 13.9. úřadující ministryní zahraničí se stala Viola ONWULIRI
- 20.11. Sněmovna reprezentantů prodloužila o 6 měsíců výjimečný stav ve státech Borno, Yobe a Adamawa, vyhlášený 14.5. (Senát tak učinil již 8.11.)
- 18.12. poté, co 37 vládních postanců oznámilo předsedovi Sněmovny reprezentantů, že přecházejí do nové opoziční strany, Kongres všech pokrokových (APC), ztratila vláda prezidenta Jonathana parlamentní většinu a má podporu 171 poslanců vládní PDP, zatímco opoziční APC 172 poslanců

NIKARAGUA

- 13.6. poměrem hlasů 61:28 schválil Kongres plán na vybudování meziocéánského průplavu
- 17.9. vláda podala žádost u Mezinárodního soudního dvora, aby přesně stanovil námořní hranici území karibského souostroví San Andres, Providencia a Santa Catalina, která loni v hraničním sporu přiřkl Kolumbii
- 22.11. v teritoriálním sporu Kostariky a Nikaraguy nařídil Mezinárodní soudní dvůr v Haagu Nikaragui, aby se zdržela veškerých aktivit ve sporných vodách v ústí řeky San Juan, jakož i stáhla veškerý svůj personál v této oblasti s tím, že obě země mají každé tři měsíce informovat soud o dodržování nařízených opatření, týkajících se vzájemného sporu o průběh námořní hranice obou zemí
- 27.11. vláda obvinila u Mezinárodního soudního dvora Kolumbii, že porušuje její územní svrchovanost a námořní zónu kolem ostrovů San Andres v Karibském moři, které sice soud v listopadu 2012 přiřkl Kolumbii, ale výrazně překreslil její námořní hranici ve prospěch Nikaraguy; Kolumbie následně odvolala svého velvyslance v Managui

- 10.12. Národní shromáždění schválilo poměrem hlasů 64:26 v 1. čtení ústavní reformu, která umožní prezidentovi Ortegoví ucházet se počtvrté o prezidentský úřad

NINGXIA

- 26.3. úřadující předsedkyní vlády byla jmenována Liu Hui

NIUE

- 15.10. novým vysokým komisařem byl jmenován Ross ARDERN, který svého předchůdce Marka Blumskyho vystřídá v prosinci 2013

NIZOZEMÍ

- 28.1. královna oznámila svou abdikaci a předání trůnu svému synovi, korunnímu princovi Willemu-Alexandrovi, k 30.4.
30.4. abdikovala královna Beatrix a ústavou předepsaný slib složil na společném zasedání obou komor Generálních stavů nový král WILLEM-ALEXANDER
2.7. předsedkyní První komory Generálních stavů (Senátu) byla zvolena Ankie BROEKERS-KNOL

NORFOLK

- 13.3. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění s 9 členy se konaly za účasti 93,5 % oprávněných voličů
20.3. předsedou Zákonodárného shromáždění byl zvolen David Ernest BUFFETT
20.3. novým hlavním ministrem byl Zákonodárným shromážděním poměrem hlasů 8:1 zvolen Lisle Denis SNELL; téhož dne jmenoval další tři ministry své vlády

NORSKO

- 9.9. parlamentní volby do Parlamentu se 169 členy se konaly za účasti 78,23 % oprávněných voličů
7.10. uzavřena koaliční smlouva mezi Konzervativní stranou (H) a Stranou pokroku (FrP)
8.10. předsedou Parlamentu byl zvolen Olemic THOMMESSEN
16.10. úřad nastoupila nová vláda (MP Erna SOLBERG, MZV Børge BRENDE), kterou téhož dne jmenoval král

NOVÁ KALEDONIE

- 23.1. novým vysokým komisařem byl jmenován Jean-Jacques BROT, který svůj úřad nastoupil 27.2.
8.8. předsedou Kongresu byl ve 3. kole zvolen hlasy 23 poslanců Roch WAMYTAN, zatímco dosavadní předseda Gerard Paoja získal 13 hlasů a Simon Loueckhote 17 hlasů

NOVÝ ZÉLAND

- 31.1. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen David CARTER

PÁKISTÁN

- 13.1. pro neschopnost vlády vyrovnat se sektářským násilím byl sesazen premiér provincie Balúčistán Sardar Aslam Raisání a nad provincií byl od 14.1. vyhlášen prezidentský režim, který zajišťuje guvernér Nawab Zulfiqar MAGSI

- 15.1. Nejvyšší soud nařídil Národnímu účetnímu úřadu (NAB) zatčení premiéra Rádži Parvíze Ašrafa a dalších 15 státních funkcionářů pro podezření z korupce a jejich předání soudu do 24 hodin
- 17.1. ministryně zahraničí Rabbani Kharová vyzvala svého indického kolegu k rozhovorům o zmírnění napětí mezi vojenskými jednotkami obou zemí v Kašmíru (18.1. indická vláda vyslovila zdrženlivost k přímým jednáním ministrů, upřednostňuje postupné kroky)
- 10.2. úřad guvernéra provincie Khyber Pakhtunkhwa převzal ing. Šaukatulláh CHÁN
- 17.3. o půlnoci ze 16. na 17.3. poprvé v historii země skončil mandát parlamentu jeho vypršením; parlament byl automaticky rozpuštěn, bude jmenována úřednická vláda, která má připravit volby do nového parlamentu do 90 dní
- 20.3. prezident vyhlásil termín všeobecných voleb na 11.5.
- 20.3. předsedou přechodné vlády provincie Khyber Pakhtunkhwa se stal Tariq PERVEZ KHAN
- 21.3. předsedou přechodné vlády provincie Sindh se stal Zahid Qurban ALVI
- 24.3. předsedou přechodné vlády provincie Balúčistán se stal Nawab Ghous BAKHSH BAROZAI
- 25.3. prezident jmenoval předsedou přechodné úřednické vlády bývalého soudce Mira Hazara CHÁN CHOSO-a /Mir Hazar Khan Khoso/, který slíbil jmenovat vládu o 10-12 členech začátkem dubna
- 27.3. předsedou přechodné vlády provincie Paňdžáb se stal Najam SETHI
- 2.4. přechodný premiér Chán Choso oznámil složení své přechodné vlády o 14 členech, kterou téhož dne jmenoval prezident Zardáří (rezorty obrany a zahraničí nebyly obsazeny a za jejich řízení odpovídá premiér)
- 11.5. parlamentní volby do Národního shromáždění se 342 členy proběhly za volební účasti 53,62 % oprávněných voličů
- 13.5. odstoupil guvernér Paňdžábu Makhdoom Ahmed Mehmood
- 19.5. opakování parlamentních voleb v 19 obvodech Karáčí, kde úřady nařídily částečné opakování hlasování kvůli podezření z volebních podvodů a zastrahování voličů
- 30.5. hlavním ministrem provincie Sindh byl zvolen Sajjíd Kajm ALI ŠÁH /Syed Qaim Ali Shah/, který získal podporu 86 poslanců, zatímco Sajjíd Sardar Ahmed 48 a Imtiaz Sheikh 18 poslanců
- 31.5. hlavním ministrem provincie Khyber Pakhtunkhwa se stal Parvív Chán CHATTAK /Pervez Khan Khattak/, který porazil svého soupeře Maulanu Lutfura Rehmana poměrem hlasů 84:37
- 2.6. rezignoval guvernér Balúčistánů Nawab Zulfiqar Ali Magsi
- 3.6. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Sardar Ayaz SADIQ
- 5.6. Národního shromáždění zvolilo novým předsedou vlády Mohammada Nawaze SHARIF-a, který získal 244 hlasů, zatímco jeho protikandidáti Makhdoom Amin Fahim 42 a Makhdoom Javed Hashmi 31 hlas
- 6.6. hlavním ministrem provincie Paňdžáb byl zvolen Shabhaz SHARIF, když získal podporu 300 členů provinčního Zákonodárného shromáždění a jeho soupeř Mian Mehmood-ur-Rashid 34 členů
- 7.6. slib složila nová vláda, v níž si rezort ministra zahraničí ponechal premiér Nawaz Sharif (členy vlády jsou i poradce premiéra pro národní bezpečnost a zahraniční záležitosti Sartaj AZIZ a asistent premiéra pro zahraniční věci se statutem státního ministra Tariq FATEMI)
- 9.6. hlavním ministrem provincie Balúčistán byl bez protikandidáta zvolen Abdul Malik BALOCH

- 11.6. guvernérem Balúčistánu byl jmenován Mohammad Khan ACHAKZAI
- 30.7. prezidentské volby se 24 kandidáty vyhrál Mamnoon HUSSAIN, který získal podporu 432 volitelů, zatímco jeho protikandidát Wajihuddin Ahmad 77 volitelů, ostatní kandidáti nezískali ani jediný hlas; ve federálním parlamentu hlasovalo ze 314 volitelů 277 pro Hussaina a 34 pro Ahmada (9 hlasů bylo neplatných), ve sněmovně provincie Sindh s 27 hlasujícími byl poměr 25:2 pro Hussaina, ve sněmovně provincie Balúčistán s 56 poslanci se jich 55 vyslovilo pro Hussaina a jeden pro Ahmada, ve sněmovně provincie Khyber Pakhtunkhwa z 57 odevzdaných hlasů získal Ahmad 36 a Hussain 21 a ve sněmovně provincie Paňdžáb bylo odevzdáno 58 platných hlasů (54 pro Hussaina a čtyři pro Ahmada); 12. prezident Pákistánu složil slib 9.9.
- 8.9. odstoupil prezident Asif Alí Zardáří
- 29.9. premiéři Pákistánu a Indie Nawaz Sharif a Manmóhan Singh se na VS OSN sešli k první schůzce, při níž se shodli na společných krocích k uklidnění situace v Kašmíru
- 27.11. novým velitelem armády byl jmenován generálporučík Raheel SHARIF a novým předsedou Sboru náčelníků štábů generálporučík Rashid MAHMOUD

PALAU

- 17.1. inaugurace prezidenta Tommyho Esang REMENGESAU Jr. a viceprezidenta Antonia BELLS-e
- 17.1. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Sabino ANASTACIO a předsedou Senátu Chamsek E. CHIN
- 25.1. jmenována nová vláda (MZV Victor YANO)
- 7.7. prezident jmenoval novým státním ministrem (MZV) Billy KUARTEI-e; Senát jeho jmenování schválil 17.7. a do úřadu nastoupil 31.7.

PALESTINA

- 6.1. prezident Abbás vydal dekret o novém úředním názvu země jako „Stát Palestina“
- 10.1. na rozhovorech v Káhiře schválili vůdcové Fatahu a Hamásu obnovení procesu implementace dohody o smíření z r. 2011
- 7.2. vůdce Hamásu Chálid Mišaal potvrdil probíhající konzultace s prezidentem Abbásem o vytvoření vlády národní jednoty a přípravě parlamentních a prezidentských voleb
- 10.4. premiér Salám Chálid Abdalláh Fajjád nabídl prezidentovi Abbásovi svou rezignaci; ten ji 13.4. přijal, ale požádal premiéra, aby zůstal v úřadě do sestavení vlády nové
- 2.6. prezident pověřil sestavením nové vlády Ramího HAMDALLÁH-a /Rami Hamdallah/
- 6.6. jmenována nová vláda (MV Rijád Nadžíb AL-MALKÍ /Riyad Najib al-Malki/)
- 20.6. nově jmenovaný premiér Hamdalláh nabídl prezidentovi svou rezignaci na protest proti svým nedostatečným pravomocem; 21.6. ji po jednání s prezidentem stáhl, ale 23.6. ji prezident přijal a pověřil Hamdalláha vedením vlády jako prozatímní do doby, než najde jeho nástupce
- 19.7. za zprostředkování USA dosáhly vlády Palestiny a Izraele dohody o obnovení mírových rozhovorů a propuštění některých politických vězňů Izraelem; Hamás dohodu okamžitě odsoudil
- 29.7. ve Washingtonu byly pod patronátem USA po třech letech obnoveny přímé rozhovory zástupců vlád Palestiny a Izraele

- 13.8. prezident požádal premiéra Ramího Hamdalláha o sestavení nové vlády
- 14.8. v Jeruzalému byly zahájeny první přímé mírové rozhovory mezi představiteli Izraele a Palestiny od r. 2010
- 31.12. izraelská vláda v rámci smířování s Palestinou propustila skupinu 26 palestinských politických vězňů

PANAMA

- 27.2. poté co odstoupil z úřadu MZV Rómulo Roux, aby mohl kandidovat v prezidentských primírkách strany Demokratická změna (CD) dne 12.5., stal se jeho nástupcem Fernando NÚÑEZ FÁBREGA
- 1.7. předsedou Národního shromáždění byl opět zvolen Sergio R. GÁLVEZ EVERS

PAPUA NOVÁ GUINEA

- 6.2. Národní parlament schválil poměrem hlasů 90:14 ústavní dodatek, prodlužující období, po které nesmí být vládě vyslovena nedůvěra, z 18 na 30 měsíců
- 1.7. premiér O'Neill oznámil zavedení ústavních změn, které mají zvýšit politickou stabilitu a jistotu; týkají se pravidel pro zasedání Národního parlamentu (čl. 124) a způsobu hlasování o návrzích v parlamentu (čl. 145)
- 4.7. opozice se pokusila u Nejvyššího soudu zabránit projednávání ústavních změn, protože jsou účelové a nedemokratické
- 17.7. Národní parlament schválil poměrem hlasů 87:3 v 1. čtení ke článku 145

PARAGUAY

- 21.4. prezidentské volby za účasti 68,57 % oprávněných voličů vyhrál Horacio Manuel CARTES JARA, který získal 48,48 % odevzdaných hlasů (inaugurace 15.8.); na dalších místech se umístili Pedro Efraín Alegre Sasiain (39,05 %), Mario Aníbal Ferreiro Sanabría (6,22 %), Dr. Aníbal Carrillo Iramain (3,49 %), Miguel Carrizosa (1,19 %), Lino César Oviedo (0,85 %), Roberto Carlos Ferreira Franco (0,19 %), Lilian Soto Badaui (0,17 %), Eduardo María Arce Schaerer (0,13 %), Ricardo Martín Almada (0,12 %) a Anastasio Galeano (0,11 %); 2,98 % odevzdaných hlasovacích lístků bylo prázdných a 2,28 % neplatných
- 21.4. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 80 členy a Senátu se 45 členy se konaly za účasti 68,24 %, resp. 68,46 % oprávněných voličů
- 1.7. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Juan Bartolomé RAMÍREZ BRIZUELA a předsedou Senátu Julio César VELÁZQUEZ TILLERÍA
- 15.8. inaugurace prezidenta Horacia Partese a jeho vlády (MZV Eladio LOIZAGA), jmenované 12.8.
- 22.8. Senát schválil po Poslanecké sněmovně (21.8.) mimořádné pravomoci prezidentovi rozmístit v zemi vojsko, které má bojovat proti ozbrojeným rebelům z Paraguayské lidové armády (EPP)

PERU

- 15.5. poté, co ze zdravotních důvodů odstoupil její předchůdce Fortunato Rafael Roncagliolo Orbesogo, nastoupila úřad ministra zahraničí Eda Adriana RIVAS FRANCHINI
- 25.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 26.7. novým předsedou Kongresu republiky byl zvolen Fredy Rolando OTÁROLA PEÑARANDA
- 28.10. prezident odvolal premiéra Juana Jimenése Mayora

- 31.10. změny ve vládě, novým premiérem jmenován César VILLANUEVA ARÉVALO

PITCAIRN

- 12.11. volby do Ostrovní rady s 10 členy, přičemž starostou byl v přímé volbě na tříleté funkční období zvolen Shawn CHRISTIAN, místostarostkou na dvouleté funkční období Brenda Christian a dále pět radních na stejně dlouhou dobu (úřad nastoupili 1.1.2014)

POBŘEŽÍ SLONOVINY

- 25.4. RB OSN schválila rezoluci č. 2045 (2013), která do 30.4.2014 obnovuje embargo OSN na dovoz zbraní a obchod s diamanty
30.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2112 (2013) o prodloužení mandátu mise OSN UNOCI do 30.6.2014

PODNĚSTERSKO

- 10.6. prezident Ševčuk podepsal zákon, který vymezuje hranice autonomní Podněsterské moldavské republiky; z moldavské strany byl odmítnut jako provokace (21.6. přijal moldavský Parlament prohlášení požadující mírové řešení otázky hranic)
10.7. prezident přijal demisi předsedy vlády Pjotra Stěpanova; jeho nástupkyní byla vzápětí jmenována dosavadní místopředsedkyně vlády Taťjana Michajlovna TURANSKAJA
3.10. vlády Podněsterska a Moldavska se dohodly na zavedení kontroly migrace obyvatelstva přes společnou hranici na vybraných hraničních přechodech

POLSKO

- 20.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
19.-29.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
6.5. náčelníkem štábu ozbrojených sil se stal generál Mieczyslaw GOCUL
20.11. rekonstrukce vlády (MP i MZV zůstávají)

PORTORIKO

- 2.1. inaugurace guvernéra Alejandra Javiera Garcíi Padilly a jeho vlády (MZV Dr. David Enrique BERNIER RIVERA)

PORTUGALSKO

- 2.7. odstoupil MZV Paulo Portas, 3.7. premiér Passos Coelho demisi nepřijal
4.7. po jednáních s prezidentem Cavaco Silvou oznámil premiér plán na udržení stability ve vládní koalici, narušené odchodem ministrů financí (1.7.) a zahraničí (2.7.) na protest proti úsporným opatřením
6.7. ministr zahraničí Paulo Portas byl jmenován místopředsedou vlády
21.7. prezident odmítl návrh opozice na vypsání předčasných parlamentních voleb a podpořil vládu pravého středu
23.7. při rekonstrukci vlády byl novým MZV jmenován Rui MACHETE; nová vláda složila slib 24.7., 30.7. ji schválil parlament

PUNTLAND

- 14.7. prezident vydal dekret o zrušení voleb do místních rad, které měly proběhnout 15.7., a to z bezpečnostních důvodů

- 20.7. předseda parlamentu Abdirashid Mohamed Hersi oznámil, že poslanci schválili vytvoření 9. regionu GUARDAFU na severovýchodě země, jehož hlavním městem bude Alula
- 24.7. parlament schválil zákon o volbě nové Sněmovny reprezentantů s 66 členy autorizovanými kmenovými stařešiny
- 24.7. novým ministrem plánování a mezinárodních vztahů byl jmenován Mohamud Aideed DIRIR
- 1.8. prezident oznámil, že země přerušila spolupráci s federální vládou Somálska, dokud tam nebude nastolena nová ústava
- 5.8. vláda přerušila všechny kontakty se somálskou federální vládou, kterou obvinila z nedodržování ústavních principů a z ohrožování procesu smíření
- 31.10. před nadcházející nominací 66 členů nové Poslanecké sněmovny kmenovými staršími rozpustil prezident dosavadní parlament, kterému vypršel mandát
- 29.11. viceprezident generál Abdisamad Ali Shire přijel uklidňovat situaci do oblastí Sool poté, co vláda zrušila navrhovanou 3. konferenci o budoucnosti samozvaného státu Khaatumo
- 3.12. prezident jmenoval sedmičlenný prověřkový výbor v čele s Yusufem Abshirem Adamim, který začal 10.12. s prověřováním návrhů na nové členy Poslanecké sněmovny, předkládaných stařešiny jednotlivých komunit a potvrzovaných tzv. titulárními kmenovými náčelníky
- 27.12. 15 islámských učenců vydalo v Garowe výzvu ke klidnému, smírnému a mírovému průběhu prezidentských voleb se 23 kandidáty na funkce prezidenta a viceprezidenta země
- 30.12. prověřkový výbor oznámil jména 65 nových poslanců parlamentu, kteří 8.1.2014 zvolí nové vedení země

RAKOUSKO

- 1.1. úřad předsedy Spolkové rady do 30.6. začal vykonávat Edgar MAYER
 - 20.1. v referendu o zrušení povinné vojenské služby a jejím nahrazením profesionální armádou se za účasti 49 % oprávněných voličů vyslovilo 59,8 % hlasujících proti zrušení všeobecné vojenské povinnosti, zatímco pro profesionální armádu je 40,2 % hlasujících
 - 22.5. ministr obrany jmenoval novým náčelníkem štábu ozbrojených sil generála Othmara COMMENDA-u
 - 1.7. úřad předsedy Spolkové rady do 31.12. nastoupil Reinhard TODT
 - 29.9. parlamentní volby do Národní rady se 183 členy proběhly za účasti 74,91 % registrovaných voličů; neplatných hlasů bylo 1,92 %
 - 9.10. sestavením nové vlády pověřil spolkový prezident dosavadního kancléře Wernera Faymanna
 - 29.10. předsedkyní Národní rady znovu zvolena Barbara PRAMMER
 - 12.12. podepsána koaliční smlouva mezi SPÖ a ÖVP
 - 16.12. jmenována nová spolková vláda (MP Werner FAYMANN, MZV Sebastian KURZ)
- Náčelník Generálního štábu Bundesheeru generál Edmund ENTACHER

ROVNÍKOVÁ GUINEA

- 26.5. parlamentní volby do Sněmovny lidových zástupců se 100 členy a Senátu se 70 členy
- 12.7. předsedou Sněmovny lidových zástupců byl zvolen Gaudencio MOHABA MESU a předsedkyní Senátu María Teresa EFUA ASANGONO

RUMUNSKO

- 29.5. Poslanecká sněmovna schválila poměrem hlasů 221:73 při 2 abstencích zákon, který upravuje minimální potřebnou účast voličů v referendu, aby bylo platné, z 50 na 30 % registrovaných voličů a většinu pro hlasování „Ano“ snižuje na alespoň 25 % registrovaných voličů; 21.5. zákon schválil Senátu poměrem hlasů 92:29 při 1 abstenci
- 10.6. výbor pro revizi ústavy schválil zákonné úpravy z 29.5., týkající se platnosti referenda a jeho výsledku, jakož i zkrácení mandátu prezidenta republiky z pěti na čtyři roky, a to od příštích voleb, které se mají konat v r. 2014
- 18.6. společné zasedání obou komor Parlamentu odmítlo 191 hlasy proti 123 při 69 abstencích návrh prezidenta na zřízení jednokomorového zákonodárského sboru

RUSKO

- 11.3. prezident jmenoval svým novým zmocněncem v Severozápadním federálním okruhu Vladimira Ivanoviče BULAVIN-a
- 2.4. prezident podepsal dekret o právu republik Ruské federace rozhodnout o způsobu voleb svých nejvyšších představitelů buď přímo obyvatelstvem nebo nepřímo místním parlamentem
- 29.4. japonský premiér Šinzó Abe se při návštěvě v Moskvě dohodl s prezidentem Putinem na zahájení rozhovorů o ukončení územního sporu o tzv. Jižní Kurily, který od r. 1945 brání uzavření mírové smlouvy mezi oběma zeměmi
- 24.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 31.8. prezident odvolal svého zmocněnce v Dálněvýchodním federálním okruhu Viktora Išajeva a jeho nástupcem jmenoval Jurije Petroviče TRUTNĚV-a

RWANDA

- 26.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 24.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 16.-18.9. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 80 členy se konaly za volební účasti 98,8 %
- 5.10. předsedkyní Poslanecké sněmovny byla zvolena Donatille MUKABALISA

ŘECKO

- 21.6. koaliční vládu opustila strana Demokratická levice, která nesouhlasí se zákrokem vlády proti veřejnoprávnímu rozhlasu a televizi; její dva ministři odešli z vlády
- 24.6. rekonstruovanou vládu představil premiér Antonis Samaras (MZV Evangelos VENIZELOS); 25.6. vláda složila přísahu a 26.6. se ujala svých funkcí

SACHA (JAKUTSKO)

- 8.9. parlamentní volby do Státního shromáždění se 70 členy se konaly za účasti 45,82 % registrovaných voličů
- 2.10. novým předsedou Státního shromáždění byl zvolen Aleksandr Nikolajevič ŽIRKOV

SAINT MARTIN

- 17.4. poté, co dosavadní předseda Alain Richardson byl Státní radou odvolán z funkce a po dobu 18 měsíců prohlášen za neschopného vykonávat tento úřad, byla předsedkyní Územní rady zvolena Aline HANSON

SALVÁDOR

- 27.6. odstoupil ministr zahraničí Hugo Martínez Bonilla, úřadujícím ministrem se stal Jaime MIRANDA
- 14.8. novým ministrem zahraničí se stal Jaime Alfredo MIRANDA FLAMENCO

SAMOA

- 22.6. ústavní změnu o vyčlenění pěti poslaneckých míst ženám v příštím parlamentu schválilo 44 přítomných členů Zákonodárského shromáždění; pokud v příštích parlamentních volbách (mají být v r. 2016) nezíská ani jediné místo poslance žena, bude pět kandidátek s největší podporou prohlášeno poslankyněmi a počet členů Zákonodárského shromáždění se ze 49 zvýší na 54

SAN MARINO

- 1.4. úřad nastoupili noví kapitáni-regenti, Antonella MULARONI a Denis AMICI
- 1.10. úřad nastoupili noví kapitáni-regenti, Anna Maria MUCCIOLI a Gian Carlo CAPICCHIONI
- 20.10. v referendu o vstupu země do EU se za účasti 43,39 % oprávněných voličů vyslovilo 50,28 % pro podání žádosti o přijetí, 49,72 % bylo proti; protože však nebyla splněna ústavní podmínka 32 % všech registrovaných voličů ve prospěch návrhu, pro který místo požadovaných 10.657 hlasovalo jen 6.733 voličů, výsledek referenda je neplatný

SARK

- 27.2. úřad senešala byl zrušen, jeho držitel plukovník Reginald „Reg“ J. GUILLE zůstává předsedou Sněmu

SAÚDSKÁ ARÁBIE

- 11.1. král jmenoval 30 žen do Poradní rady se 150 členy na čtyřleté funkční období (inaugurována 20.2.)
- 15.1. úřad předsedy Poradní rady převzal opět Sheikh Dr. Abdullah bin Mohammed bin Ibrahim AL-SHEIKH, kterého král znovu jmenoval 11.1.
- 1.2. král jmenoval druhým náměstkem předsedy vlády a třetím v pořadí následnictví na trůn prince MUQRIN bin Abdulazíze as-Saúda

SENEGAL

- 1.9. prezident odvolal premiéra Mbaye a na jeho místo jmenoval dosavadní ministryni spravedlnosti Aminata-u TOURÉ-ovou
- 2.9. jmenována nová vláda (MP Aminata TOURÉ, MZV Mankeur NDIAYE), která se 3.9. ujala funkce

SEVERNÍ IRSKO

- 5.-6.1. protesty rojalistů proti rozhodnutí převážně nacionalistických radních Belfastu z 3.12.2012 o zákazu každodenního vyvěšování britské vlajky vyvrcholily srážkami s policií, při nichž bylo zraněno 29 příslušníků policie a 70 protestujících bylo zatčeno
- 27.2. vůdci protestů, Willie Frazer a Jamie Bryson, byli zatčeni pro podezření

- z organizování a účasti na nezákonných pochodech
- 3.4. policie oznámila, že 229 osob bylo zadrženo při protestech loajalistů proti rozhodnutí belfastské radnice o pravidlech vztyčování britské státní vlajky; 174 bylo obviněno z porušení zákona, vč. výtržností, nezákonného shromažďování, divokého shromažďování, útoku na policii a trestné škody, 30 propuštěno na kauci a 62 předáno k šetření prokuratuře

SEVERNÍ KYPR

- 11.4. poté, co severokyperský prezident pozval svého kyperského kolegu na oběd, potvrdila vláda Kypru zahájení jednání se Severním Kyprem o obnovení procesu sjednocení ostrova, který byl přerušen 10.2.2012 poté, co Kypr byl určen od 1.7.2012 převzít rotující předsednictví EU a tuto funkci přijal
- 26.5. na protest proti vedení vládnoucí Strany národní jednoty z ní vystoupilo osm poslanců a vstoupilo do opoziční Demokratické strany; vláda premiéra Küçüka se tak stala menšinovou
- 5.6. parlament vyslovil poměrem hlasů 27:21 nedůvěru menšinové vládě premiéra Irsena Küçüka, který 6.6. formálně rezignoval
- 11.6. prezident pověřil na návrh opozice Dr. Sibel SIBER-ovou sestavením nové vlády
- 13.6. jmenována nová vláda technokratů (MZV Kutlay ERK), která vyhlásila předčasné parlamentní volby na 28.7.
- 23.6. parlament vyslovil nové úřednické vládě důvěru poměrem hlasů 26:15
- 28.7. předčasné parlamentní volby do Shromáždění republiky s 50 poslanci se konaly za účasti 69,61 % oprávněných voličů
- 15.8. prezident Derviş Eroğlu pověřil Özkana Yorgançioğlu, aby vytvořil novou vládu
- 30.8. oznámeno vytvoření koalice vítězné Republikánské turecké strany (CTP) s Demokratickou stranou (DP)
- 30.8. jmenována nová vláda (MP Özkan YORGANÇIOĞLU, MZV Özdil NAMI), která se úřadu ujala 2.9.
- 4.9. předsedkyní Shromáždění republiky byla znovu zvolena Dr. Sibel SIBER
- 11.9. poměrem hlasů 32:16 vyslovilo Shromáždění republiky důvěru nové vládě

SEVERNÍ MARIANY

- I/13 ustavující schůze nové Sněmovny reprezentantů potvrdila ve funkci předsedy Josepha Delon GUERRERO-a
- 22.1. Sněmovna reprezentantů rozhodla poměrem hlasů 19:0 zahájit proces odvolání guvernéra Benigno R. Fitiala a vytvořila za tím účelem zvláštní vyšetřovací výbor
- 30.1. výbor schválil všech 18 obvinění proti guvernérovi z korupce, nevykonávání svých povinností a jiných zločinů
- 11.2. Sněmovna reprezentantů obžalovala guvernéra Benigno R. Fitiala ze 13 obvinění a zahájila tak proces jeho odvolání; 12.2. byl guvernér obviněn z 5 dalších trestných činů, a to u 16 obvinění z 18 poměrem hlasů 16:4 a u jednoho obvinění poměrem hlasů 15:4
- 15.2. poměrem hlasů 8:0 schválil Senát zásady pro proces odvolání guvernéra
- 20.2. 2 dny před termínem zahájení soudního řízení o svém odvolání před Senátem guvernér Fitial rezignoval a jeho zástupce Eloy Songao INOS nastoupil na jeho

místo a složil slib guvernéra; na jeho místo nastoupil předseda Senátu Jude U. HOFSCHEIDER

SIERRA LEONE

- 4.1. v průběhu měsíce jmenoval prezident Koroma členy své vlády (MZV Samura KAMARA)
- 26.3. RB OSN schválila rezoluci č. 2097 (2013) o prodloužení mandátu Integrovaného mírového úřadu OSN (UNIPSIL) do 31.3.2014

SINGAPUR

- 14.1. novým předsedou Parlamentu byl zvolen Halimah YACOB

SIN ŤIANG – XINJIANG

- 3.11. vojenský šéf místní vlády generál Peng Yong byl odvolán z funkce poté, co ujurští separatisté zaútočili koncem října na dopravní prostředek v centru Pekingu

SINT MAARTEN

- 22.5. premiérka Sarah Wescot-Williamsová podala demisi své vlády, 24.5. požádána o sestavení nového kabinetu
- 14.6. Sarah Wescot-Williamsová představila složení své vlády

SKOTSKO

- 21.3. hlavní ministr Salmond v parlamentu oznámil, že národní referendum o nezávislosti země proběhne 18.9.2014

SLOVENSKO

- 19.12. stanoven termín prezidentských voleb na 15.3.2014

SLOVINSKO

- 12.12.2012 předsedou Státní rady byl zvolen Mitja BERVAR
- 12.1. koaliční strana Občanská kandidátka (DL) vyzvala k demisi premiéra Janšu
- 25.1. z koaliční vlády odešli zástupci tzv. Občanské listiny Gregora Viranta (DLGV) poté, co předseda vlády Janez Janša odmítl odstoupit pod tlakem korupčního skandálu, do kterého je zapleten; jeho vláda se stala menšinovou
- 5.2. Demokratická strana důchodců (DeSUS) oznámila odchod z vlády 22.2., kdy odstoupil z funkce i její zástupce, MZV Karl Drnavec, stejně jako ministři Slovinské lidové strany (SLS)
- 27.2. parlament vyslovil poměrem hlasů 55:33 konstruktivní nedůvěru vládě Janeze Janši, obviněného z korupce; novou předsedkyní vlády byla současně zvolena Alenka BRATUŠEK-ová z opoziční strany Pozitivní Slovinsko
- 27.2. předsedou Státní sněmovny byl zvolen Janko VEBER
- 14.3. designovaná premiérka představila novou vládu (MZV Karl ERJAVEC), kterou 20.3. schválil parlament poměrem hlasů 52:35

SOMALILAND

- 14.4. v Ankaře se konal summit prezidentů Somálska a Somalilandu, který byl zakončen podpisem rámcové dohody o spolupráci
- 16.4. oznámeno odložení parlamentních voleb do r. 2015, kdy se mají konat i volby prezidenta

- 10.7. v Istanbulu skončilo 3. kolo jednání se Somálskem dohodou o společné správě státní hranice a kontrole vzdušného prostoru
- 20.8. ministr zahraničí Mohamed Behi Yonis vyjádřil přesvědčení své vlády pokračovat v jednání o sjednocení se somálskou federální vládou
- 10.11. MZV Mohamed Bihi Yonis oznámil odložení 4. kola jednání se somálskou federální vládou v tureckém Istanbulu
- 27.11. zatčen předseda parlamentu Abdurahman Irro spolu s dalšími opozičními politiky

SOMÁLSKO

- 17.1. USA oznámily, že uznávají vládu prezidenta Hasana Sheikha Mohamuda; je to porvé od r. 1991, kdy USA oficiálně uznaly nastolenou vládu země
- 27.2. ve městě Baidoa byl vyhlášen federální STÁT BAAY (*Gobolka Baay*), v čele jehož správy stojí guvernér Abdi Aadan HASOOW
- 28.2. v zájmu celonárodního smíření nabídl prezident Hassan Sheikh Mohamud amnesti pirátům, kteří propustí zadržovaná rukojmí
- 28.2. v Kismaayu byl zahájen konvent 485 delegátů z oblastí Gedo (165), Dolní (185) a Střední (135) Jubba, jehož cílem je ustavení federálního SOMÁLSKÉHO STÁTU JUBALAND
- 6.3. RB OSN schválila rezoluci č. 2093 (2013) o prodloužení souhlasu s vysláním mírové mise AU AMISOM do 28.2.2014 a o částečném zrušení zákazu dovozu zbraní do země, který platí od r. 1992
- 18.3. předseda parlamentu oblasti Himan a Heeb Mohamed Omar Hagafey vyhlásil konání voleb prezidenta na 13.6. s tím, že ani on, ani stávající prezident Mohamed Abdullahi Aden a jeho zástupce Abdirahman Abdullahi Moalim se nebudou o funkci ucházet
- 22.3. sloučením dosavadního Somálského státu Azania a Jubalandu, vyhlášeného 10.11.2010 a ovládaného milicemi Raskamboni, vznikl SOMÁLSKÝ STÁT AZANIA – RASKAMBONI (*Maamul Goboleedka Azaaniya Raskamboni*), v jehož čele stojí dosavadní azanský prezident prof. Mahamed Abdi Mahamed „Gaandi“
- 26.3. ve městě Huddur byl v součinnosti federální vlády a Správy údolí Shabelle (*Maamul Goboleedka Dooxada Shabeelaha*) vyhlášen federální STÁT BAKOOL (*Gobolka Bakool*)
- 31.3. premiér Shirdon odjel po 5 dnech jednání o uznání legality Somálského státu Jubaland s představiteli této iniciativy do Mogadiša, kde federální vláda prohlásila konvent za protiústavní; přesto 2.4. delegáti konventu přijali ústavu nového státu
- 5.4. po přímém jednání premiéra Shirdona s prezidentem Galmudugu v březnu o požadavku Galmudugu na jeho uznání federální vládou jako samostatného federálního státu federální vláda potvrdila, že trvá na respektování čl. 49 ústavy Somálské federativní republiky, že za federální stát lze uznat pouze „dobrovolné spojení dvou a více oblastí“, a doporučuje Galmudugu, který zahrnuje pouze oblast Mudug, aby se spojil s některým ze svých sousedů, např. autonomní oblastí Himan a Heeb
- 12.4. Mezinárodní měnový fond uznal po 22 letech přerušených vztahů federální vládu země, což mu umožní poskytovat jí technickou podporu a poradenství v oblasti národního hospodářství, jakož i poskytovat půjčky v budoucnosti, pokud země splatí dosavadní dluh IMF 352 mil. dolarů

- 24.4. etiopský premiér ohlásil stažení vojsk své země ze Somálska „co možná nejdříve“ a vyslovil se k neúspěchu jednotek AMISOM a federální vlády zabezpečit území, získaná na al-Šabábu
- 2.5. RB OSN přijala rezoluci č. 2102 (2013) o zřízení mise OSN UNSOM
- 7.5. v Londýně byla zahájena mezinárodní konference více než 50 dárcovských zemí a organizací o znovuvybudování země po dlouholeté občanské válce
- 15.5. místní kmenoví vůdci formálně vyhlásili regionální SOMÁLSKÝ STÁT JUBALAND; jeho prvním prezidentem byl konventem 550 delegátů z oblastí Gedo, Dolní a Střední Jubba zvolen předák milicí Raskamboni Ahmed Mohamed ISLAM „Madoobe“ z klanu Ogadeni (Darood). Jeho oponent z kmene Marehan Jale Barre Aden Shire „Hirale“, podporovaný Etiopií, se rovněž prohlásil za podpory stařešinů z tohoto kmene prezidentem tohoto státu, stejně jako velitel jiných milicí operujících v Kismaayu Iftin Hassan Basto. Federální vláda volby prohlásila za ilegální.
- 7.6. útokem na pozice svého odpůrce Basta začal Madoobe v Kismaayu souboj milicí dvou ministátů soupeřících o vliv v oblasti tzv. Jubalandu a o přístup na jednání s federálním ministrem obrany Abdirahimem Haji Mahmoudisem, který přijel do města na inspekci vojenské situace
- 13.6. novým prezidentem autonomní oblasti Himan a Heeb byl zvolen Abdullahi Ali MOHAMED „Barleh“, který získal podporu 20 z 23 přítomných poslanců parlamentu, zatímco Osman Mohamed Ali 2 hlasy a Ali Amin Satir Ahmed 1 hlas
- 28.6. stařešinové kmene Habir Gidir potvrdili, že jeden z vůdců al-Šahábu šejch Hassan Dahir Aweys, který pochází z tohoto kmene, se zdržuje se souhlasem místních úřadů v Galmudugu a odmítá se vydat silám federální vlády; 26.6. údajně utekl do „osvobozeného území“, aby se vyhnul postihu vrchního velitele al-Šabábu Ahmeda Alího Godaneho, s nímž dlouhodobě soupeří o moc
- 29.6. šajch Hassan Dahir Aweys se vzdal vládním silám a z Galmudugu byl transportován do Mogadiša; údajně měl zběhnout od al-Šabábu
- 4.7. vláda nařkla keňskou armádu z podněcování ozbrojených střetů různých frakcí v Kismaayu a z úsilí o vytvoření nelegálního federálního státu Jubaland; v bojích zahynulo již 65 osob
- 12.7. na žádost viceprezidenta generála Abdullahi Sheikh Ismaila Fartaaga prodloužili delegáti ustavujícího konventu Jubalandu prezidentu Madoobemu lhůtu na jmenování rady ministrů o dalších 30 dní; současně schválili rozšíření počtu členů prozatímního parlamentu z 65 na 75 poslanců
- 24.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2111 (2013), která prodlužuje mandát panelu expertů na dodržování embarga na dovoz zbraní do Somálska a Eritreje o dalších 16 měsíců, tedy do 25.11.2014, a od 6.3.2014 zmírní embargo na dovoz zbraní do Somálska, resp. pro mise Africké unie (AU) a OSN (UNSOM)
- 12.8. guvernérem oblasti Galgadud byl federální vládou jmenován Hussein Ali WEHLIYE „Cirfo“ (úřad nastoupil 28.8.)
- 21.8. pod patronátem IGAD byly v Addis Abebě zahájeny rozhovory mezi prezidentem Jubalandu Ahmedem Mohamedem Islamem „Madoobem“ a zástupci federální vlády o uznání Jubalandu za autonomní federální stát v rámci Somálské federativní republiky
- 26.8. na třídní konferenci o obnově a rekonstrukci země se pod patronátem organizací HESPI (Horn Economic-Social Policy Institute) a UNECA (Hospodářská komise OSN pro Afriku) sešli v Addis Abebě představitelé

- somálské diaspory a akademiků, zabývajících se především otázkami přestavby státu a reorganizace vládních struktur
- 27.8. prezident zřídil Radu národní bezpečnosti jako nejvyšší orgán, který stanoví a řídí politiku a strategii národní bezpečnosti; předsedá jí sám prezident Mohamud
- 28.8. jednání v Addis Abebě mezi federální vládou a poloautonomním Jubalandem byla po týdnu zakončena dohodou o jeho uznání ústřední vládou a zapojení do federálních struktur; dohoda, kterou podepsali somálský státní ministr v úřadu prezidenta Farah Sheikh Abdulkadir a samozvaný vůdce Jubalandu Ahmed Mohamed Islam „Madoobe“, stanoví, že dosavadní vedení bude území oblastí Dolní a Střední Jubba a Gedo dočasně spravovat po dva následující roky jako Přechodná správa Jubby, ale kontrolu nad přístavem a letišťem v pobřežním městě Kismaayo převezme okamžitě federální vláda a všechny milice a další bezpečnostní složky, včetně brigády Raskamboni, budou začleněny pod velení Somálské národní armády
- 28.8. dohodou z Addis Abeby tak zanikl Somálský stát Jubaland (3), který nahrazuje tzv. PŘECHODNÁ SPRÁVA JUBBY (*Jubba Interim Administration*), zahrnující oblasti Dolní Jubba, Střední Jubba a Gedo, řízena novou Výkonnou radou, sestávající z předsedy Madoobeho a tří jeho zástupců, které sám jmenuje po poradě s federální vládou, a Regionálním shromážděním, zvoleným proporčně kmenovými staršími všech klanů žijících na území JIA; Výkonná rada jmenuje nové guvernéry Střední a Dolní Jubby, zatímco guvernér oblastí Gedo zůstává nadále v úřadu
- 30.8. federální vláda oznámila obnovení rozhovorů s Puntlandem, přerušovaných 5.8.
- 1.9. v souvislosti se svým vstupem do federální vlády odvolaly sunnitské milice Ahlu Sunna Waaljama svého vrchního výkonného úředníka Abdi Ali Fidowa; oznámil to jejich vrchní velitel Sheikh Omar Abdukadir
- 2.9. v Mogadišu zahájena Národní konference o politickém procesu Vize 2016, která jedná o usmíření a politické strategii rozvoje státoprávního uspořádání země a kterou bojkotuje Puntland
- 2.9. v hlavním městě oblasti Baay Baidoa se začala scházet konvence intelektuálů a akademiků z oblastí Baay a Bakool, usilující o obnovení Jihozápadního Somálska pod názvem JIHOZÁPADNÍ STÁT SOMÁLSKA (*Southwest State of Somalia*), kterou svolali místní tradiční stařešinové kmenů Digil a Mirifle, nesouhlasící s uznáním tzv. Přechodné správy Jubby federální vládou
- 6.9. skončila Národní konference Vize 2016, která stanovila priority vč. politického dialogu, dokončení a schválení federální ústavy do prosince 2015 a uspořádání řádných voleb do r. 2016; uložila vládě a parlamentu ustavit do 60 dní mj. Komisi pro revizi a zavedení ústavy a Komise pro hranice a federální jednotky, zatímco do 6 měsíců budou ustaveny mj. Nezávislá volební komise a Komise pravdy a usmíření
- 11.9. 160 islámských duchovních vydalo *fatwu* nad milicemi al-Šabáb s tím, že nejde o islámské hnutí, protože vyznává násilí
- 16.9. v Bruselu se pod patronátem EU konala mezinárodní konference za účasti somálských entit „New Deal“ o národní obnově a rozvoji země; donátoři slíbili pomoc ve výši 1,8 mld. Eur
- 16.9. Islámská strana (*Hizbul Islámí*), která se v r. 2012 odtrhla od al-Šabábu, oznámila, že zastavila násilné akce a nadále bude podporovat mír a usmíření v zemi; zakladatel HI Sheikh Hassan Dahir Aweys se vzdal vládním silám v červnu 2013

- 16.9. stařešinové a politici z oblastí Baay a Bakool oznámili na schůzi ve městě Baidoa, že zahájí konzultace o nové správě pro šest oblastí v jižním Somálsku; na jednání byli pozváni delegáti oblastí Baay, Bakool, Dolní Jubba, Střední Jubba, Gedo a Dolní Shabelle
- 17.9. předseda parlamentu Jawari oznámil, že vytvoření nového poloautonomního státu těchto šesti oblastí federální vláda podpoří, bude-li si je místní obyvatelstvo přát; 21.9. vláda uzavřela v tomto smyslu dohodu se stařešiny kmenů z oblasti jihozápadního Somálska
- 30.9. v Beledweyne bylo zahájeno poradní shromáždění k vytvoření nové regionální správy v oblasti Hiran
- 30.9. keňský prezident potvrdil, že vojska jeho země zůstanou v zemi na podporu vládním silám v boji proti militantům z al-Šabábu; ti na protest proti keňské přítomnosti v Somálsku zaútočili 21.9. v Nairobi na obchodní dům Westgate Mall, přičemž zahynulo minimálně 67 osob
- 30.9. federální parlament vyzval k větší spolupráci a sdílení zpravodajství o militantech mezi Somálskem a sousedními zeměmi v zájmu účinného boje s terorismem
- 7.10. vůdce Přechodné správy Jubby Madoobe odmítl účast na konferenci o usmíření v Jubbalandu, která má koncem října proběhnout v Mogadišu
- 10.10. guvernér oblasti Hiran Abdifatah Hassan Afrah, kterému 9.10. skončil mandát, slíbil svobodné a spravedlivé volby nové regionální administrativy
- 12.10. AU vyzvala k rozšíření příslušníků afrických mírových sil v zemi o jednu třetinu (6 235 mužů), aby se posílil boj vlády s terorismem
- 21.10. federální vláda a Přechodní správa Jubby oznámily, že první kolo konference o usmíření bude 23.10. zahájeno v Mogadišo
- 23.10. místopředseda implementačního výboru Ahlu Sunna Wal Jama'a Sheikh Abdullahi Ilka Ase oznámil, že se předseda výkonné rady ASWJ Sheikh Ali Ashari ani další členové vedení ASWJ nezúčastní konference o vytvoření jednotné správy v oblastech středního Somálska, vč. autonomních států Himan a Heeb a Galmudug, které bylo téhož dne zahájeno v keňském Nairobi
- 3.11. pod vedením předsedy federální vlády Shirdona a předáka Přechodné správy Jubby Madoobeho byla v Mogadišu za účasti 200 delegátů zahájena Konference o usmíření v Jubbalandu, která má umožnit v r. 2015 vytvoření federálního autonomního státu na území oblastí Dolní Jubba, Střední Jubba a Gedo; konferenci však bojkotovali zástupci kmene Dir, protože jejímu jednání dominovali příslušníci kmenů Hawiye a Darod
- 6.11. v Mogadišu skončila konference, na které delegáti ze tří oblastí Jubby diskutovali o dosažení smíru mezi občany oblastí, podpoře federalizace země a o integraci všech místních milicí do národní armády v zájmu boje proti al-Šabábu; další fáze konference, která potvrdila Ahmeda Mohameda Islama „Madoobe“ regionální prezidentem Jubby, se má uskutečnit v Kismaayu
- 10.11. vláda se dohodla s Keňou na plánu repatriace 600 tisíc uprchlíků zpět do Somálska
- 12.11. premiér Abdi Farah Shirdon Saaid se dostal do ústavního sporu s prezidentem Mohamudem kvůli nepřijetí jeho několika návrhů na změny ve vládě a požádal parlament o zákrok při jeho urovnání poté, co prezident na základě tohoto sporu požaduje premiérovu demisi
- 12.11. RB OSN schválila rezoluci č. 2124 (2013) o rozšíření počtu příslušníků mírových sil AU (AMISOM) o 4 tisíce až na úroveň 22 tisíc a do 31.10.2014 prodloužila logistickou podporu jejich působení v boji proti milicím al-Šabáb;

- pro zařazení svých vojsk v Somálsku do sil AMISOM se vyslovila etiopská vláda
- 14.11. ve snaze přimět premiéra k demisi pohrozila odstoupením skupina 6 ministrů stojících za prezidentem, mezi nimi i ministryně zahraničí Fawziya Yusuf Haji Adan
 - 18.11. RB OSN schválila rezoluci č. 2125 (2013) o potvrzení mezinárodních opatření pro potírání piraterie na březích Somálska a podílu jeho vlády na tomto úsilí
 - 21.11. 167 z 275 poslanců parlamentu požádalo, aby komora hlasovala o vyslovení nedůvěry předsedovi vlády Abdi Farahu Shirdonovi, který odmítá odstoupit na přání prezidenta
 - 27.11. prezident odvolal velitele námořnictva admirála Faraha Qareho a na jeho místo jmenoval admirála Madey Nuurey UFUROW-a
 - 30.11. parlament zahájil debatu o vyslovení nedůvěry premiéru Shirdonovi; stalo se tak 2.12. poměrem hlasů 184:65 a prezident musí do 30 dní jmenovat jeho nástupce
 - 12.12. prezident jmenoval novým předsedou vlády Abdiweli Sheikha AHMEDA MOHAMEDA
 - 17.12. hlasování o důvěře novému předsedovi vlády odsunul parlament z technických příčin z plánovaného 18. na 21.12.
 - 21.12. poměrem hlasů 239:2 při 2 abstencích schválil parlament nového premiéra Abdiweli Sheikha Ahmeda Mohameda (26.12. nastoupil do úřadu)
- Velitel Somálské národní armády Dahir Aden ELMi „Indho-Qarshe“

SRBSKO

- 11.1. parlament schválil rezoluci, požadující autonomii pro srbskou menšinu v Kosovu
- 17.-18.1. v Bruselu proběhla další etapa přímých rozhovorů premiérů Srbska a Kosova o řešení problémů, vzniklých po vyhlášení nezávislosti Kosova v r. 2008
- 1.2. v Bělehradu a Prištině bylo otevřeno oficiální zastoupení protistrany
- 6.2. rozhovory prezidentů Srbska a Kosova v Bruselu pod patronátem EU byly prvními na úrovni hlav států
- 19.-20.2. rozhovory Srbska a Kosova o normalizaci vztahů pokračovaly na úrovni předsedů vlád
- 4.3. na úrovni předsedů vlád Srbska a Kosova proběhlo v Bruselu další kolo jednání pod patronátem EU o statutu etnických Srbů v Kosovu a míře jejich samosprávy
- 20.3. bez úspěchu skončilo další jednání předsedů vlád Srbska a Kosova v Bruselu pod patronátem EU
- 2.4. v Bruselu proběhlo bez úspěchu další kolo jednání mezi vládami Srbska a Kosova, tentokrát o postavení srbské menšiny v Kosově
- 8.4. vláda odmítla dohodu o normalizaci vztahů s Kosovem, zprostředkovanou EU; bude to pro ni znamenat ukončení jednání o vstupu Srbska do EU
- 19.4. za prostřednictví EU se premiéři Srbska a Kosova dohodli na smlouvě o normalizaci vztahů, podle které budou mít Srbové z Kosova vlastní policii a odvolací soud a obě země si nebudou bránit při vstupu do EU; smlouva neznamena autonomii pro srbskou menšinu v Kosovu, ani uznání nezávislosti Kosova Srbskem
- 22.4. vláda schválila dohodu s Kosovem z 19.4.; téhož dne EU ohlásila své doporučení zahájit přístupová jednání se Srbskem
- 27.4. parlament schválil dohodu s Kosovem

- 22.5. v Bruselu podepsali předsedové vlády Srbska a Kosova smlouvu o implementaci dohod z 19.4.
- 26.5. vláda schválila plán na konsolidaci vztahů s Kosovem
- 28.6. summit EU schválil zahájení přístupových rozhovorů se Srbskem nejpozději do ledna 2014
- 1.8. strana Spojené oblasti Srbska vystoupila z koaliční vlády, bylo oznámeno složení nové koaliční vlády (MP Ivica ĐAČIĆ, MZV Ivan MRKIĆ)
- 2.9. Národní shromáždění schválilo (134:65) novou vládu
- 13.12. v Bruselu proběhlo jednání předsedů vlád Srbska a Kosova o fungování soudnictví v severním Kosovu, o vytvoření vládních fondů na rozvoj této oblasti, o přístupu Srbů do kosovské policie a o spolupráci obchodních komor obou zemí

SRÍ LANKA

- 29.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 20.9. první volby do 38-člené poloautonomní rady Severní provincie, obývané převážně Tamily, 4 roky po porážce separatistický rebelů z LTTE (volební účast 67,5 %), dále volby do rady Severozápadní provincie s 52 členy (volební účast 63,5 %) a rady Ústřední provincie s 58 členy (volební účast 67,4 %)
- 3.10. hlavním ministrem Severozápadní provincie se stal Dayasiri JAYASEKARA a hlavním ministrem Ústřední provincie Sarath EKANAYAKE, které do funkce potvrdil prezident republiky
- 7.10. úřad hlavního ministra Severní provincie nastoupil Canagasabapathy Visuvalingam VIGNESWARAN poté, co jeho volbu potvrdil prezident republiky

STŘEDOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 2.1. Aliance Séléka souhlasila se svou účastí na mírových rozhovorech s vládou poté, co vojenské jednotky okolních států zablokovaly pohyb rebelů k hlavnímu městu
- 6.1. Jihoafrická republika zvýšila svou pomoc vládě proti rebelům ze 200 na 400 členů personálu v rámci své účasti na rozmístění Mnohonárodních sil ve Střední Africe (FOMAC) spolu se silami z Gabonu, Konga, Čadu a Kamerunu
- 9.1. v gabonském Libreville byly pod předsednictvím konžského ministra zahraničí Basile Ikouebeho zahájeny mírové rozhovory mezi vládou, opozicí a rebely z tzv. Aliance Séléka, zprostředkované Hospodářským společenstvím středoafričských států (ECCAS), OSN a USA
- 10.1. na rozhovorech v Gabonu schválili rebelové z tzv. Aliance Séléka týdenní příměří, podmíněné odchodem jihoafrických žoldnéřských jednotek ze země a propuštěním politických vězňů; 11.1. uzavřeno příměří a dohoda o vytvoření vlády národní jednoty s tím, že prezident Bozizé dokončí svůj mandát
- 12.1. odstoupila vláda premiéra Faustina Archange Touadery, aby umožnila prezidentu Bozizéovi vytvořit novou vládu národní jednoty, která má do roka připravit volby do nového Národního shromáždění
- 17.1. novým předsedou vlády byl jmenován opoziční politik Nicolas TIANGAYE, navržený do tohoto úřadu rebely
- 24.1. RB OSN schválila rezoluci č. 2088 (2013) o proloužení mandátu Mírového úřadu OSN (BINUCA) do 31.1.2014
- 3.2. jmenována nová vláda (MP Nicolas TIANGAYE, MZV plk. Parfait Anicet MBAY)

- 12.3. na protest proti tomu, že prezident neplní podmínky mírové dohody z 11.1. , obsadili bojovníci aliance Séléka město Bangassou
- 17.3. vzbouřenecké hnutí Séléka odvolalo 5 svých ministrů z vlády a vyzvalo prezidenta, aby do 20.3. splnil podmínky příměří z 11.1., jinak obnoví své úsilí o jeho svržení
- 21.3. protože její ultimátum prezident Bozizé nesplnil, obsadila Séléka další města na přístupových cestách k hlavnímu městu, Bouka a Batangafo
- 23.3. po několika dílčích úspěších proti mírovým jednotkám regionálního uskupení FOMAC vstoupili rebelové z aliance Séléka do hlavního města Bangui s úmyslem obsadit prezidentský palác
- 24.3. poté, co bylo hlavní město obsazeno vojsky aliance Séléka, prezident Bozizé uprchl ze země a jeho nástupcem se prohlásil předák rebelů Michel DJOTODIA AM NONDROKO
- 25.3. samozvaný prezident potvrdil ve funkci koaliční vládu premiéra Tiangaye
- 26.3. prezident rozpustil Národní shromáždění a vládu národní jednoty, jakož i pozastavil platnost ústavy; do svolání „důvěryhodných a transparentních“ voleb bude vládnout pomocí dekretů
- 31.3. jmenována nová přechodná vláda národní jednoty se 34 členy (MP Nicolas TIANGAYE, MZV Charles Armel DOUBANE)
- 13.4. na ustavujícím zasedání se sešla 105-členná Národní přechodná rada (*Conseil National de Transition, CNT*), složená se zástupců aliance Séléka, svrženého režimu i občanské společnosti, která bude po nastávající 18 měsíců do voleb vykonávat funkci ústavodárného shromáždění
- 13.4. prozatímním prezidentem byl na období 18 měsíců zvolen Národní přechodnou radou předák aliance Michel DJOTODIA AM NONDROKO
- 19.4. regionální summit ECCAS v Čadu rozhodl o rozmístění dalších 2 tisíc vojáků v zemi za účelem zvýšení vnitřní bezpečnosti
- 13.5. jmenováno 30 nových členů Národní přechodné rady (CNT), rozšiřujících počet jejích členů ze 105 na 135
- 12.6. předsedou vlády byl opětně jmenován Nicolas TIANGAYE
- 13.6. jmenována nová vláda (MZV Léonie BANGA-BOTHY)
- 5.7. Národní přechodná rada schválila text prozatímní ústavy
- 18.7. v platnost vstoupila prozatímní ústava, podle níž se dosavadní prozatímní prezident Djotodia stává „přechodnou hlavou státu“; úřad nastoupil složením slibu 18.7., kdy také začalo 18-měsíční přechodné období než bude obnovena demokracie v zemi
- 27.7. prezident oznámil vytvoření Republikánské armády Střední Afriky (CRA), která spojí příslušníky dosavadních ozbrojených sil Středoafričské republiky a bojovníky milic aliance Séléka
- 22.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 10.9. poté, co síly věrné svrženému prezidentovi Bozizovi zahájily severozápadně od hlavního města ofenzívu, při níž bylo zabito nejméně 60 osob, odvolal prozatímní prezident Djotodia velitele armády Jean-Pierra Dolle-Wayu, kterého ve funkci nahradil generál Ferdinand BOMBAYAKE; 13.9. prezident rozpustil vzbouřeneckou Koalici Séléka, která ho vynesla k moci, a její ozbrojence podřídil velení armády
- 10.10. RB OSN přijala reuoluci č. 2121 (2013) o posílení a rozšíření mandátu mírového úřadu OSN v zemi BINUCA
- 23.10. mimořádný summit Hospodářského společenství států střední Afriky (ECCAS) rozhodl o rozšíření vojenské mise této organizace MISCA ve Střední Africe

- 30.10. RB OSN přijala rezoluci č. (2013) o vyslání zvláštní vojenské mise o síle 250 osob na ochranu pracovníků OSN v zemi
- 12.11. úřady přechodné správy ustavily nový sedmičlenný Národní volební úřad (ANE), který bude mít na starost organizaci prezidentských a parlamentních voleb, jakož i referenda o nové ústavě
- 20.11. vláda potvrdila, že vyjednává s předákem ugandské Armády božího odporu Josephem Konyem podmínky uskutečnění jeho záměru vzdát se a záruky bezpečnosti, které mu má země poskytnout
- 26.11. Francie oznámila navýšení počtu svých vojáků při ochraně letiště v Bangui o tisíc mužů
- 5.12. RB OSN schválila rezoluci č. 2127 (2013), která zmocňuje AU vyslat Mezinárodní podpůrnou misi (MISCA) a Francii použít svá vojska v zemi k ochraně civilního obyvatelstva, ke stabilizaci země a obnovení funkce státu na celém území země; následně Francie vyslala své jednotky v rozsahu 650 mužů na ochranu civilistů, a to na pozvání místní vlády
- 13.12. AU schválila zvýšení počtu členů své vojenské mise na 6 tisíc osob
- 14.12. muslimský prezident Djotodia navrhl mírové rozhovory s předáky křesťanských milicí, aby vyřešil stále rostoucí sektářské násilí
- 15.12. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 19.12. Mnohonárodnostní síly ve Střední Africe (FOMAN), mírové síly zřízené v r. 2008, ukončily svou misi a předaly své povinnosti 3.700 mužům mise MISCA

SÚDÁN

- 4.1. v Addis Abebě byly obnoveny pod dohledem Vysokoúrovňového implementačního panelu (AUHIP) rozhovory prezidentů Súdánu a Jižního Súdánu o plnění dohody ze září 2012 o řešení problémů, které přivedly obě země na pokraj války po oddělení jihu v r. 2011; prezidenté dohodli „rychlou, bezpodmínečnou a koordinovanou implementaci“ smluv o spolupráci, které byly podepsány oběma stranami v září 2012
- 19.1. přerušeny rozhovory mezi Súdánem a Jižním Súdánem na vládní úrovni z důvodů angažování se severosúdánské odnože Súdánského lidového osvobozenického hnutí (SPLM-N) v súdánských státech Modrý Nil a Severní Kordofán
- 25.1. v katarském Dauhá podepsala vlády s rebely z Hnutí za spravedlnost a rovnost (JEM) rámcovou mírovou dohodu v oblasti Dárfúru
- 14.2. RB OSN schválila rezoluci č. 2091 (2013) o prodloužení mandátu čtyřčlenného panelu expertů, kontrolujícího dodržování embarga na dovoz zbraní do Dárfúru, a to do 17.2.2014
- 9.3. ministři obrany Súdánu a Jižního Súdánu schválili plán implementace dohod o spolupráci, které podepsali prezidenté obou zemí v září 2012
- 12.3. v Addis Abebě byla podepsána dohoda Súdánu a Jižního Súdánu o implementaci 9 smluv, týkajících se produkce a tranzitu jihosúdánské ropy přes území Súdánu, o úpravě výkonu státní správy a policejních sil ve sporné oblasti Abyei
- 1.4. na zahájení jarního zasedání Národního shromáždění oznámil prezident propuštění všech politických vězňů a připravenost vlády k zahájení „národního dialogu“ se všemi společenskými skupinami země
- 6.4. v katarském Dauhá podepsaly vláda a Hnutí spravedlnosti a rovnosti (JEM) konečnou mírovou dohodu o urovnání situace v oblasti Dárfúru

- 7.4. v Kataru zahájena dvoudenní konference donorských států o rozvoji a rekonstrukci Dárfúru
- 12.4. při své vůbec první návštěvě v Jižním Súdánu nařídil súdánský prezident Omar al-Bašír otevření vzájemných hranic a vyzval k uzavření míru a normálních vztahů mezi oběma zeměmi
- 23.4. v Addis Abebě bylo za zprostředkování AU zahájeno 1. kolo jednání mezi vládou a Súdánským lidovým osvobozenecným hnutím – sever (SPLM-N) o příměří ve státech Modrý Nil a Jižní Kordofán
- 29.5. RB OSN schválila rezoluci č. 2103 (2013) o prodloužení mandátu vojenských sil v oblasti Abyei (UNISFA) do 30.11.2013 a jejich posílení na 5.326 mužů
- 8.6. prezident nařídil zastavit tranzit jihosúdánské ropy přes území své země od 9.6., protože Jižní Súdán údajně podporuje činnost vzbouřenecké skupiny, známé jako Súdánská revoluční fronta (SRF)
- 20.6. novým náčelníkem Štábu ozbrojených sil se stal generálporučík Mustafa Osman OBEID
- 30.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2113 (2013) o prodloužení mandátu mise OSN UNAMID o 12 měsíců
- 27.10. příslušníci etnika Dinka Ngok zahájili třídní neoficiální referendum o připojení oblasti Abyei k Jižnímu Súdánu, zatímco arabsky hovořící Misserijaové proti němu protestují a chtějí setrvat v Súdánu
- 31.10. zveřejněny výsledky neoficiálního referenda v oblasti Abyei, v němž se pouze 12 ze 63 433 hlasujících vyslovilo pro setrvání oblasti ve svazku se Súdánem a 99,9 % požaduje připojení k Jižnímu Súdánu; referendum odmítla súdánská vláda i Africká unie
- 25.11. RB OSN přijala rezoluci č. 2126 (2013) o prodloužení mandátu mise OSN UNISFA v oblasti Abyei do 31.5.2014
- 3.12. prezident odvolal vládu a 5.12. odstoupil první viceprezident Ali Omar Mohammed Taha
- 8.12. prezidentem byli jmenováni Bakri Hassan SALEH prvním viceprezidentem, Hassabo Mohammed ABDUL RAHMAN druhým viceprezidentem a nová vláda (MZV Ali Ahmed KARTI)
- 11.12. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Alfatih Izz Alden ALMONSOUR

SVATÁ HELENA

- 23.9. úřad správce dependence Tristan da Cunha nastoupil Alexander MITHAM

SVATÝ KRYŠTOF A NEVIS

- 2.1. úřad generálního guvernéra nastoupil Sir Edmund Wickham LAWRENCE
- 31.1. na protest proti rozhodnutí vlády zvýšit počet členů Senátu odstoupil místopředseda vlády a ministr zahraničí Sam Condor
- 5.2. po rekonstrukci vlády se novým MZV stal Patrice NISBETT

SVATÝ VINCENC A GRENADINY

- 16.9. úřad ministra zahraničí převzal Camillo GONSALVES

SWAZIJSKO

- 20.8. král rozhodl o rozpuštění vlády k 16.9., ale jejího předsedu Barnabase Sibusisa Dlaminiho pověřil vykonáváním funkce do 4.10.
- 16.9. rozpuštěna vláda, v úřadě setrvává jen premiér Barnabas Sibusiso Dlamini

- 17.9. král oznámil sňatek se svou 15. manželkou Sindiswou Dlamini
- 20.9. parlamentní volby do Národního shromáždění s 65 členy
- 21.10. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Themba MSIBI
- 28.10. král znovu jmenoval Sibusisa Barnabase DLAMINI-ho předsedou vlády
- 30.10. předsedkyní Senátu byla znovu zvolena náčelnice Gelane ZWANE
- 4.11. jmenována nová vláda (MZV Mgwagwa GAMEDZE)

SÝRIE

- 20.1. ministr zahraničí Muallem vyzval nacionalistickou opozici ke složení zbraní a k zahájení rozhovorů o vytvoření nové vlády; výzva se netýká Národní koalice syrských revolučních a opozičních sil, která se staví za zahraniční intervenci do občanského konfliktu v zemi (21.1. jednání o přechodné vládě s opozicí zkrachovala)
- 9.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 23.2. syrská opoziční Aliance stáhla svou účast z připravovaných jednání v Římě, Moskvě a Washingtonu na protest proti neschopnosti mezinárodního společenství zastavit násilí v zemi
- 25.2. Syrská opoziční rada změnila své stanovisko o bojkotu jednání se zahraničními státy poté, co USA a Velká Británie slíbily „specifickou pomoc“ syrskému lidu, a účastní se summitu přátelených států v Římě 28.2.
- 18.3. na svém zasedání v Istanbulu rozhodla rada vedení Národní koalice 35 hlasy ze 68 postavit do čela exilové vlády Ghasána HÍTTÚ /Ghassan Hitto/, zatímco jeho protikandidát Assad Mustafa získal podporu 32 členů; Híttú má sestavit kabinet, který by spravoval rebely ovládané oblasti země
- 19.3. vláda obvinila rebely z použití chemických zbraní hromadného ničení v oblasti Khan al-Assal na severu země
- 24.3. na protest proti ustavení exilové vlády a její odmítání jednat s prezidentem Assádem odstoupil z funkce předseda Syrské národní koalice (SNC) Ahmed Muáz Chatíb; SNC však jeho demisi nepřijala
- 26.3. předseda Syrské národní koalice zaujal místo Sýrie na summitu Ligy arabských států v Kataru; při této příležitosti byla i poprvé platná státní vlajka SAR nahrazena vlajkou, kterou používá opozice
- 9.4. tzv. emír Islámského státu Irák, usilujícího o rozšíření svého vlivu i na Sýrii, Abú Bakr al-Baghdádí al-Husajní al-Kuraší /Abu Bakr al-Baghdadi al-Husseini al-Qurashi/ ohlásil spojení s hlavní džihádistickou vzbouřeneckou frakcí v Sýrii, Frontou al-Nusra; obě frakce budou nyní operovat pod společným názvem *Islámský stát Iráku a Levanty*; 11.4. však tuto zprávu popřel předák Fronty al-Nusra Abú Mohammed al-Golání
- 21.4. šajch Ahmed Muáz Chatíb potvrdil svou rezignaci na úřad předsedy opoziční Syrské národní koalice; dočasným řízením koalice byl pověřen George SABRA
- 8.5. ministři zahraničních věcí Ruska a USA vyzvali na setkání v Moskvě ke svolání mezinárodní konference o politickém řešení syrského konfliktu, a to za účasti vládních i opozičních představitelů
- 27.5. EU neobnovila embargo na dovoz zbraní do země, zavedené v květnu 2011
- 18.6. lídři zemí G8 na summitu v Enniskillen (Severní Irsko) podpořili výzvu k zahájení mírových rozhovorů mezi stranami syrského konfliktu v Ženevě co nejdříve a bez jakýchkoliv předběžných podmínek
- 22.6. ministři zahraničí zemí ze skupiny Přátelé Sýrie (USA, V. Británie, Francie, Německo, Saúdská Arábie, Turecko, Egypt a Jordánsko) na schůzce v Dauhá schválili poskytnutí urychlené vojenské materiální pomoci rebelům

- 6.7. novým předsedou opoziční Syrské národní koalice byl zvolen Ahmad DŽARBA /Ahmed Jarba/, který porazil svého protikandidáta Mustafu Sabbagha
- 8.7. pověření sestavit exilovou vládu se po 4 měsících marného jednání vzdal designovaný premiér Híttú
- 9.7. opoziční Národní koalice odmítla účast na mírové konferenci, organizované USA a Ruskem
- 10.8. intervencí v občanské válce v Sýrii pohrozil prezident iráckého Kurdistánu Barzání, když oznámil ochranu kurdského obyvatelstva při hranicích s Tureckem před útoky islamistických protivládních rebelů; Kurdové tvoří 10 % obyvatel Sýrie
- 14.9. opoziční Národní koalice zvolila předsedou prozatímní exilové vlády Ahmada Sáliha TUMAH-a /Ahmed Saleh Toumah/
- 25.9. 11 islamistických vzbouřeneckých skupin vedených hlavními radikálními rebely ze Syrské svobodné armády a fronty al-Nusra oznámilo, že neuznává autoritu hlavního opozičního uskupení Národní koalice
- 27.9. islamistické skupiny se odtrhly od Syrské národní koalice a vyslovily se pro vytvoření islámského státu na území Sýrie
- 13.10. opoziční Syrská národní rada odmítla účast na připravované mírové konferenci v Ženevě
- 5.11. v Ženevě zahájil jednání zvláštní vyslanec OSN a Ligy arabských států Lachdar Brahími s mezinárodními diplomaty o přípravě mezinárodní mírové konference o Sýrii
- 11.11. opoziční Národní koalice vyslovila souhlas s účastí na ženevské mírové konferenci, budou-li splněny všechny její podmínky
- 12.11. Národní koalice jmenovala svou vlastní administrativu na územích dočasně ovládaných povstalců předsedou exilové vlády se 12 členy bude Ahmad Tumah
- 13.11. největší kurdská strana v zemi – Demokratická sjednocená strana (PYD) – oznámila plán na zřízení přechodné správy na severovýchodních územích tzv. Východního Kurdistánu, obývaných kurdským obyvatelstvem a od léta 2012 ovládaných opozičními silami; PYD, která zvítězila v bojích o vliv v oblasti nad opozičními islamisty, plánuje pro tato území zavést vlastní ústavu a zřídit regionální parlament se zastoupení nekurdské menšiny, území budou rozdělena na 3 oblasti, z nichž každá bude mít vlastní zastupitelský sbor a zástupce v regionální vládě
- 22.11. sedm vedoucích islamistických odbojových skupin (Ahrar al-Sham, Jaysh al-Islam, Suqour al-Sham, Liwa al-Tawhid, Liwa al-Haqq, Ansar al-Sham a Kurdská islámská fronta) se dohodlo na postupném sloučení do Islámské fronty jako „nezávislé, politické, vojenské a sociální formace“, která svrhne Asadův režim a vybuduje islámský stát
- 25.11. OSN oznámila, že mírová konference o řešení krize v Sýrii se bude konat od 22.1.2014 v Ženevě
- 26.11. opoziční Syrská národní armáda se ústy svého velitele generála Salima Idríse odmítla zúčastnit mírové konference v Ženevě
- 27.11. předseda Syrské národní koalice Ahmad Džarba oznámil, že jeho opoziční uskupení se zúčastní ženevské mírové konference, a to bez předběžných podmínek
- 27.11. vláda také potvrdila účast na mírové konferenci v Ženevě
- 18.12. RB OSN schválila rezoluci č. 2131 (2013) o prodloužení mandátu odzbrojovací pozorovatelské mise OSN na Golanských výšinách (UNDOF) o dalších 6 měsíců

ŠPANĚLSKO

- 23.1. zákonodárny sbor Katalánska Generalitat schválil poměrem hlasů 85:41 při 2 abstencích prohlášení o oblasti jako svrchované entitě, které má otevřít cestu plánovanému referendu o samostatnosti Katalánska v r. 2014 (ústřední vláda je rázně odmítla)
- 12.12. vláda oznámila, že zablokuje plány politických stran Katalánska uspořádat 9.11.2014 referendum o nezávislosti oblasti jako protiústavní a ilegální

ŠVÉDSKO

- 17.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

ŠVÝCARSKO

- 1.1. úřad prezidenta nastoupil Ueli MAURER, úřad viceprezidenta Didier BURKHALTER
- 25.11. předsedou Národní rady byl zvolen Ruedi LUSTENBERG a předsedou Rady kantonů Hannes GERMANN
- 4.12. prezidentem na r. 2014 byl zvolen Didier BURKHALTER, který získal 183 hlasů ze 202, zatímco viceprezidentka na r. 2014 Simonetta SOMMARUGA 180 hlasů z 205 možných (inaugurace 1.1.2014)

TÁDŽIKISTÁN

- 6.11. v prezidentských volbách byl za účasti 86,64 % oprávněných voličů byl do čela státu znovu zvolen Imomali RACHMON, který obdržel 83,9 % odevzdaných hlasů (inaugurace 16.11.); na dalších místech skončili Ismoil Talbokov (5 %), Tolibbek Buchorijev (4,6 %), Olimdžon Bobojev (3,9 %), Abduchalim Gaffarov (1,5 %) a Saiddžafar Ismonov (1 %)
- 18.11. v souladu s ústavou odstoupila vláda premiéra Akila Akilova
- 23.11. novým předsedou vlády se z rozhodnutí prezidenta stal Kochir RASULZODA
- 29.11. jmenována nová vláda (MZV Sirodžidin Muchridinovič ASLOV)

TANZÁNIE

- 20.12. změny ve vládě (MZV zůstává)

THAJSKO

- 28.2. za zprostředkování Malajsie vláda zastoupená generálním sekretářem Rady národní bezpečnosti gen.por. Paradornem Pattanathabutrem podepsala v Kuala Lumpur vůbec první dohodu o zahájení mírových jednání s muslimskými vzbouřenci z tzv. Fronty národní revoluce (Barisan Revolusi Nasional, BRN), jedné z několika islamistických skupin, operujících na jihu země, zastoupenými Hassanem Taibem; rozhovory o mírové dohodě, která ukončí stávající nepokoje a napětí v jižních provinciích Narathiwat, Pattani a Yala, osídlených převážně muslimským obyvatelstvem, budou zahájeny do 14 dní v hlavním městě Malajsie
- 28.3. v Kuala Lumpur zahájeny mírové rozhovory vlády a rebelů z BRN
- 30.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 2.7. další změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 12.7. vláda uzavřela příměří s muslimskými separatisty z BRN na období ramadánu, konkrétně na období od 10.7. do 18.8., v jižních provinciích Yala, Pattani, Narathiwat a Songkhla

- 8.8. Sněmovna reprezentantů schválila v 1. čtení poměrem hlasů 300:124 při 14 abstencích zákon o politické amnestii, který má omilostnit svrženého premiéra Šinawatru
- 11.10. armáda oznámila odložení 4. kola mírových jednání s muslimskou separatistickou skupinou BRN v Malajsii na neurčito, protože BRN současně zvýšila své násilné aktivity ve třech nejjižnějších oblastech země, obývaných muslimy
- 1.11. Sněmovna reprezentantů přijala poměrem hlasů 310:0 za bojkotu opozice zákon o politické amnestii, který umožní návrat svrženého kontroverzního premiéra Tchaksina Šinawatry z exilu; schválení zákona vyvolalo bouřlivé protesty veřejnosti (návrh zákona odmítl 11.11. Senát poměrem hlasů 114:0)
- 11.11. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu přiznal svrchovanost nad územím kolem sporného chrámu Preah Vihear na kambodžsko-thajské hranici Kambodži a Thajsku nařídil, aby z tohoto území stáhlo své vojáky; soud tak doplnil rozsudek z r. 1962, který přiznal Kambodži svrchovanost nad samotným chrámem, o přilehlém území se však nezmiňoval
- 20.11. Ústavní soud prohlásil návrh vlády na úpravu ústavy ve věci volby všech členů Senátu a jeho rozšíření za neústavní, odmítl však požadavek opozice na rozpuštění vládnoucí strany Pheu Thai; ústavní změna, podporovaná 312 poslanci a senátory, nahrazovala dosud částečně jmenovaný (74 členů) a čístečně volený (76 členů) Senát rozšířeným Senátem, jehož všech 200 členů by bylo voleno, a současně umožňovala manželkám a rodinným příslušníkům poslanců kandidovat do Senátu
- 8.12. po týdnech protivládních protestů obyvatel proti zákonu o politické amnestii ohlásil předák opozice Abhisit Vejjajiva masovou rezignaci 153 opozičních poslanců z Demokratické strany ze Sněmovny reprezentantů
- 9.12. premiérka požádala krále o rozpuštění Sněmovny reprezentantů a svolání předčasných parlamentních voleb na 2.2.2014
- 12.12. vláda prodloužila platnost dekretu o výjimečném stavu v jižních provinciích Yala, Pattani a Narathiwat, který měl 19.12. skončit, o další tři měsíce
- 21.12. opoziční Demokratická strana oznámila bojkot předčasných parlamentních voleb, protože nevěří v jejich demokratický průběh
- 25.12. premiérka navrhla vytvoření nevládního orgánu, Národní reformní rady, za účasti opozice

TCHAJWAN

- 3.1. novým náčelníkem generálního štábu jmenován s platností od 16.1. generál Yen Ming; ve funkci velitele letectva ho nahradil generál Liu Jen-wu
- 31.1. před plánovanou rekonstrukcí výkonného juanu byl na úřad předsedy vlády nominován Jian Yih-huah
- 1.2. svou demisi potvrdil premiér Sean Chen
- 7.2. demisi podala vláda premiéra Chena, aby umožnila novému premiérovi sestavit nový kabinet
- 18.2. funkce se ujala nová vláda (MP Jian Yih-huah, MZV David Y.L. Lin)
- 10.4. podepsána dohoda Tchajwanu s Japonskem, která umožňuje tchajwanským rybářům lovit v 19 km pobřežním pásmu sporných ostrovů Tiaoyutai (Senkaku), o které se Tchajwan pře také s ČLR
- 29.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

- 11.9. vládnoucím Kuomintangem byl členství zbaven předseda parlamentu Wang Jinyng, který tím automaticky ztratil poslanecký mandát; důvodem byla jeho účast v lobistickém skandálu

TIBET – XIZANG

- 29.1. předsedou vlády byl místním parlamentem zvolen Losang GYALTSEN

TOBAGO

- 21.1. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny Tobaga s 12 členy proběhly za účasti 70% oprávněných voličů
24.1. prezidentem Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Orville Delano LONDON

TOGO

- 8.5. novým náčelníkem Štábu námořnictva byl jmenován námořní kapitán Takougnadi NEYO
25.7. parlamentní volby do Národního shromáždění s 91 členy proběhly za účasti 66,06 % oprávněných voličů
12.8. Ústavní soud odmítl stížnosti opozice na údajné volební podvody a prohlásil výsledky parlamentních voleb za platné
27.8. v návaznosti na konání parlamentních voleb odstoupila vláda premiéra Kwesi Ahoomey-Zuna
2.9. předsedou Národního shromáždění zvolen Dama DRAMANI
6.9. prezident jmenoval předsedou vlády opět Kwesi Seleagodji AHOOMEY-ZUNU-a
17.9. jmenována nová vláda (MZV Robert DUSSEY)

TOKELAU

- 5.3. hlavou vlády se stal faipule Nukunomu Salesio LUI

TONGA

- 27.8. odstoupil úřadující předseda Zákonodárného shromáždění lord Tu'íha'ateiho, v čele zůstává lord FAKAFANUA

TRINIDAD A TOBAGO

- 4.2. protože v březnu t.r. končí mandát stávajícímu prezidentovi, navrhla premiérka Persad-Bissessarová na úřad nového prezidenta soudce Nejvyššího soudu Anthonyho Thomase Aquinase Carmonu, kterého následně podpořila i opozice
14.2. zemi opustil dosavadní prezident Richards, úřadující hlavou státu se stal předseda Senátu Timothy HAMEL-SMITH
15.2. Volební kolegium parlamentu, složené ze členů Sněmovny reprezentantů a Senátu, zvolilo bez protikandidáta novým prezidentem Anthony Thomase Aquinase CARMONA-u (inaugurace 18.3.)
5.9. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)

TUNISKO

- 6.2. po vraždě opozičního předáka Šukrí Belajída, která vyvolala bouři nevole, oznámil premiér Hamadí Džebálí, že rozpustí svou vládu a sestaví úřednický kabinet; 7.2. premiérův návrh odmítla jeho politická strana Ennahda
10.2. v reakci na vraždu Šukrí Belajída idvolala své tři ministry z vlády laická strana Kongres pro republiku

- 19.2. poté, co se mu nepodařilo uzavřít dohodu o vytvoření nové vlády technokratů, odstoupil premiér Hamádí Džebálí
- 22.2. vítězná politická strana navrhla na funkci premiéra Ali Laarayedha, kterého vzápětí prezident pověřil sestavením nové vlády
- 8.3. nominování členové nové vláda (MP Ali LAARAYEDH, MZV Othman JERANDI)
- 13.3. prezident Marzúki jmenoval novou vládu poté, co ji téhož dne poměrem hlasů 139:45 schválilo Ústavodárné shromáždění; dne 14.3. se vláda ujala své funkce
- 24.4. Ústavodárné shromáždění přijalo zákon o Soudní radě s 20 členy, která má nahradit stávající Nejvyšší radu soudců
- 27.4. v souladu s harmonogramem z 15.3. byl publikován návrh nové ústavy, zpracovaný Ústavodárným shromážděním, který však je v řadě oddílů prozatímní a nekompletní a vyžaduje další projednání v Ústavodárném shromáždění
- 29.7. premiér Laarayedh navrhl konání parlamentních voleb 17.12.
- 23.8. opoziční Fronta národní spásy vyzvala k uspořádání „týdne protestů“ proti neschopnosti islamisty vedené vlády zajistit bezpečnost občanů
- 10.9. předseda Ústavodárného shromáždění Mustapha Ben Jaafer oznámil pokračování zasedání legislativy, které pozastavil 6.8.
- 28.9. poté, co opoziční Fronta národní spásy (FSN) opustila svůj požadavek na rozpuštění Ústavodárného shromáždění a vypsání nových parlamentních voleb, vládní strana Ennahda a Všeobecný svaz práce Tuniska (UGTT) dosáhly dohody o časovém postupu dalšího vývoje s tím, že islamistická vláda souhlasila se svou demisí do 3 týdnů poté, co bude 30.9. zahájen dialog se sekulární opozicí a dalšími politickými silami v zemi o sestavení přechodné vlády; dohoda sleduje uklidnění vnitropolitické situace po vraždách dvou opozičních představitelů v únoru a červenci t.r.
- 5.10. vládnoucí islámská strana Ennahda se dohodla s opozicí na vytvoření přechodné úřednické vlády, která zemi dovede k předčasným parlamentním volbám
- 19.10. vládní strana Ennahda trvá na tom, aby vláda Ali Laarayedha odstoupila po ratifikaci nové ústavy
- 23.10. začal proces tzv. národního dialogu hlavních politických stran o dalším postupu reformem, dohodnutým 28.9. mezi vládní stranou Ennahda a odborovou centrálou UGTT
- 3.11. protože zatím nedošlo k naplnění dohody z 23.10. o vytvoření koaliční vlády, prodloužila stávající vláda výjimečný stav z ledna 2011 o dalších osm měsíců
- 13.12. vládní strana Ennahda se v principu dohodla s opozicí na novém premiérovi, který povede přechodnou vládu, jež připraví nové volby; 14.12. oznámeno, že jím bude Mehdi Jomaa
- 23.12. Konference národního dialogu stanovila termín pro přijetí nové ústavy a vytvoření nové vlády 14.1.2014

TURECKO

- 24.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 21.3. na oslavách kurdského Nového roku (Newroz) v Diyarbakiru byla publikována výzva vězněného vůdce tureckých Kurdů Abdullaha Öcalana k nastolení příměří mezi vládou a bojovníky jeho Strany kurdských pracujících (PKK), které vyzval k odchodu ze země; premiér Erdoğan výzvu k ukončení bojů přivítal

- 23.3. PKK oficiálně vyhlásila příměří od 21.3., kdy je navrhl její předseda A. Öcalan
- 25.4. v návaznosti na výzvu k příměří z 21.3. ohlásil vojenský velitel PKK Murat Karayilan začátek stahování svých bojovníků z území Turecka na začátek května s tím, že bude ukončeno co možná nejdříve
- 8.5. příslušníci Kurdské strany pracujících (PKK) začali opouštět turecké území a stahovat se na teritorium autonomní kurdské oblasti v severním Iráku
- 2.7. předsedou Velkého tureckého národního shromáždění byl znovu zvolen Cemil ÇİÇEK
- 13.7. parlament přijal zákonná omezení role armády ve společnosti, která ji zbavují odpovědnosti za zachování Turecké republiky; v minulosti touto povinností zdůvodňovaly ozbrojené síly převzetí politické moci v zemi
- 19.7. kurdští rebelové z PKK vyzvali vládu, aby zahájila reformy, které přislíbila při schvalování plánu na ukončení 30 let trvajících konfliktu v Jihovýchodní Anatolii, jinak bude odpovědná za neúspěch plánu
- 8.9. protože se vládě nedaří „demokratizace a řešení kurdské otázky“, rozhodlo vedení PKK prostřednictvím Svazu obcí Kurdistanu zastavit stahování svých příslušníků z Turecka; příměří však zůstane zachováno
- 30.9. premiér ohlásil návrh zásadních reforem, které mají ovlivnit postavení Kurdů a dalších národnostních a náboženských menšin (např. snížení bariéry pro vstup stran do parlamentu z 10 na 5 %, popř. její zrušení, obnovení kurdských jmen měst a obcí v Kurdy obývaných oblastech, výuka v jazycích národnostních menšin v nestátních školách), jakož i zrušení zákazu nošení šátku u žen, pracujících ve státní službě
- 18.11. komisi politických stran se po dvou letech jednání nepodařilo připravit návrh nové demokratické ústavy; čtyři parlamentní strany (AKP, CHP, BDP a MHP) se shodly na cca 60 člancích, tedy na necelé polovině ústavy, a rozpory trvají zejména v otázkách zavedení prezidentského systému; přijetí ústavy vyžaduje 2/3 podpory v parlamentu s 550 členy, tj. 367 hlasů, zatímco vládní AKP má k dispozici jen 362 hlasy
- 25.12. po korupčním skandálu obměnil premiér polovinu rady ministrů (MZV zůstává)

TURKMENISTÁN

- 11.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 20.9. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 15.12. parlamentní volby do Sněmu se 125 členy proběhly za účasti 91,33 % registrovaných voličů

TURKS A CAICOS

- 29.5. novým guvernérem byl jmenován Peter BECKINGHAM (úřad nastoupil 9.10.)
- 15.9. zemi opustil guvernér Damian Roderic Todd, jeho zástupkyně Anya WILLIAMS se stala úřadující guvernerkou (do 4.10.)
- 4.10. úřadujícím guvernérem se stal do 9.10. Huw O. SHEPHEARD

TUVALU

- 29.6. protože po doplňujících volbách ztratila vláda premiéra Telaviho podporu Parlamentu, vyzval vůdce opozice Enele Sapoaga generálního guvernéra ke svolání zasedání Parlamentu, který se nesešel od r. 2012
- 31.7. předseda Parlamentu Kamuta Latasi zablokoval návrh opozice na vyslovení nedůvěry vládě

- 1.8. generální guvernér ve snaze zabránit vyslovení nedůvěry vládě premiéra Willy Telaviho jej z funkce odvolal a prozatímním premiérem jmenoval Enele SAPOAGA-u
- 2.8. vláda byla přesto v parlamentu poražena a poměrem hlasů 8:4 jí byla *Fale i Fono* vyslovena nedůvěra
- 4.8. Parlament poměrem hlasů 8:5 zvolil nového premiéra; stal se jím Enele SAPOAGA
- 5.8. ústavní slib složil premiér i jeho vláda (MZV Taukelina FINIKASO)

UGANDA

- 23.5. novým velitelem obrojených sil obrany byl jmenován generál Katumba WAMALA
- 24.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

UKRAJINA

- 28.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 21.11. vláda rozhodla nepodepsat 29.11. na summitu EU a tzv. Východního společenství ve Vilniusu smlouvu o přidružení země k EU a o dočasném přerušení přístupových jednání s EU
- 21.11. v centru Kijeva byly zahájeny lidové protesty proti rozhodnutí prezidenta podmínit dohodu s EU na úkor spolupráce s Ruskem
- 3.12. Nejvyšší rada odmítla návrh opozice na hlasování o vyslovení nedůvěry vládě, protože získal podporu jen 186 členů parlamentu, ačkoliv ústava vyžaduje podporu 226 poslanců; návrh odráží pozice opozicí vedených protestů veřejnosti proti rozhodnutí vlády přerušit dočasně přístupová jednání k EU

URUGUAY

- 1.3. novým předsedou Poslanecké sněmovny na období do 28.2.2014 byl zvolen Germán CARDOSO FERREIRA

USA

- 3.1. ustavující schůze Sněmovny reprezentantů 113. Kongresu USA zvolila svým předsedou opět Johna Andrewa BOEHNER-a, který získal 220 hlasů, zatímco jeho hlavní protikandidátka Nancy Pelosi 192 hlasů; téhož dne zvolila ustavující schůze Senátu jeho předsedou *pro tempore* opět Patricka LEAHY-ho
- 7.1. prezident Obama jmenoval novým ministrem obrany Charlese Timothy „Chuck“ HAGEL-a a novým ředitelem CIA Johna O. BRENNAN-a
- 9.1. demisi od 22.1. oznámila ministryně práce Hilda Solísová; úřadujícím ministrem se stal Seth HARRIS
- 10.1. prezidentem byl novým ministrem financí jmenován dosavadní šéf jeho štábu Jacob Joseph „Jack“ LEW (Senát schválil jeho nominaci 27.2. poměrem hlasů 71:26)
- 14.1. prezident odmítl petici požadující odtržení Texasu od USA
- 16.1. ministr vnitra Kenneth Salazar ohlásil svou demisi v březnu t.r.
- 20.1. uvedení do úřadu na druhé funkční období prezidenta Baracka H. Obamy a viceprezidenta Josepha R. Bidena
- 25.1. účinnosti nabyla demise ministra financí Geithnera, od 26.1. se stal úřadujícím ministrem Neal WOLIN
- 25.1. prezident jmenoval novým personálním šéfem Bílého domu Denise R. McDONOUGH-a

- 29.1. Senát potvrdil (94:3) nominaci Johna Forbese KERRY-ho na funkci státního tajemníka (tj. ministra zahraničních věcí); úřad nastoupil 1.2.
- 29.1. ministr dopravy Ray LaHood oznámil svou demisi
- 1.2. svou rezignaci nabídl ministr energetiky Steven Chu, 7.2. byl jeho úřadujícím nástupcem jmenován Ernest Moniz
- 6.2. prezident nominoval novou ministryni vnitra Sally JEWELL-ovou
- 14.2. Senát pozastavil schvalování nominace Chucka Hagela na funkci ministra obrany (26.2. jej schválil poměrem hlasů 58:41)
- 4.3. prezident Obama navrhl na funkci ministra energetiky prof. Ernesta MONIZ-e, ředitelkou Agentury pro ochrany životního prostředí (EPA) Ginu McCARTHY-ovou a ředitelkou Úřadu pro řízení a rozpočet Sylvii Mathews BURWELL-ovou
- 7.3. Senát schválil poměrem hlasů 63:34 nominaci Johna O. Brennana do funkce ředitele CIA
- 14.3. prezident nominoval na post ministra energetiky Ernesta MONIZ-e
- 18.3. na post ministra práce byl prezidentem nominován Thomas Edward PEREZ
- 26.3. prezident jmenoval novou ředitelkou Tajné služby (Secret Service), která má na starost ochranu prezidenta a jeho rodiny, stejně jako vyšetřování ekonomické kriminality, Julii PIERSON; její jmenování nevyžaduje souhlas Kongresu
- 10.4. úřad nastoupila nová předsedkyně Komise pro cenné papíry a burzu Mary Jo WHITE, kterou do funkce 8.4. schválil Senát
- 10.4. Senát schválil poměrem hlasů 87:11 novou ministryni vnitra Sally Jewellovou (12.4. se ujala funkce)
- 23.4. úřadujícím ministrem energetiky se stal Daniel PONEMAN
- 29.4. prezident jmenoval novým ministrem dopravy Anthony R. FOXX-e
- 2.5. novou ministryni obchodu byla jmenována Penny PRITZKER, 13.5. úřadujícím ministrem od 1.6. jmenován Cameron KERRY
- 16.5. Senát schválil (97:0) nominaci prof. Ernesta MONIZ-e na funkci ministra energetiky; úřad nastoupil 21.5.
- 5.6. prezident jmenoval s paltností od 1.7. velvyslankyni v OSN Susan RICE svou novou poradkyní pro otázky národní bezpečnosti, zatímco její úřad po schválení Senátem převezme Samantha POWER
- 5.6. na regionálním summitu v Guatemale zahájila vláda dialog s Venezuelou o obnovení diplomatických styků na úrovni velvyslanců, kteří byli staženi ze svých postů v r. 2010
- 10.6. předsedou Rady hospodářských poradců prezidenta USA byl jmenován Jason FURMAN
- 21.6. novým ředitelem Federální služby vyšetřování (FBI) jmenoval na 10 let prezident Obama Jamese Briena COMEY-e, Jr., který se funkce ujme 3.9.
- 25.6. Senát potvrdil (97:1) Penny Pritzker-ovou ve funkci ministryně obchodu (funkci převzala 26.6.)
- 27.6. poměrem 100:0 schválil Senát nominaci Anthonyho R. FOXX-e na úřad ministra dopravy (nastoupil 2.7.)
- 12.7. svou rezignaci k začátku září ohlásila ministryně vnitřní bezpečnosti Janet Napolitano; poté ji bude zastupovat její náměstek Rand BEERS (odstoupila 6.9.)
- 17.7. Senát schválil (66:34) nominaci Richarda Cordraye na úřad vedoucího Úřadu finanční ochrany spotřebitelů, kterého prezident nominoval již v lednu 2012

- 18.7. Senát schválil jmenování Thomase Pereze (54:46) ministrem práce a Giny McCarthyové (59:40) ředitelkou Agentury na ochranu životního prostředí; oba se funkce ujali 19.7.
 - 31.7. Senát schválil nominaci Marka Gastona PEARCE-ho na funkci předsedy Národního úřadu pro pracovní vztahy (National Labour Relations Board), jakož i dalších členů orgánu
 - 1.8. Senát schválil prezidentovu nominaci B. Todda JONES-e na místo ředitele Úřadu pro kontrolu alkoholu, tabáku, střelných zbraní a výbušnin (Bureau of Alcohol, Tobacco, Firearms and Explosives, ATF)
 - 1.8. poměrem hlasů 87:10 schválil Senát jmenování Samantha POWER velvyslankyní USA při OSN (do úřadu nastoupila 2.8.)
 - 9.10. novou guvernérkou Federálního rezervního systému byla prezidentem jmenována Janet Louise YELLEN
 - 18.10. prezident nominoval na funkci ministra vnitřní bezpečnosti Jeh JOHNSON-a (17.12. jej poměrem hlasů 78:16 potvrdil Senát)
 - 13.12. Senát potvrdil poměrem hlasů 79:6 novou ministryní letectva Deborah Lee JAMES-ovou; slib složila 20.12.
- Náčelník Štábu námořních operací admirál Jonathan William GREENERT, náměstek ministra obrany Ashton CARTER, ředitel National Security Agency Keith ALEXANDER

UZBEKISTÁN

- 6.-7.1. incidenty při instalaci elektrického vedení v uzbecké enklávě Sokh uvnitř kyrgyzského údolí Fergana vedly ke srážkám mezi obyvatelstvem obou oblastí a vzrůstu napětí mezi oběma státy
- 17.1. uzbecké úřady zablokovaly kyrgyzskou enklávu okresu Barak v odvetu za akci v enklávě Sokh a přerušily do ní dodávku elektřiny

VÁNOČNÍ OSTROV

- 21.10. předsedou Shromáždění Vánočního ostrova (*Shire of Christmas Island*) zvolen Gordon THOMSON

VANUATU

Nejvyšší představitel: prezident Johnson Iolu ABBIL KANIAPNIN

- 8.2. Nejvyšší soud odmítl z formálních důvodů poslaneckou petici, která napadla právo premiéra Sato Kilmana ucházet se o zvolení do Parlamentu v posledních parlamentních volbách z důvodů nesplacených dluhů, protože petici nepodala oprávněná osoba
- 21.3. aby zabránil hlasování o vyslovení nedůvěry své vládě, odstoupil předseda vlády Sato Kilman, úřadujícím premiérem se stal Ham LINI
- 25.3. Parlament zvolil hlasy 34 poslanců z 52 novým předsedou vlády Moanu Carcassese KALOSIL-a; téhož dne jmenována nová vláda (MZV Edward NATAPEI)
- 6.4. parlament odvolal svého předsedu George Wellse, kterému bylo zakázáno po 12 měsících se účastnit schůzí parlamentu
- 8.4. předsedou Parlamentu byl poměrem hlasů 33:8 zvolen Philip BOEDORO
- 8. a 17.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 29.11. Parlament schválil poměrem hlasů 36:1 s 9 abstencemi 6 dodatků k ústavě, upravujících mj. občanství země

VATIKÁN

- 11.2. papež Benedikt XVI. oznámil, že ze zdravotních důvodů abdikuje 28.2.
- 25.2. papež schválil změnu ústavních předpisů katolické církve tak, aby umožnil konání konkláve, které zvolí nového papeže, dříve než 15 dní po uprázdnění papežského stolce, jak vyžadovala dosavadní úprava; volba nového papeže tak může nyní proběhnout dříve než 15. 3.
- 28.2. dočasné vedení Vatikánského městského státu převzal do volby nového papeže komoří Tarcisio kardinál BERTONE, zatímco katolickou církev vede doyen Kolegia kardinálů Angelo kardinál SODANO
- 7.3. všech 115 kardinálů, kteří se zúčastní konkláve, přibylo do Říma; termín zahájení volby nového papeže byl 8.3. stanoven na 12.3.
- 13.3. konkláve, zahájené 12.3., zvolilo v 5. kole hlasování 266. papežem arcibiskupa z Buenos Aires Jorge Maria kardinála BERGOGLIO-a, který přijal jméno František (Franciscus); inaugurace 266. pontifika se konala 19.3.
- 13.4. papež jmenoval skupinu osmi kardinálů a jednoho biskupa do zvláštní poradní rady, která mu má radit při reformě vatikánské kurie
- 31.8. s účinností od 15.10. odvolal papež z funkce státního sekretáře kardinála Bertoneho, který odchází do důchodu, a jeho nástupcem jmenoval dosavadního papežského nuncia ve Venezuele arcibiskupa Pietra PAROLIN-a (úřad nastoupil 15.10., MZV zůstává arcibiskup Mons. Dominique MAMBERTI)

VELKÁ BRITÁNIE

- 7.1. odstoupil lídr ve Sněmovně lordů a kancléř Lancasterského vévodství lord Thomas Strathclyde, kterého nahradil lord Jonathan HILL OF OAREFORD
- 9.1. publikován patent královny o změně pravidel pro udělování královských titulů s tím, že titul H.R.H. Prince (-ss) bude přiznán prvnímu dítěti následníka trůnu bez ohledu na jeho pohlaví
- 23.1. premiér navrhl uspořádat v r. 2017 všelidové referendum o setrvání země v EU
- 28.1. zahájeno třetí čtení zákona o nástupnictví na britský trůn
- 19.3. novým náčelníkem Štábu obrany byl s platností od 1.7. jmenován generál Sir John Nicholas Reynolds HOUGHTON
- 20.5. premiér Cameron vyzval deset britských zámořských území a korunních dependencí, aby podepsaly mezinárodní úmluvy o daních, neboť jsou vyhledávány zahraničními společnostmi při daňových únicích a vyhýbání se placení daní v domovských zemích kvůli svým nízkodaňovým režimům
- 1.7. guvernérem Bank of England se stal Mark Joseph CARNEY
- 5.7. poměrem 304:0 při 5 abstencích a za bojkotu labouristů a liberálních demokratů schválila Dolní sněmovna uspořádání referenda o setrvání země v EU do konce r. 2017
- 29.8. Dolní sněmovna poměrem hlasů 285:272 odmítla návrh vlády na zapojení země do vojenské akce proti syrskému režimu prezidenta Asada, kterou navrhuje USA
- 7.10. v sérii vládních změn se novým ministrem pro Skotsko stal Alistair CARMICHAEL

VENEZUELA

- 5.1. Národní shromáždění zvolilo svým předsedou znovu Diosdado CABELLO RONDÓN-a

- 9.1. Národní shromáždění schválilo žádost prezidenta o odložení termínu jeho inaugurace do 4. volebního období, jež se měla konat 10.1.; nový termín složení ústavní přísahy před Nejvyšším soudem bude stanoven v návaznosti na jeho uzdravení z pooperačních komplikací
- 9.1. Nejvyšší soud schválil usnesení parlamentu o odložení inaugurace
- 15.1. novým ministrem zahraničí byl jmenován Elías JAUA
- 5.3. zemřel prezident Hugo Chávez Frías, výkon jeho funkce převzal viceprezident Nicolás MADURO MOROS (8.3. složil slib jako úřadující prezident)
- 8.3. Nejvyšší soud potvrdil, že úřadujícím prezidentem se má stát viceprezident, jak stanoví ústava pro příklad smrti prezidenta v úřadu, a nikoliv předseda Národního shromáždění, jak stanoví ústava pro případ smrti zvoleného prezidenta, který však ještě nesložil slib, a jak požaduje opozice
- 8.3. Národní volební komise stanovila termín voleb nového prezidenta na 14.4.
- 8.3. nově ustavený úřadující prezident jmenoval svým viceprezidentem Jorge Alberto ARREAZA-u MONSERRAT-a
- 14.4. v prezidentských volbách zvítězil Nicolás MADURO MOROS, který za účasti 79,68 % voličů obdržel 50,61 %, zatímco jeho soupeři Henrique Capriles Radonski 49,12 % , Eusebio Mendez 0,13 % , María Josefina Bolívar 0,08 % , Reina María Sequera de Peñalosa – 0,02 % , Julio Mora - 0,01 % (inaugurace 19.4.)
- 15.4. Národní volební rada odmítla požadavek kandidáta opozice na přepočítání hlasů v prezidentských volbách a vítězem voleb vyhlásila Nicoláse Madura Morose
- 19.4. inaugurace prezidenta Madura poté, co Národní volební rada přistoupila na kontrolu všech hlasů odevzdaných při elektronickém hlasování; před vyhlášením výsledků 15.4. rada zkontrolovala jen 54 % všech odevzdaných hlasů
- 22.4. prezident jmenoval novou vládu (MZV Elías JAUA)
- 28.4. předsedkyně Národní volební rady Tibisay Lucena oznámila, že audit hlasování v prezidentských volbách 14.4. bude zahájen 6.5.
- 30.4. po započtení výsledků hlasování Venezuelanů žijících v zahraničí (93,13 % z nich hlasovalo pro Caprilese) se podle nových úředních výsledků vydaných Národní volební radou rozdíl mezi oběma kandidáty snížil z 1,8 % na 1,49 % , což představuje 225 tisíc hlasů
- 3.5. poražený kandidát v prezidentských volbách Capriles formálně odmítl výsledky voleb a podal stížnost Nejvyššímu soudu s odvoláním na údajné nezákonnosti a s požadavkem na anulování jejich výsledků
- 8.5. předsedkyně Nejvyššího soudu byla zvolena Gladys GUTIÉRREZ
- 5.6. na regionálním summitu v Guatemale zahájila vláda dialog s USA o obnovení diplomatických styků na úrovni velvyslanců, kteří byli staženi ze svých postů v r. 2010
- 12.6. Národní volební rada po auditu zbývajících 46 % hlasů odevzdaných elektronicky 14.4. (zbývajících 54 % bylo prověřeno okamžitě po volbách) prohlásila, že nedošlo k odlišnému výsledku od původně ohlášeného vítězství Nicoláse Madura o 200.000 hlasů
- 8.8. Ústavní soud Nejvyššího soudu odmítl stížnost Henriqua Caprilese na průběh prezidentských voleb 14.4., protože žádné volební podvody nebyly prokázány
- 15.11. hlasy 99 poslanců ze 165 schválilo Národní shromáždění v 1. čtení zákon zmocňující prezidenta vládnout pomocí dekretů po období 12 měsíců (ve 2. čtení byl zákon stejným poměrem hlasů přijat 19.11. a podpisem prezidenta

nabyl účinnosti), pokud se týkají boje s korupcí, lichvou, praním špinavých peněz a ekonomické války národní oligarchie proti státu

VIETNAM

- 10.6. na 5. zasedání 13. Národního shromáždění došlo ke hlasování o důvěře členům vlády a ostatním hodnostářům zvolených parlamentem; prezident Truong Tan Sang získal 330 (tj. 66,3 %) hlasů vysoké důvěry, 133 (tj. 26,7 %) hlasů důvěry a 28 (tj. 5,6 %) hlasů nízké důvěry; předseda vlády Nguyen Tan Dung získal následující poměr hlasů: 210:122:160 (tj. 42,2 % - 24,5 % - 32,1 %)
- 8.12. prezident republiky podepsal poslední revizi ústavy z r. 1992, kterou v listopadu schválilo zasedání Národního shromáždění (účinnosti nabude 1.1.2014)

VOJVODINA

- 21.5. Skupština přijala poměrem hlasů 75:21 kontroverzní deklaraci o ochraně ústavních a legislativních práv této autonomní provincie; nacionalistická srbská opozice prohlášení odmítla jako akt separatismu

WAKE

XI/13 úřadujícím guvernérem se stal Joseph M. McDADE, Jr.

WALLIS A FUTUNA

- 27.2. vrchním správcem byl s účinností od 30.3. jmenován Michel AUBOUIN
- 11.3. delegátem vrchního správce ba Futuně se stal Dominique FOSSAT
- 1.4. předsedkyní Územního shromáždění byla zvolena Nivaleta ILOAI
- 11.12. předsedou Územního shromáždění byl zvolen Petelo HANISI

ZAMBIE

- 27.2. ministr zahraničí Given Lubinda byl odvolán z funkce, jeho nástupcem byl jmenován Effron C. LUNGU
- 13.8. odvolán ministr zahraničí Effron Lungu, kterého ve funkci nahradil Wilbur SIMUUSA

ZÁPADNÍ SAHARA

- 25.4. RB OSN přijala rezoluci č. 2099 (2013) o prodloužení mandátu mise OSN pro referendum na Západní Sahaře (MINURSO) do 30.4.2014
- 17.-22.10. návštěva zmocněnce OSN Christophera Rosse přímo na území Saharské arabské demokratické republiky, s jejímž prezidentem jednal v uprchlickém táboře u alžírského města Tindouf

ZIMBABWE

- 17.1. představitelé ZANU-PF prezidenta Mugabeho a MDC premiéra Tsvangiraie se dohodli na znění nové ústavy, jejíž přijetí postavil premiér jako podmínku uspořádání všeobecných voleb v tomto roce; ústava, která bude předložena ke schválení celostátnímu referendu, počítá s omezením pravomocí prezidenta, s vytvořením volených legislatur a vlád na úrovni provincií a s další decentralizací státní správy, jakož i rozšiřuje ochranu práva projevu a zastavuje právní kroky proti redistribuci půdy
- 17.1. zemřel viceprezident John Nkomo
- 13.2. vláda oznámila, že lidové referendum o nové ústavě se uskuteční předběžně 16.3.

- 18.2. Evropská unie uvolnila některé ze svých sankcí, které uvalila na zemi za účelem přimět režim k politickým reformám
- 16.3. referendum schválilo novou ústavu 92,88 % hlasujících (resp. 94,49 % platných hlasů), přičemž 5,41 % (resp. 5,51 %) se vyslovalo proti nové ústavě a 1,71 % odevzdaných hlasů bylo neplatných; účast dosáhla 55 % registrovaných voličů
- 9.5. Národní shromáždění jednomyslně schválilo novou ústavu, 14.5. tak učinil i Senát
- 31.5. poté, co podpisem prezidenta 22.5. nabyla nová ústava platnosti, nařídil Ústavní soud, že prezidentské a parlamentní volby musí proběhnout do 31.7. a uložil prezidentovi, aby jejich termín stanovil co nejdříve
- 5.6. premiér Tsvangirai se ohradil proti rozhodnutí Ústavního soudu uspořádat volby do 31.7., protože dosud nebyly zavedeny reformy volebního zákona, zajišťující jejich svobodný a spravedlivý průběh
- 13.6. prezident stanovil dekretem termín prezidentských voleb na 31.7.
- 4.7. Ústavní soud odmítl žádost prezidenta a premiéra o odložení voleb, stanovených na 31.7.
- 31.7. prezidentské volby vyhrál Robert Gabriel MUGABE, který získal 61,88 % (inaugurace 22.8.); na dalších místech se umístili Morgan Tsvangirai (34,37 %), Welsham Ncube (2,72 %), Dumiso Dabengwa (0,75 %) a Kisinoti Munodei Mukwazhe (0,29 %); volební účast byla 59,24 %, 1,99 % hlasů neplatných
- 31.7. parlamentní volby do rozšířeného Národního shromáždění s 270 členy s Senátu s 80 členy
- 9.8. Morgan Tsvangirai (MDC) požádal u Ústavního soudu o zrušení voleb pro volební podvody a jejich opakování
- 16.8. poražený MDC stáhl své stížnosti na znovuzvolení prezidenta Mugabeho, protože Vrchní soud mu odmítl přístup k detailním výsledkům voleb podle podkladů volební komise
- 19.8. Ústavní soud uznal výsledky voleb 31.7. za platné
- 22.8. ústavním slibem byl na sedmé funkční období uveden do úřadu Dr. Robert Gabriel MUGABE a jeho viceprezident Joice MUJURU
- 3.9. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Jacob F. MUDENDA, předsedkyní Senátu opět zvolena Edna MADZONGWE
- 10.9. prezident jmenoval novou vládu (MZV Simbarashe MUMBENGEGWI), která se úřadu ujala 11.9.

EVROPSKÁ UNIE

- 21.1. ve funkci předsedy eurozóny byl potvrzen nizozemský ministr financí Jeroen DIJSSSELBLOEM
- 26.3. Evropská komise potvrdila vstup Chorvatska do Evropské unie jako jejího 28. členu od 1.7.2013
- 13.6. na jednání v Bruselu oznámil islandský ministr zahraničí Sveinsson, že jeho země ukončuje přístupová jednání s EU do doby, než o vstupu do EU rozhodne všelidové referendum
- 28.6. summit EU schválil zahájení přístupových rozhovorů se Srbskem nejpozději do ledna 2014
- 22.10. poté, co byly před 3 roky dočasně pozastaveny, obnovení přístupových rozhovorů s Tureckem oznámili ministři zahraničí zemí EU
- 29.11. na summitu EU a tzv. Východního společenství podepsaly Moldavsko a Gruzie dohodu o svém přidružení; Ukrajina ji na poslední chvíli podepsat odmítla

17.12. ministři zahraničí EU rozhodli o formálním zahájení přístupových jednání se Srbskem od ledna 2014